

www.eksegersi.gr

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 725 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 30 ΜΑΡΤΗ 2013 1,30 ΕΥΡΩ

**Κάτω τα χέρια από
τους Χαλκιδικιώτες**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Απόφαση Eurogroup
για Κύπρο

**Προδιαγε-
γραμμένο
αποτέλεσμα**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Ο ΣΥΡΙΖΑ
στηρίζει την
εξάρτηση και
την ταξική
εκμετάλλευση**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Σκάνδαλο αλογίστου
κρέατος

**Υποβαθμίζουν
και
συγκαλύπτουν**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Με διαδικασίες
fast track το
σχέδιο «Αθηνά»**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Ολοι την Τετάρτη
στον Κορυδαλλό

**Ανακοινώνεται
η απόφαση για
την υπόθεση
του ΕΑ**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Τουρκία-Ισραήλ

**Δεύτερος
γάμος, μετά το
διαζύγιο, με
κουμπάρο τον
θείο Σαμ**

ΣΕΛΙΔΑ 5

«ΟΧΙ» ΣΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΞΑΡΤΗΣΗ

**Σημαίνει εργατική
επανάσταση για τον
κομμουνισμό**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

30/3: Ημέρα αντισύλληψης 30/3/1863: Ο δανός πρίγκιπας Γεώργιος Α' (Γουλιέλμος Γλιξμπουργκ) χρίζεται βασιλιάς της Ελλάδας 30/3/1896: Θάνατος Χαρίλαου Τρικούπη 30/3/1947: Εκτέλεση τριών τυπογράφων μακεδονικής εφημερίδας «Αγωνιστής» 30/3/1952: Εκτέλεση Μπελογιάννη, Μπάτση, Καλούμενου και Αργυριάδη 30/3/1968: Πρώτο φύλλο παράνομου «Ριζοσπάστη» 30/3/1970: Βόμβα καταστρέφει στρατιωτικό όχημα έξω από τη σχολή Ευελπίδων («Κίνημα 20ής Οκτώβρη») 30/3/1977: Βόμβες σε δεκατέσσερα αυτοκίνητα Βορειοαμερικάνων (ΕΑΑ) 30/3/1992: Δύο βόμβες στο Δικαστικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης (ΕΑΑ-1η Μάη) 31/3: Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας (1974) 31/3/1906: 1.200 νεκροί ανθρακωρύχοι από έκρηξη σε γαλλικό ορυχείο 31/3/1921: Κατάσταση έκτακτης ανάγκης λόγω χιλιάδων απεργών ανθρακωρύχων (Αγγλία) 31/3/1931: Ίδρυση Εργατικής Εστίας 31/3/1946: Επίθεση ανταρτών στον αστυνομικό σταθμό Λιτοχώρου, δώδεκα νεκροί, αρχή εμφύλιου 31/3/1991: Ρουκέτα στο ξενοδοχείο «Πεντελικόν» (17Ν) 31/3/1991: Τρεις βόμβες σε δυο υποκαταστήματα «Citibank» (ΕΑΑ-1η Μάη) 31/3/1992: Δεύτερη φορά στόχος το κέντρο «Καν-Καν» (ΕΑΑ-1η Μάη) 31/3/1999: Ρουκέτα κατά γραφείων ΠαΣοΚ (17Ν) 1/4/1924: Πενταετής φυλάκιση (η μικρότερη προβλεπόμενη) και πρόστιμο δικασίων μάρκων στον Χίτλερ για το «πραξικόπημα της μπραβιάς» (εξέτισε μόνο εννιά μήνες) 1/4/1935: Κατάργηση γερούσιας στην Ελλάδα 1/4/1954: Ίδρυση ΕΟΚΑ 1/4/1985: Εκτέλεση εισαγγελέα Θεοφανόπουλου («Αντικρατική Πάλη») 1/4/1991: Βόμβα στο κτίριο ΟΗΕ (ΕΑΑ-1η Μάη) 1/4/1991: Εκτέλεση διοικητή επιτροπής ιδιωτικοποιήσεων ανατολικής Γερμανίας Ντέτλεφ Ρόβεντερ (RAF) 2/4: Ημέρα παιδικού βιβλίου 2/4/1902: Η «Οργάνωση Μάχη» εκτελεί τον ΥΠΕΞ Σπιτάγκιν (Ρωσία) 2/4/1968: Ανατίναξη σουίπερ μάρκετ «Κάουφχαουζ Σνάιντερ» (RAF) 3/4/1912: Γέννηση Γρηγόρη Λαμπράκη 3/4/1917: Ο Λένιν κρυφά στη Ρωσία μέσω Γερμανίας 3/4/1984: Απόπειρα κατά Ρόμπερτ Τσαντ (17Ν) 3/4/1990: Βόμβες σε ΓΣΕΕ, υπουργείο Οικονομίας και γραφεία ΣΕΒ (ΕΑΑ-1η Μάη) 3/4/1991: Πέντε εκρηκτικοί μηχανισμοί σε αυτοκίνητα (ΕΑΑ-1η Μάη) 4/4: Ουγκάρια: Ημέρα απελευθέρωσης (1945), Σενεγάλη: Εθνική γιορτή (1960) 4/4/1930: Θάνατος Βλαντιμίρ Μαγιακόφσκι 4/4/1968: Δολοφονία Μάρτιν Λούθερ Κινγκ 4/4/1979: Εκτέλεση Αλί Μπούτο (Πακιστάν) 4/4/1981: Βόμβες σε αυτοκίνητα Αμερικάνων (ΕΑΑ) 5/4: Ημέρα ελληνικού εμπορικού ναυτικού 5/4/1865: Δολοφονία Αβραάμ Λίνκολν 5/4/1902: Ο Ιωσήφ Στάλιν εξορίζεται στη Σιβηρία 5/4/1944: Αποσχώνονται πέντε κομμουνιστές ως αντίποινα για εκτέλεση λοχαγού Ευζώνων Μανωλάκου (Αμπελόκηποι) 5/4/1945: Διαγραφή Αρη Βελουχιώτη από ΚΚΕ 5/4/1962: Απορρίπτεται αίτημα επαναπατριsmού του Νίκου Ζαχαριάδη για να δικαστεί 5/4/1981: Εξι βόμβες στην Αθήνα («Επαναστατική Αριστερά»).

● Game over που θα 'λεγε και ο μέγας φιλέλληνας Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ ●●● Ο Αναστασιάδης, πάντως, δεν παρέλπει να ενημερώνει συστηματικά τον κυπριακό λαό, μέσω... tweeker! ●●● Με μεγαλοφειές διατυπώσεις του τύπου «Κορυφώνονται οι προσπάθειες, σε 15 λεπτά ξεκινά το Eurogroup-Cyprus»! ●●● Το «game over» δεν αφορά μόνο τους απατεώνες κύπριους πολιτικάντηδες ●●● Αφορά και τους ελλαδίτες πολιτικάντηδες, με επικεφαλής τον Τσίπρα ●●● Τουλάχιστον ως βγάλουμε εμείς ένα συμπέρασμα ●●● Μέσα στο παγκόσμιο σύστημα του ιμπεριαλισμού (και η ΕΕ αποτελεί βασικό πυλώνα αυτού του συστήματος) μια εξαρτημένη χώρα (και η Κύπρος είναι εξαρτημένη χώρα) είναι από χέρι χαμένη ●●● Και το μάρμαρο το πληρώνει ΠΑΝΤΟΤΕ ο λαός της ●●● Αυτό ισχύει και για την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό, βεβαίως, βεβαίως ●●● Καμιά οσοιπενταριά νομοσχέδια είχε ψηφίσει σε μια μέρα η κυβέρνηση Χριστόφια, κατ' απαίτηση της τρόικας ●●● Εκείνα τουλάχιστον τα είχαν συζητήσει για κάποιες μέρες ●●● Την

περασμένη Παρασκευή η κυπριακή Βουλή ήταν «σαντ μπάι» και περίμενε να τελειώσει το παζάρι με την τρόικα για να ψηφίσει μισή ντουζίνα νομοσχέδια, το περιεχόμενο των οποίων άλλαζε συνεχώς ●●● Κι επειδή το παζάρι δεν τελείωνε, οι βουλευτές ψήφισαν μια γενική εξουσιοδότηση στον υπουργό Οικονομικών και έφυγαν για τριήμερο ●●● Να μην ξεχνάμε τζάμπα όλοι, να ξεχνάμε μόνο ο Αναστασιάδης με τον Σαρρή ●●● Το γεγονός πάντως ουδόλως ενόχλησε τον Τσίπρα και τον Καμμένο, που επισημοποίησαν την... εθνική συμμαχία τους

●●● Τι άλλο θα δούμε ακόμα σ' αυτή τη χώρα της φαιδράς πορτοκαλέας ●●● Και του (ντιπ, κατανίπ, σε βαθμό πλήρους παραίτησης) μπαϊλντισμένου λαού; ●●● Την πρώτη φορά στην Κηφισιά ψιλοχάθηκε μες στο πλήθος των διαμαρτυρούμενων μικρομολογιούχων, αλλά στο Σύνταγμα τον πήραν χαμπάρι και τ' άκουσε τα «γαλλικά» του ο Παναγιώταρος ●●● Τα κιλά κιλά, αλλά η ουρά στα σκέλια ●●● Και κοτομπουκιές με άλογο; ●●● Γιατί όχι, το άλογο πάει με όλα ●●● Το θέμα είναι πως (και) οι αλογοκοτομπουκιές σερβίρονταν σε φοιτητές, ασθε-

νείς και νήπια, αλλά ουδείς αρμόδιος συγκινείται ●●● Τουλάχιστον κάποιον άρχισαν να γράφουν οι φυλλάδες, έστω και με καθυστέρηση ενός μήνα ●●● Εσείς πάντως δεν πρέπει να 'χετε παράπονο, η «Κόντρα» σας κράτησε ενημέρους από την πρώτη στιγμή ●●● Εγώ αν ήμουν Κύπριος θα αγωνιζόμουν να διοριστεί υπουργός Οικονομικών ο αρχιεπίσκοπος ●●● Ούτε ο Σόρος δεν κάνει τόσο ευέλικτο παιχνίδι ●●● Ανάλογα με το πώς πήγαινε το παζάρι στη Μόσχα και τις Βρυξέλλες, διαμορφωνόταν και ο εγερτήριο πατριωτικός λόγος του προκαθημένου ●●● Στο τέλος ανακοίνωσε με άφατη λύπη, ότι η Εκκλησία έχασε εκατό εκατομμύρια ευρώ, αλλά δεν το βάζει κάτω ●●● Γάτα με πέταλα ο πάπαρδος ●●● Καταλάβατε τώρα γιατί ο Σόιμπλε δεν ανησυχούσε καθόλου όταν ο Σαρρής ταξίδευε για τη Μόσχα, αλλά του ευχόταν καλό ταξίδι; ●●● Το παιχνίδι παίζεται σε άλλα διαβούλια, χωρίς την παρουσία των υποτελών τύπου Σαρρή, Αναστασιάδη και σίας ●●● Μόνο ο Τσίπρας δείχνει να μην το καταλαβαίνει ή κάνει πως δεν καταλαβαίνει ●

◆ «Ο γερμανικός ιμπεριαλισμός έδειξε αταραξία ακόμα κι όταν είδε την κωλοτούμπα της κυπριακής αστικής τάξης. Σόιμπλε και Μέρκελ έκαναν σκληρές και περιφρονητικές δηλώσεις ακόμη κι όταν είδαν το αεροπλάνο με τον Σαρρή να απογειώνεται με κατεύθυνση τη Μόσχα», σημείωνε η «Κόντρα» στο προηγούμενο φύλλο, υπονοώντας πως το παζάρι μεταξύ Ρώσων και Γερμανών είχε ήδη γίνει και πως η Κύπρος θα παρέμενε στην Ευρωζώνη. Μια μέρα μετά, τα «Νέα» του Ψυχάρη κυκλοφόρησαν με συνέντευξη του Σόιμπλε, ο οποίος έλεγε με απόλυτη σιγουριά: «Όποιος ισχυρίζεται ότι η ευρωζώνη πρέπει να υποστηρίξει ένα πρόγραμμα που δεν θα λειτουργήσει, επειδή σε αντίθετη περίπτωση η Κύπρος θα πέσει στα χέρια κάποιου άλλου, έχει περιέργη αντίληψη για την Ευρώπη. Είναι σωστό όμως ότι και η Ρωσία ενδιαφέρεται για τη σταθεροποίηση της Κύπρου, όπως και οι ευρωπαίοι εταίροι. Αυτό το είπε και ο κ. Μεντβέντεφ σε συνέντευξή του αυτή την εβδομάδα. Θα βρούμε μια λύση προς το συμφέρον όλων των πλευρών».

Μόνο οι απατεώνες του ΣΥΡΙ-

ΖΑ επέμεναν να λένε πως τάχα γινόταν μια σκληρή διαπραγμάτευση εκ μέρους της κυπριακής πολιτικής ηγεσίας. ◆ Πανικός κατέλαβε το ατελιέ του μετρ Κριστιάν Λουμπουτέν, όταν έφτασαν τα νέα από την Αθήνα. Μια από τις καλύτερες πελάτισσες αποφάσισε να αντικαταστήσει τις γνωστές γόβες με τον κόκκινο πάτο με μπότες εκοστρατείας, τις οποίες ο μετρ έπρεπε να σχεδιάσει εντός λίγων ημερών. «Η έξοδος από την κρίση προϋποθέτει στραφή προς τα αριστερά και προϋποθέτει και στροφή της Ευρώπης ή αλλιώς χειραφέτηση από την Ευρώπη», διακήρυξε η Θεοδώρα Τζάκρη! ◆ «Ο γερμανικός ιμπεριαλισμός ξεσκεπάστηκε. Ξεθλύνει να πα-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

τήσουν τον Νότο. Αντί για ερπύστριες, που κόστιζαν περισσότερο, έριξαν μπροστά τους τόκου και τα επιτόκια», σούλασε ο Βύρων Πολύδωρας, που δεν χρειάζεται μπότες εκοστρατείας (έχει ένα ζευγάρι από τότε που οδηγούσε τη Harley).

◆ Κλείνουμε τη σειρά των νεοανταρτών με κουίζ. Σε ποιον ανήκουν τα παρακάτω λόγια; «Πρέπει να ζητήσουμε από την τρόικα άμεσα ένα νέο σχέδιο Μάρσαλ και ένα μεγάλο πακέτο για την κοινωνική συνοχή. Να διαπραγματευτούμε ξανά από την αρχή, γιατί το πακέτο αυτό αποδείχτηκε ότι είχε λάθη. Οδηγούμεθα στον γκρεμό. Να πούμε όχι ένα, αλλά πολλά

“όχι” (...). Ο κόσμος δεν αντέχει άλλο. Είμαστε στα πρόθυρα κοινωνικής έκρηξης». Μην κουράζεστε να ψάχνετε κατά ΣΥΡΙΖΑ μεριά (ή προς Καμμένο). Πρόκειται για τον Λεωνίδα Γρηγοράκο, έναν από τους παλιούς βουλευτές

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το Eurogroup στηρίζει πλήρως τον κυπριακό λαό σε αυτές τις δύσκολες περιστάσεις (...) Το Eurogroup καλωσορίζει επίσης την ετοιμότητα των κυπριακών αρχών να λάβουν περαιτέρω μέτρα. Αυτά τα μέτρα περιλαμβάνουν την αύξηση του φόρου για τα έσοδα κεφαλαίων και του φόρου εισοδήματος.

Ανακοινωθέν Eurogroup, 25.3.2013

Η Κύπρος ανήκει στην ευρωπαϊκή οικογένεια και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα σταθεί στο πλευρό του κυπριακού λαού.

Ολι Ρεν, 25.3.2013

ΕΪΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΪΠΑΝ...

Θα υποστούμε θυσίες και θα περάσουμε δύσκολες στιγμές, αλλά η οικονομία έχει τη δυνατότητα για την επανεκκίνηση της οικονομίας και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Μ. Σαρρής (ΥΠΟΙΚ Κύπρου)

Αυτά που προτείνουμε εμείς δεν είναι ιδέες επαναστατικές που παραπέμπουν σε καθεστώςτα υπαρκτού σοσιαλισμού. Είναι ιδέες στοιχειώδους κοινωνικής δικαιοσύνης.

Αλέξης Τσίπρας

Ζητούμενο είναι να μη σηκώσουν όλο το βάρος οι φορολογούμενοι –και οι Κύπριοι–, αλλά να επωμισθούν ένα μέρος οι πιστωτές των τραπεζών. Αυτοί επένδυσαν στις τράπεζες, εισέπραξαν μεγάλες αποδόσεις. Κατ' αναλογία, αυτοί πρέπει να αναλάβουν και το ρίσκο –όπως και οι ομολογιούχοι στην Ελλάδα– προκειμένου να βρεθεί ένας δρόμος ώστε η Κύπρος, όπως προηγουμένως και η Ελλάδα, να αποκτήσει προοπτική

επανόδου στις χρηματαγορές. Βόλφ. Σόιμπλε (Τα Νέα)

Στην Κύπρο έχουν μόνο έναν χρηματοπιστωτικό τομέα και παραλίες. Τώρα που ο χρηματοπιστωτικός τομέας βρίσκεται σε πορεία κλεισίματος, δε θα έχουν παρά μόνο τις παραλίες. Αντερς Μποργκ (ΥΠΟΙΚ, Σουηδίας)

Το ευρώ με τέτοιες συμπεριφορές δεν θα σταθεί. Δεν λέω ότι θα καταρρεύσει αύριο, αλλά με τέτοια μυαλά που διαθέτουν στις Βρυξέλλες είμαι βέβαιος πως μακροπρόθεσμα δεν

θα σταθεί και καλύτερα να μελετήσουμε και τρόπους φηγής μας.

Χρυσόστομος Κύπρου

Μας έγιναν προτάσεις για εξαγορά μιας κυπριακής τράπεζας, αλλά δεν μας ενδιαφέρει η προοπτική.

Γκέρμαν Γκρεφ, πρόεδρος ρωσικής Sberbank, πρώην ΥΠΟΙΚ

Κι ενώ ο κόσμος χάνεται, ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ χτενίζεται εκλογοκεντρικά (...) Ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ δείχνει να είναι ένα εκλογοκεντρικό-αρχηγικό κόμμα. Βασική του πολιτική είναι οι εμφανίσεις του

αρχηγού και τα δελτία Τύπου. Οι πρωτοβουλίες του αρχηγού κρατούνται μυστικές από τα όργανα και επιφανή στελέχη τις μαθαίνουν από τον Τύπο. Μοιάζει σαν να υπάρχει ένα αόρατο ιερατείο γύρω από τον αρχηγό, το οποίο κάνει κουμάντο. Ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ δεν είναι απειλή για το σύστημα, αλλά εγγύησή του. Είναι μια σοσιαλδημοκρατία made in Greece, με εμπνευστές τον Α. Κύρκο, ως προς την ασάφεια, και τον Α. Παπανδρέου, ως προς την αμφισβήτηση.

Π. Κοροβέσης (Εφ.Συντ.)

■ Απόφαση Eurogroup για Κύπρο

Προδιαγεγραμμένο αποτέλεσμα

Ας ξεκινήσουμε από τα αυτονόητα δεδομένα. Πρώτο, η κυπριακή οικονομία, έτσι όπως ήταν διαμορφωμένη τα τελευταία τριάντα χρόνια, ως ένας φορολογικός «παράδεισος» για κάθε είδους κεφάλαια, «καθαρά» και «βρόμικα», λαμβάνει τέλος με βίαιο τρόπο. Δεύτερο, όταν έβαζαν την Κύπρο στην ΕΕ οι γερμανοί και λοιποί ευρωπαϊκοί ιμπεριαλιστές γνώριζαν πολύ καλά το χαρακτήρα της οικονομίας της και δεν τον πληροφορήθηκαν ξαφνικά τώρα, οπότε αποφάσισαν να βάλουν τέλος σε μια «ανήθικη» οικονομία. Τρίτο, η αστική τάξη της Κύπρου, με ομοφωνία επί των βασικών χειρισμών ανάμεσα σε όλες τις πολιτικές δυνάμεις, προσπάθησε να «παίξει» με τις ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις, αλλά προσέκρουσε σε τοίχο κι έσπασε τα μούτρα της. Τέταρτο, ελλαδίτες πολιτικοί απατεώνες, προεξάρχοντας του ΣΥΡΙΖΑ, προσπάθησαν να παίξουν το δικό τους βρόμικο παιχνίδι εξαπάτησης του ελληνικού λαού, αλλά αυτό δεν κράτησε ούτε τρεις μέρες. Ανήμερα της 25ης Μάρτη συντελέστηκε η συντριβή και της δικής τους αποπροσανατολιστικής προπαγάνδας.

Πέμπτο και σημαντικότερο. Επιβεβαιώθηκε για μια φορά ακόμη πως η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι παρά μια συμμαχία αστικών κρατών, στην οποία κάνουν κουμάντο οι ισχυρές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Οι σχέσεις εξάρτησης στο εσωτερικό της ΕΕ είναι δεδομένες και είναι αυτές οι σχέσεις εξάρτησης που καθορίζουν το αποτέλεσμα σε κάθε μικρή ή μεγάλη κρίση στο εσωτερικό αυτής της συμμαχίας. Στην περίπτωση της Κύπρου δεν χρειάστηκε ούτε μια βδομάδα για να αποκατασταθεί η «φυσική τάξη των πραγμάτων», δηλαδή για να γίνει αυτό που απαιτούσε το ισχυρό χρηματιστικό κεφάλαιο των κεντροευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων με επικεφαλής τη Γερμανία.

Χρόνια κατάπτωση

Η απόφαση του Eurogroup βάζει τέλος στον υπερδιογκωμένο τραπεζικό τομέα της Κύπρου. Η μια τράπεζα (Λαϊκή) κλείνει και η άλλη (Κύπρου) φορτώνεται με τα ύψους 9,2 δισ. χρέη της πρώτης. Χρέη προς τον μηχανισμό ELA (Εκτακτη Βοήθεια Ρευστότητας) της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Η ανακεφαλαιοποίησή της δε θα γίνει ούτε από κάποιον ευρωπαϊκό μηχανισμό (όπως έγινε με τις ελληνικές τράπεζες), ούτε από την ΕΚΤ (όπως γίνεται με τις ισπανικές τράπεζες), ούτε βέβαια από τους μετόχους της (που δεν υπήρχε περίπτωση να συμμετάσχουν). Θα γίνει από τους καταθέτες ποσών άνω των 100.000 ευρώ. Για να επιβιώσει αυτή η τράπεζα θα πρέπει να συρρικνωθεί και να έρθει στα επίπεδα των υπόλοιπων κυπριακών τραπεζών που δεν τις πείραξε το Eurogroup. Πρόκειται για την τράπεζα που ελέγχει η Εκκλησία (Ελληνική) και για τα διάφορα ταμειωτήρια (Συνεργατικές) που ελέγχουν το ΑΚΕΛ και ο ΔΗΣΥ, μέσω των οικονομικών μηχανισμών τους. Ετσι, εξασφαλίστηκε η εσωτερική πολιτική συναίνεση και το «πολιτισμένο» επίπεδο της πολιτικής αντιπαράθεσης, για τα οποία θα μιλήσουμε παρακάτω.

Ακόμη κι αν η Τράπεζα Κύπρου δεν φορτωνόταν με τα βάρη που φορτώθηκε και πάλι θα ήταν μια τράπεζα υπό συρρίκνωση. Διότι αυτές οι δουλειές θέλουν πάνω απ' όλα το κατάλληλο κλίμα. Οι μεγαλοκαταθέτες θ' ακολουθούσαν σε κάθε πε-

ρίπτωση το δόγμα «πάρε ό,τι έμεινε και όπου φύγει φύγει», φοβούμενοι καινούργιες «εκπλήξεις» στο μέλλον. Γι' αυτό, άλλωστε, και το Eurogroup επιτρέπει στην Κύπρο να εφαρμόσει μέτρα συγκράτησης των καταθέσεων, που αντίκεινται στη βασική ευρωενωστική αρχή της ελεύθερης διακίνησης των κεφαλαίων. Αντί για έναν ξαφνικό θάνατο, δίνουν στον κυπριακό τραπεζικό τομέα τη δυνατότητα του αργού θανάτου, μέχρι να συρρικνωθεί στο μέγεθος που αντιστοιχεί στα «κιά» του.

Και βέβαια, δεν ξέρουμε τι άλλο θα περιλαμβάνει το Μνημόνιο, που όπως προβλέπει η απόφαση του Eurogroup θα είναι έτοιμο μέχρι τα τέλη του Απριλίου. Ενδέχεται να προβλέπει και αύξηση της φορολόγησης των εταιριών, που θα κάνει τις off-shore εταιρίες να το βάλουν στα πόδια αμέσως, αναζητώντας άλλους φορολογικούς «παράδεισους», που δεν είναι δα και λίγοι.

Το τσάκισμα του τραπεζικού τομέα θα βυθίσει τον κυπριακό καπιταλισμό σε χρόνια κρίση, με τεράστια συρρίκνωση του ΑΕΠ. Αρκεί να αναφέρουμε ότι οι τράπεζες Λαϊκή και Κύπρου αντιπροσωπεύουν το 70% του τραπεζικού τομέα, ο οποίος δίνει το 40% του ΑΕΠ της Κύπρου! Προσθέστε και τις υπόλοιπες παρασιτικές δραστηριότητες που κινούνται γύρω από τον τραπεζικό τομέα (λογιστικά γραφεία, μεσιτικά κ.λπ.) και θα καταλάβετε ότι το έναυσμα της ύφεσης θα είναι τεράστιο. Η συνέχεια θα είναι πτωτική και όχι ανοδική. Επιχειρήσεις χάνουν κεφάλαιο που είχαν αποταμιευμένο. Χιλιάδες εργαζόμενοι θα απολυθούν από τον τραπεζικό τομέα και τις δορυφορικές επιχειρήσεις του. Στον αστικό Τύπο δημοσιεύτηκαν πληροφορίες για εκτιμήσεις εμπειρογνομόνων του Eurogroup, που έκαναν λόγο για πτώση του ΑΕΠ κατά 13%-14% στην επόμενη διετία, αλλά και εκτίμηση υψηλόβαθμου στελέχους της Κομισιόν για πτώση του ΑΕΠ κατά 20%-25%, ανάλογα με το πόσο γρήγορα θα φύγουν οι ρωσικές καταθέσεις. Επειδή στην Ελλάδα έχουμε σχετική πείρα, δεν χρειάζεται να πούμε περισσότερα. Η Κύπρος δεν έχει καν την ισχυρή παραγωγική βάση της Ελλάδας.

Υπάρχουν, βέβαια, τα κοιτάσματα φυσικού αερίου που βρέθηκαν, όμως η άντληση θα πάρει τουλάχιστον μια εφταετία για να ξεκινήσει και μέσα σ' αυτή την εφταετία το χρεοκοπημένο κυπριακό κράτος θα έχει... προλάβει να εκχωρήσει τα δικαιώματά του στους νέους πιστωτές του, οι οποίοι—όπως συνέβη και στην Ελλάδα—θα ξανακληθούν να «σώσουν» την Κύπρο από την τυπική χρεοκοπία (η ουσιαστική χρεοκοπία έχει ήδη συντελεστεί).

Η αστική τάξη της Κύπρου, μολονότι δέχεται πλήγματα, έχει τη δυνατότητα να κάνει τις αναπροσαρμογές της και να εξακολουθήσει να παίζει το μεταπρατικό της ρόλο. Για τους εργαζόμενους και τους φτωχούς αγρότες, όμως, το μέλλον διαγράφεται εφιαλτικό. Ηδη, την επαύριο κιάλας της απόφασης του Eurogroup, διάφοροι μικροί επιχειρηματίες εμφανίζονταν στα κανάλια και έλεγαν πως η μόνη λύση που έχουν είναι να μειώσουν τους μισθούς! Το έχουν μάθει καλά το «μάθημα» ακόμα και οι μικρότεροι καπιταλιστές. Η ανεργία θα εκπιναχτεί σε εφιαλτικά επίπεδα, ενώ η κοινωνική ασφάλιση πρέπει να θεωρείται ήδη ξοφλημένη, καθώς τα ασφαλιστικά ταμεία θα υποστούν τεράστια αφαίμαξη των

αποθεματικών τους, τα οποία ήταν κατατεθειμένα στις τράπεζες.

Αλλαγή πατρώνων

Αφήνοντας στην άκρη τα παραμύθια περί «καλβινιστικής ηθικής» και «νεοφιλελεύθερης ιδεολογίας» των Γερμανών και των συμμάχων τους, τα οποία σε διαφορετικά αμπαλάζ και δοσολογίες σεβρίζονται καθημερινά στον ελληνικό και τον κυπριακό λαό, πρέπει να σταθούμε στο γεγονός ότι στην Κύπρο αλλάζουν πάτρονες. Ούτε οι Ρώσοι ούτε οι Βρετανοί μπόρεσαν να σώσουν τα οικονομικά ερείσματα τους στην Κύπρο (οι βρετανικές βάσεις, φυσικά, δεν θίγονται). Οι μεν Βρετανοί έδειξαν να μην αναμηνύονται καθόλου, οι δε Ρώσοι κατέστησαν σαφές ότι δεν επιθυμούν σύγκρουση με τη Γερμανία και την Ευρωζώνη.

Είχε λόγους η Ευρωζώνη να «τελειώσει» τις δραστηριότητες του κυπριακού καπιταλισμού έτσι όπως είχαν διαμορφωθεί την τελευταία τριακονταετία; Πολλούς. Αρκεί να σκεφτούμε ότι οι μεν Γερμανοί «έτρωγαν πόρτα» σε όσες μπίζνες πήγαν να κάνουν με το κυπριακό φυσικό αέριο, οι δε Γάλλοι δεν κατάφεραν να μπουν σφήνα στα αμερικανοϊσραηλινά κονσόρτσιουμ και τη ρωσική Gazprom. Δε θ' άφηναν την ευκαιρία να πάει χαμένη. Οχι πως τους είναι αδιάφορες οι ρωσικές καταθέσεις στις κυπριακές τράπεζες, τις οποίες θα ήθελαν να δουν να περνούν στις δικές τους τράπεζες, όμως αυτό το οικονομικό μέγεθος δεν είναι ανάλογο του σάλου που ξέσπασε μετά τις αποφάσεις του Eurogroup. Όμως, η γεωπολιτική θέση της Κύπρου στην Ανατολική Μεσόγειο, από τη μια, και τα διόλου ευκαταφρόνητα κοιτάσματα φυσικού αερίου, από την άλλη, που σχετίζονται και με τις γενικότερες ενεργειακές ροές, είναι μεγέθη που δεν αποτιμώνται σε χρήμα. Μεγέθη που δε θα μπορούσαν ν' αφήσουν αδιάφορες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις όπως η Γερμανία, η Γαλλία και η Ολλανδία, αλλά και την Ευρωζώνη ως σύνολο. Είναι από τις ελάχιστες φορές που δεν υπήρξε καμιά πόλωση στο εσωτερικό του Eurogroup. Ήταν από τη μια ο Αναστασιάδης και από την άλλη όλοι οι άλλοι. Δεν διαβάσαμε τίποτα περί συμβιβαστικών προτάσεων της Γαλλίας, για παράδειγμα. Αντίθετα, ακούσαμε τον Μοσκοβισί να κάνει πιο σκληρές δηλώσεις από τον Σόιμπλε. Και διαβάσαμε «διαρροές» από το Βερολίνο, οι οποίες επιβεβαιώθηκαν και από το Παρίσι, σύμφωνα με τις οποίες Μέρκελ και Ολάντ είχαν τηλεφωνική επικοινωνία, κατά την οποία συμφώνησαν να τηρήσουν κοινή στάση έναντι της Κύπρου. Ακόμη και ο Γιούνκερ βγήκε και μίλησε δυο μέρες μετά την απόφαση του Eurogroup, απαντώντας περισσότερο στον Νταϊσελμπλουμ (είναι και το Λουξεμβούργο «πλυντήριο» και αποθετήριο χρήματος, βλέπετε). Δεν είδαμε να λείει στον επί των Οικονομικών υπουργό του να κοντράρει τον γερμανικό άξονα.

Για την Ευρωζώνη ως σύνολο και για τη Γερμανία ως ηγέτρια ιμπεριαλιστική δύναμη ήταν μια ευκαιρία που την έβλεπαν να πλησιάζει εδώ και δυο χρόνια. Ήξεραν ότι η φούσκα θα σκάσει, χαμογέλασαν όταν ο Χριστόφιας πήρε το ρωσικό δάνειο των 2,5 δισ. και φρόντισε, με τη μυστική διπλωματία να μην υπάρξει νέο δάνειο από τη Ρωσία. Γράφαμε στο προηγούμενο φύλ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

Σκληραίνουν το πλαίσιο της ποινικής καταστολής

Στο νόμο 4139/2013 («Νόμος περί εξαρτησιογόνων ουσιών και άλλες διατάξεις»), προστέθηκε στον Ποινικό Κώδικα ένα καινούργιο άρθρο (άρθρο 182Α), που προβλέπει τα εξής:

«Με φυλάκιση από ένα έως τρία έτη τιμωρείται ο κατηγορούμενος, ο οποίος παραβιάζει τους περιοριστικούς όρους που του έχουν επιβληθεί με δικαστική απόφαση ή με βούλευμα, ως προς την ελευθερία διαμονής και άλλες υποχρεώσεις του, σε υποθέσεις για τις κακούργηματικού χαρακτήρα αξιόποινες πράξεις της εγκληματικής οργάνωσης, τρομοκρατικών πράξεων, πορνογραφίας ανηλίκων, νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, εφόσον έχει αρχίσει η εκδίκαση της υπόθεσης στο ακροατήριο και δεν έχει αυτή περατωθεί. Η ποινή που επιβάλλεται στον παραβιάσαντα τον όρο φυγόδοκο κατηγορούμενο δεν μετατρέπεται, ούτε αναστέλλεται και η τυχόν ασκηθείσα έφεση, σε κάθε περίπτωση, δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.»

Η διάταξη μοιάζει φωτογραφική για τους Νίκο Μαζιώτη και Πόλα Ρούπα, οι οποίοι πέρασαν στην παρανομία, αφού προηγουμένως έδωσαν την πολιτική τους μάχη στο τρομοδικείο του Κορυδαλλού. Δεν αφορά, όμως, μόνον αυτούς. Το σωστό είναι πως έχουμε να κάνουμε με μια ακόμη τρομοδιάταξη, η οποία σκληραίνει το ποινικό καθεστώς καταστολής της ένοπλης επαναστατικής πάλης, απειλώντας με μια ακόμη εξοντωτική ποινή όσους φυγοδικήσουν.

Αρκεί μια σύγκριση με την ισχύουσα διάταξη (άρθρο 182 ΠΚ): *«Με φυλάκιση μέχρι έξι μηνών τιμωρείται όποιος παραβιάζει τους περιορισμούς που του έχουν επιβληθεί νόμιμα στην ελευθερία της διαμονής και τις σχετικές υποχρεώσεις του.»* Ήταν ακριβώς αυτή η διάταξη που είχε επικαλεστεί ο συνήγορος Σ. Φυτράκης, βάζοντας πάγο στην τρομοπροπαγάνδα μετά τη φυγή των Ν. Μαζιώτη και Π. Ρούπα.

Μέχρι τώρα είχαμε ένα ελαφρύ πλημμελημα (ίδιες βαρύτητας με την «απειθεία»), που απηχούσε την παλιά αστοφιλελεύθερη αντίληψη του δικαίου, σύμφωνα με την οποία η διεκδίκηση της ελευθερίας θεωρείται φυσικό δικαίωμα του ανθρώπου και δεν πρέπει να τιμωρείται αυστηρά. Τώρα, για μια συγκεκριμένη κατηγορία διωκόμενων (ας μην κοροϊδεύομαστε, η «τρομοκρατία»—δηλαδή η ένοπλη επαναστατική δράση—είναι ο στόχος), η ποινή γίνεται εξοντωτική και μάλιστα ούτε αναστέλλεται, ούτε μετατρέπεται, ενώ ακόμη και η έφεση δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Θέλουν να χώνουν στη φυλακή αγωνιστές ακόμη και επειδή δεν πήγαν μια μέρα να δώσουν το «παρών» στο αστυνομικό τμήμα.

Περιττεύει να σημειώσουμε, ότι με τη διάταξη αυτή κουρελιάζεται για μια ακόμη φορά το περιβάλλον «τεκμήριο αθωότητας».

■ Στο πολιτικό γραφείο του Χαρ.

Αθανασίου ο υμνητής του ναζισμού

Ο πρώην αρεοπαγίτης και νυν αναπληρωτής υπουργός Εσωτερικών (και πάντοτε άνθρωπος του Σαμαρά) Χαρ. Αθανασίου, θέλοντας να πετάξει από πάνω του το βάρος ότι προσελαβε ως σύμβουλό του έναν υμνητή του ναζισμού, αρνήθηκε ότι ο Κωτούλας είναι σύμβουλος του για θέματα ιθαγένειας. Εργάζεται στο τμήμα γραμματειακής υποστήριξης του υπουργείου Εσωτερικών, είπε. Τι γυρεύει, όμως, ένας εκπαιδευτικός στο υπουργείο Εσωτερικών; Την απορία λύνει η ίδια η απόφαση διορισμού του.

Όπως διαβάζουμε στο ΦΕΚ 447/τ.ΥΟΔΔ/25.9.2012, «αποσπάται ο Ιωάννης Κωτούλας του Επαμεινώνδα, με Α.Δ.Τ: ΑΗ 125123, εκπαιδευτικός της Γ' Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Αθηνών, 4ο Γυμνάσιο Αιγάλεω, σε συνιστώμενη ομοίβαθη προσωρινή θέση, στο Πολιτικό Γραφείο του Αναπληρωτή Υπουργού Εσωτερικών, κ. Χαράλαμπτου Αθανασίου, από 1.8.2012, ημερομηνία από την οποία προσφέρει υπηρεσία». Τη σχετική απόφαση υπογράφουν ο Χ. Αθανασίου και ο υφυπουργός Παιδείας Θ. Παπαθεοδώρου.

Ο υμνητής των νεοναζί, λοιπόν, αποσπάστηκε από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση στο πολιτικό γραφείο του Χ. Αθανασίου. Δεν ξέρουμε αν λειτουργεί ως άτυπος σύμβουλος του για θέματα ιθαγένειας, όπως γράφτηκε αρχικά, ξέρουμε πολύ καλά, όμως, πως στα πολιτικά γραφεία των υπουργών τοποθετούνται άνθρωποι της απόλυτης εμπιστοσύνης τους. Γι' αυτό και αποσπούν ανθρώπους από άλλες υπηρεσίες και δεν χρησιμοποιούν εργαζόμενους της υπηρεσίας. Ο υμνητής του ναζισμού, λοιπόν, είναι «κολλητός» του αναπληρωτή υπουργού Χ. Αθανασίου, ο οποίος δεν έχει το πολιτικό θάρρος να υπερασπιστεί την επιλογή του και λείει... φεμάτσκια.

Πριν ακόμη προλάβουν να σβήσουν οι προβολείς της δημοσιότητας από τη σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης του Συριακού Εθνικού Συνασπισμού της αντιπολίτευσης, που πραγματοποιήθηκε στην Κωνσταντινούπολη στις 18 και 19 Μάρτη, βγήκαν ανοιχτά τα μαχαίρια μεταξύ των αντίπαλων τάσεων και των αλληλοσυγκρουόμενων συμ-

■ Συρία

Βαθαίνει το ρήγμα στις γραμμές της αντιπολίτευσης

■ Μπαχρέιν

Βαριές ποινές σε λαϊκούς αγωνιστές

Δεκατρείς αγωνιστές που συμμετείχαν στο αντικυβερνητικό λαϊκό ξεσηκωμό στο Μπαχρέιν καταδικάστηκαν σε πολυετείς ποινές φυλάκισης με την κατηγορία ότι επιτέθηκαν στις δυνάμεις καταστολής στις τελευταίες διαδηλώσεις για την επέτειο των δυο χρόνων της λαϊκής εξέγερσης του 2011. Οι τελευταίοι έρχονται να προστεθούν στους δεκάδες πολιτικούς κρατούμενους που αριθμεί το λαϊκό κίνημα στη χώρα, οι οποίοι εκτίουν βαριές ποινές φυλάκισης που φτάνουν μέχρι και ισόβια.

Παράλληλα, δυο άλλοι πολιτικοί κρατούμενοι, ένας πατέρας και η κόρη του, οι οποίοι βρίσκονται φυλακισμένοι, ξεκίνησαν απεργία πείνας και δίψας διαμαρτυρόμενοι για την αναστολή του δικαιώματός τους να δέχονται επισκέψεις στη φυλακή από τους συγγενείς τους.

■ Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα

Κεκλεισμένων των θυρών για αντικαθεστωτικούς

Τα δικαστήρια του αμερικανόδουλου καθεστώτος των Ενωμένων Αραβικών Εμιράτων δικάζουν αυτές τις μέρες 94 ανθρώπους, από τους οποίους οι 13 είναι γυναίκες, με την κατηγορία ότι σχεδίαζαν να ανατρέψουν την κυβέρνηση της χώρας και ότι ήταν μέλη ομάδας που πρόσκειται στο ριζοσπαστικό Ισλάμ. Όπως έχουν καταγγείλει κατ'επανάληψη οι κατηγορούμενοι μέσω των δικηγόρων τους, έχουν υποστεί πολλά βασανιστήρια πριν από την έναρξη της δίκης, ενώ διεθνείς ανθρωπιστικές οργανώσεις έχουν καταγγείλει ότι η δίκη κάθε άλλο παρά δίκαιη μπορεί να χαρακτηριστεί. Η δίκη διεξάγεται χωρίς την παρουσία ακροατηρίου αλλά και κάλυψη από τα ΜΜΕ. Να σημειωθεί ότι το καθεστώς της χώρας είναι ένα από τα πιο καταπιεστικά στην περιοχή κι ένας από τους πιο πιστούς συμμάχους των Αμερικάνων.

Οι αναμενόμενες καταδίκες των κατηγορούμενων σε βαριές ποινές φυλάκισης αποτελεί άλλο ένα βήμα στην κατεύθυνση της καταπολέμησης του κινδύνου που αποτελεί το ριζοσπαστικό Ισλάμ για τα αμερικάνικα συμφέροντα στην περιοχή.

φερόντων στις γραμμές της.

Μια μέρα μετά την εκλογή του Γασάν Χίτο ως προσωρινού πρωθυπουργού, 12 μέλη της Γενικής Συνέλευσης ανακοίνωσαν ότι αναστέλλουν τη συμμετοχή τους στο όργανο αυτό, διαμαρτυρόμενοι για τις διαδικασίες που επιβλήθηκαν για την εκλογή του Χίτο και εκφράζοντας την αποκαλούμενη φιλελεύθερη μειοψηφία στο Συνασπισμό της αντιπολίτευσης, η οποία κατηγορεί τη Μουσουλμανική Αδελφότητα και τους συμμάχους της ότι έχουν επιβάλει τον έλεγχό τους στο Συνασπισμό.

Ανάμεσα σ' αυτούς είναι εξέχοντες αντικαθεστωτικοί παράγοντες, όπως ο πρώην επικεφαλής του Συριακού Εθνικού Συμβουλίου Μπουρχάν Γκάλιουμ, ο εκπρόσωπος τύπου του Συνασπισμού Ουαλίντ αλ-Μπούνι και ο Καμάλ αλ-Λαμπουάνι, οι οποίοι επίσης είχαν αποχωρήσει από την ψηφοφορία για την εκλογή του προσωρινού πρωθυπουργού. «Η Μουσουλμανική Αδελφότητα με την υποστήριξη του Κατάρ επέβαλαν το δικό τους υποψήφιο πρωθυπουργό. Θα μείνουμε μακριά, αν ο Συνασπισμός δεν αναθεωρήσει την επιλογή του», δήλωσε ο Ουαλίντ αλ-Μπούνι στο Reuters (20/3/13). Και ο Καμάλ αλ-Λαμπουάνι δήλωσε στον Independent (19/3/13): «Η (σ.σ. προσωρινή) κυβέρνηση ελέγχεται από τη Μουσουλμανική Αδελφότητα και το Κατάρ. Εμείς θα είμαστε ενάντια σ' αυτή την κυβέρνηση και δεν θα τη νομιμοποιήσουμε».

Υπενθυμίζουμε ότι ο Γασάν Χίτο, διευθυντικό στέλεχος στις τηλεπικοινωνίες, που ζούσε από τη δεκαετία του '80 στο Ντάλας του Τέξας και μετακόμισε πρόσφατα στην Τουρκία, συγκέντρωσε 35 ψήφους από τα 49 ψηφοδέλτια που έπεσαν στην κάλπη, σε σύνολο 63 συμμετεχόντων στη σύνοδο από τους οποίους οι 12 αποχώρησαν κατά την ψηφοφορία.

Ωστόσο, το ισχυρότερο πλήγμα στην εκλογή Χίτο και το εγχείρημα της προσωρινής κυβέρνησης δόθηκε τρεις μέρες αργότερα, όταν ο μετριοπαθής συννότης και πρώην μπάμης Μοάζ αλ-Κατίμπ, που είχε εκλεγεί ομόφωνα ως επικεφαλής του Συριακού Εθνικού Συνασπισμού τον περασμένο Νοέμβριο, υπέβαλε στις 24 Μάρτη την παραίτησή του, προκαλώντας θύελλα στις γραμμές του. Ούτε το προεδρικό γραφείο ούτε η Γενική Συνέλευση του Συνασπισμού αποδέχτηκαν την παραίτησή του, ενώ ο πρωθυπουργός του Κατάρ τον κάλεσε να την ανακαλέσει. Ο ίδιος, παρόλο που συμμετείχε στη σύνοδο του Αραβικού Συνδέσμου στη Ντόχα του Κατάρ στις 26 και 27 Μάρτη, ανακοίνωσε ότι εμμένει στην απόφασή του και ότι θα παραμείνει στη θέση του μέχρι την εκλογή του αντικαταστάτη του.

Ανακοινώνοντας την απόφαση παραίτησής του, ο Μοάζ αλ-Κατίμπ επικαλέστηκε την αδιαφορία και την απροθυμία της «διεθνούς κοινότητας» να βοηθήσει το συριακό λαό και τους αντάρτες καθώς και την επιθυμία του να μπορεί να εργαστεί με ελευθερία, την οποία δεν μπορεί να έχει όντας σε μια επίσημη θέση. Στην πραγματικότητα οι λόγοι της παραίτησής του Κατίμπ είναι περισσότερο και πιο σύνθετοι. Είναι οι αντιθέσεις στις γραμμές του Συνασπισμού ανάμεσα σε κοσμικούς ή φιλελεύθερους και ισλαμιστές, ανάμεσα σε διάφορα ρεύματα ισλαμιστών, ανάμεσα σε εξόριστους και εντός της Συρίας, ανάμεσα σε διαφορετικές ατζέντες, οι οποίες σχετίζονται με τα ιμπεριαλιστικά κέντρα, την Τουρκία και τις αραβικές χώρες που εμπλέκονται στον πόλεμο και συνδέονται με πολιτικές δυνάμεις εκτός και εντός της Συρίας.

Η στασιμότητα στα πολεμικά μέτωπα και η προφανής αδυναμία και των δύο αντιπάλων να επικρατήσουν στρατιωτικά έχει οδηγήσει ένα τμήμα των δυνάμεων της αντιπολίτευσης, μειοψηφικό αυτή τη στιγμή στον Εθνικό Συνασπισμό, να τάσσονται υπέρ των διαπραγματευόμενων με το καθεστώς Ασαντ, με στόχο το σχηματισμό μιας μεταβατικής κυβέρνησης με τη συμμετοχή και των δύο πλευρών και τον τερματισμό του πολέμου. Τη θέση αυτή εξέφρασε ο Μοάζ αλ-Κατίμπ στα τέλη Γενάρη, καλώντας σε διαπραγματεύσεις με εκπροσώπους του καθεστώτος που «δεν έχουν βάψει τα χέρια τους με αίμα» και προκαλώντας έντονες αντιδράσεις από τις δυνάμεις του Συνασπισμού, κυρίως τη Μουσουλμανική Αδελφότητα, που θέτουν ως προϋπόθεση κάθε διαπραγμάτευσης την παραίτηση Ασαντ. Σημειωτέον ότι ο προσωρινός πρωθυπουργός Γασάν Χίτο με δήλωσή του αρνείται κάθε διαπραγμάτευση με το καθεστώς Ασαντ. Επίσης, ο Μοάζ αλ-Κατίμπ έχει ταχθεί ενάντια στο σχηματισμό προσωρινής κυβέρνησης φοβούμενος ότι θα βαθύνει το διχασμό στις γραμμές της αντιπολίτευσης και θα περιορίσει σοβαρά τις δυνατότητες διαπραγμάτευσης με το καθεστώς Ασαντ.

Σοβαρό πλήγμα στην εκλογή Χίτο και τις προοπτικές της προσωρινής κυβέρνησης που αναμένεται να σχηματιστεί είναι επίσης η απόφαση του Ελεύθερου Συριακού Στρατού. «Εμείς στον Ελεύθερο Συριακό Στρατό δεν αναγνωρίζουμε τον Γασάν Χίτο ως πρωθυπουργό, γιατί ο Εθνικός Συνασπισμός δεν έφτασε σ' αυτή την απόφαση με κοινή συναίνεση. Μιλώ εκ μέρους των στρατιωτικών συμβουλίων και του αρχηγού τους όταν λέω ότι δεν μπορούμε να αναγνωρίσουμε ένα πρωθυπουργό που επιβλήθηκε στον Εθνικό Συνασπισμό και δεν επιλέχτηκε με κοινή

συναίνεση», δήλωσε ο εκπρόσωπος του Ελεύθερου Συριακού Στρατού Louay Muqdad την ίδια μέρα (24 Μάρτη) που ο Μοάζ αλ-Κατίμπ ανακοίνωσε την παραίτησή του.

Σημειωτέον ότι υπάρχουν εκατοντάδες αντάρτικες ομάδες που επιχειρούν αυτόνομα και πολεμούν το καθεστώς Ασαντ καθώς και οι ισχυροί ισλαμικοί αντάρτικοι σχηματισμοί, όπως το Μέτωπο αλ-Νούσρα, που δεν συνεργάζονται με τον Ελεύθερο Συριακό Στρατό ούτε αναγνωρίζουν το Συριακό Εθνικό Συνασπισμό, γεγονός που κάνει ακόμη πιο αβέβαιο το μέλλον του Χίτο και της προσωρινής κυβέρνησης.

Οι εξελίξεις αυτές συνιστούν ισχυρό πλήγμα στην αξιοπιστία της διαδικασίας εκλογής του προσωρινού πρωθυπουργού και υπονομεύουν σοβαρά τη νομιμοποίησή της προσωρινής κυβέρνησης που αναμένεται να σχηματιστεί. Το γεγονός αυτό δεν αλλάζει ουσιαστικά ούτε με την πρόσκληση του Γασάν Χίτο, που κατέλαβε τη θέση της κυβέρνησης Ασαντ στη σύνοδο του Αραβικού Συνδέσμου στη Ντόχα στις 26 και 27 Μάρτη.

Παράλληλα όμως, το ρήγμα στις γραμμές της αντιπολίτευσης υπονομεύει σοβαρά την όποια αξιοπιστία συνολικά του Εθνικού Συνασπισμού και το ρόλο που του έχουν αναθέσει οι Αμερικάνοι και οι λοιποί σύμμαχοί τους ως συνεκτική εναλλακτική πολιτική λύση στο καθεστώς Ασαντ. Πολύ περισσότερο όταν αποδεικνύεται ότι δεν έχει στοιχειώδη έλεγχο πάνω στον κρισιμότερο παράγοντα, την ένοπλη αντίσταση στο καθεστώς Ασαντ.

Τις ανησυχίες της Δύσης για τις εξελίξεις αυτές εξέφρασε και ο γάλλος υπουργός Εξωτερικών Λοράν Φαμπιούς με δηλώσεις τους στο Γαλλικό Πρακτορείο (25/3/13), επισημαίνοντας ότι «αν θέλουμε να εμποδίσουμε τη Συρία από το να εκραγεί και από το να επικρατήσουν οι εξτρεμιστές, πρέπει να βρούμε μια πολιτική λύση. Γι αυτό πρέπει να βρούμε μια εξισορρόπηση των δυνάμεων στο έδαφος. Η αντιπολίτευση πρέπει να ενωθεί ξανά. Θέλουμε την αντιπολίτευση να εμμένει στις μεταρρυθμιστικές παραμέτρους, δεν θέλουμε σε καμιά περίπτωση μια τάση προς τον εξτρεμισμό».

Γι αυτό και ο Λευκός Οίκος, διαφοροποιώντας τη στάση του και προσεγγίζοντας τη θέση της Μόσχας, δηλώνει δια στόματος του υπουργού Εξωτερικών Τζον Κέρι ότι «θέλει να μπορέσει να δει τον Ασαντ και την αντιπολίτευση να καθίσουν στο τραπέζι για το σχηματισμό μιας μεταβατικής κυβέρνησης σύμφωνα με το Πρωτόκολλο της Γενεύης, το οποίο απαιτεί αμοιβαία συναίνεση και από τις δύο πλευρές για το σχηματισμό αυτής της μεταβατικής κυβέρνησης».

Παράλληλα εμπλέκεται όλο και περισσότερο στρατιωτικά, με στόχο να χτυπήσει και να απομονώσει τους ισλαμιστές αντάρτες και να ενισχύσει τις λεγόμενες μετριοπαθείς δυνάμεις. Όπως αποκάλυψαν οι «Los Angeles Times» (15/3/13), η CIA έχει συγκροτήσει μια ομάδα αξιωματικών, ειδικά για τη Συρία, που χειρίζονται τηλεκατευθυνόμενα αεροσκάφη, οι οποίοι συγκεντρώνουν στοιχεία για τους αντάρτες του Μετώπου αλ-Νούσρα, που θεωρείται η ισχυρότερη ισλαμική αντάρτικη δύναμη και έχει χαρακτηριστεί από την Ουάσιγκτον «τρομοκρατική» οργάνωση, και ετοιμάζουν σχέδιο για να δολοφονήσουν με στοχευμένες επιθέσεις όσους χρειαστεί. Επίσης, σε σχετικό άρθρο του το «Associated Press» (25/3/13), επικαλούμενο αμερικάνους και ξένους αξιωματούχους, μεταξύ άλλων, αποκάλυπτε ότι «Εδώ και μήνες, οι ΗΠΑ εκπαιδεύουν κοσμικούς σύριους αντάρτες στην Ιορδανία, με στόχο να ενισχύσουν τις δυνάμεις που πολεμούν το καθεστώς του προέδρου Μπασάρ Ασαντ, ενώ παράλληλα ενισχύουν την πτέρυγα των μετριοπαθών στις γραμμές της διασπασμένης αντιπολίτευσης της χώρας».

Η εκπαίδευση γίνεται σε απροσδιόριστη τοποθεσία και επικεντρώνεται ως επί το πλείστον σε συννίτες και Βεδουίνους που έχουν υπηρετήσει στο συριακό στρατό. Οι δυνάμεις αυτές δεν είναι μέλη του Ελεύθερου Συριακού Στρατού. Οι ΗΠΑ και άλλοι φοβούνται τον αυξανόμενο ρόλο των εξτρεμιστικών ένοπλων ομάδων στις γραμμές των ανταρτών, συμπεριλαμβανομένων κάποιων που συνδέονται με την Αλ-Κάιντα...

Κάποιοι από τους Σύριους αυτούς εκπαιδεύουν με τη σειρά τους άλλους μέσα στη Συρία...».

Η τακτική αυτή θυμίζει τις συννιτικές милітiες που συγκροτήθηκαν στο Ιράκ, χρηματοδοτήθηκαν από το Λευκό Οίκο και χρησιμοποιήθηκαν εναντίον ένοπλων ομάδων του ριζοσπαστικού Ισλάμ και για την κλιμάκωση του εμφύλιου πολέμου.

Το ίδιο άρθρο αναφέρεται επίσης σε δημοσίευμα των «New York Times» (25/3/13), το οποίο αποκάλυπτε ότι με τη βοήθεια της CIA, αραβικές κυβερνήσεις και η Τουρκία έχουν αυξήσει σημαντικά τη στρατιωτική βοήθεια στους μαχητές της αντιπολίτευσης στη Συρία τους τελευταίους μήνες, επεκτείνοντας τις μυστικές αερομεταφορές όπλων και εξοπλισμού και ότι οι αερομεταφορές άρχισαν σε μικρή κλίμακα πριν από ένα χρόνο, αλλά επεκτάθηκαν σταθερά και ξεπέρασαν τις 160 πτήσεις με αεροπλάνα από την Ιορδανία, τη Σαουδική Αραβία και το Κατάρ, τα οποία προσγειώνονταν σε τουρκικά και ιορδανικά αεροδρόμια.

«Δημοσιογράφος: Για το κόμμα σας και για εσάς προσωπικά έχουν ακουστεί τα πάντα. Οτι είστε μαρξιστές λενινιστές, τρομοκράτες, ληστές των ορέων...»

Οτζαλάν: Αν ακολουθήσουμε τις κλασικές πολιτικές έννοιες, δεν μπορούμε να καταλάβουμε το PKK (σ.σ.: Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν), γιατί δεν είναι τίποτε απ' όλα αυτά. Δεν είναι πολιτικό κόμμα, δεν είναι αντάρτικη οργάνωση. Ε, τότε, θα μου πείτε, τι είναι; Θα νομίζετε ότι περιαυτολογώ, αλλά για να καταλάβετε τι είναι το PKK θα πρέπει να σας πω τι είμαι εγώ. Θα πρέπει να καταλάβετε εμένα...

Δημοσιογράφος: Αν, ο μη γένοιτο, σας εξόντωναν, θα συνέχιζαν οι Κούρδοι; Πόσο δηλαδή εσείς ως προσωπικότητα, ως ηγέτης, τους κρατάτε;

Οτζαλάν: Στο πρόσωπό μου ενσαρκώνεται η ενότητα των Κούρδων και οι εχθροί μου το ξέρουν αυτό. Οι Κούρδοι δεν έχουν και πολύ μυαλό, δυστυχώς.

Δημοσιογράφος: Το ίδιο πιστεύουν και πολλοί Έλληνες πολιτικοί για τους Έλληνες...

Οτζαλάν: Οι Κούρδοι είναι τόσο αδύναμοι ώστε δεν μπορούν να παραγάγουν στρατηγική, να εκπονήσουν τακτική. Πολύ προσπαθώ, αλλά... Πολύ προσπαθώ να τους μάθω να υπάρχουν χωρίς εμένα. Αλλά έχω λιγάκι τις αμφιβολίες μου. Ανησυχώ... Βεβαίως δεν μπορεί να χαθούν, να σβήσουν όλα όσα έχουμε πετύχει όλα αυτά τα χρόνια, αυτά που έχω κάνει εγώ. Δεν μπορούν πια οι Τούρκοι να γίνουν και πάλι κυρίαρχοι, όπως παλιά. Αλλά η δική μου καθοδήγηση μπορεί να πάει έναν πόλεμο, που οι Κούρδοι χίλια χρόνια τώρα χάνουν, προς την επιτυχία. Γι' αυτό η δική μου θέση είναι πολύ σημαντική. Εγώ μπο-

ρώ να νικήσω τους Τούρκους. Ακόμη αντιστέκομαι».

(ΤΟ ΒΗΜΑ, 1/2/1998, <http://www.tovima.gr/relatedarticles/article/?aid=95569>)

Δεκαπέντε χρόνια μετά τη συνέντευξη του Αμπντούλάχ Οτζαλάν, από την οποία πάρθηκαν τα παραπάνω αποσπάσματα, συνέντευξη στον Βασίλη Μουλόπουλο για το «Βήμα», που δόθηκε ένα χρόνο πριν την σύλληψή του, ο «ιστορικός ηγέτης» των Κούρδων, γνωστός ως «Απτο», επιχειρεί να βάλει ταφόπλακα στον ένοπλο αγώνα. Όλα όσα έλεγε αποδείχτηκαν λόγια του αέρα, αφού η ηγεσία του μόνο στη νίκη των Κούρδων δεν οδήγησε. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά οι «ηλίθιοι» Κούρδοι συνέχισαν τον ένοπλο αγώνα χωρίς αυτόν.

Το μήνυμά του Οτζαλάν στην επέτειο του κουρδικού νέου έτους (Νεβρόζ), που πλέον γιορτάζεται νόμιμα στην Τουρκία, ήταν σαφές: «Ας σπάσουν τα όπλα και ας κυριαρχήσει η πολιτική». Όσοι όμως σπεύσουν να προδικάσουν το τέλος των ένοπλων συγκρούσεων ας σκεφτούν ότι δεν είναι η πρώτη φορά που ο Οτζαλάν απαρνείται την ένοπλη βία. Το είχε κάνει πριν ακόμα τον συλλάβουν, όταν

είχε παραδοθεί στις ιταλικές αρχές το Νοέμβριο του 1998, ζητώντας να ξεκινήσει έναν «ειρηνικό διάλογο» και να πετύχει «νόμιμα την ανεξαρτησία του Κουρδιστάν». Όταν δε τον συνελθαν (για την ακρίβεια, όταν τον παρέδωσε η κυβέρνηση Σημίτη), ο Οτζαλάν εγκατέλειψε τη μεσσιανική ρητορική για τον εαυτό του και ζήτησε να συνεργαστεί με τους διώκτες του για να λυθεί ειρηνικά το κουρδικό ζήτημα.

Την ίδια στιγμή, το νέο ηγετικό συμβούλιο του PKK εξέδωσε ανακοίνωση που καλούσε σε «μία δημοκρατική λύση μέσω της ειρήνης και της αδελφότητας». Πράγμα φυσικό, αφού η σύλληψη του Οτζαλάν ήταν ένα μεγάλο στραπάτσο για το κόμμα του, το PKK. Ένα κόμμα που δυστυχώς κατάφερε να παγιδέψει τον κουρδικό λαό χρησιμοποιώντας ένα ιδιόμορφο μέγμα

μαρξίζουσας και εθνικιστικής ρητορείας, που δεν δίστασε να συνεργαστεί με τις ελληνικές μυστικές υπηρεσίες (ΚΥΠ) και να δολοφονεί αγωνιστές στην Τουρκία μόνο και μόνο γιατί δεν συμφωνούσαν με την εθνικιστική του πολιτική (αγωνιστές που ανήκαν σε οργανώσεις κομμουνιστικής αναφοράς, οι οποίες είχαν θέσει το ζήτημα του αγώνα κατά της καταπίεσης των Κούρδων πολύ πριν από το PKK).

Όμως όλες οι εκχειρίδες και οι εκκλήσεις για ειρήνευση έπεσαν στο κενό. Ανεξάρτητα από τα μέτρα που πήρε ο πονηρός Ερντογάν για να παγιδεύσει τους Κούρδους, οι ένοπλες συγκρούσεις συνεχίστηκαν μέχρι σήμερα. Οι αντάρτες δεν κατέθεσαν τα όπλα τους, ούτε ποτέ κανείς από την ηγεσία τους είχε ζητήσει κάτι τέτοιο. Τώρα είναι η πρώτη φορά που ο Οτζαλάν (που εξακολουθεί να λειτουργεί ως εθνικό σύμβολο) καλεί τους αντάρτες του PKK να αποσυρθούν εκτός συνόρων και να τερματίσουν τον ένοπλο αγώνα. Εφτασε μάλιστα στο σημείο να χαιρετίσει «το πνεύμα που επικράτησε στην τουρκική βουλή», το οποίο υποτίθεται ότι «οδηγεί σε μία νέα εποχή»!

Για την ανεξαρτησία του Κουρδιστάν ούτε λόγος φυσικά από τον πάλαι ποτέ «τουρκοφάγο μεσσία». Είναι προφανές ότι ο Οτζαλάν παζάρεψε το τομάρι του και κάτι κέρδισε για να τα πει όλ' αυτά. Δεν είναι η πρώτη φορά που το κάνει αυτό, ούτε είχαμε καμία αυταπάτη για το ποιόν ενός ανθρώπου τόσο αλαζόνα και συνάμα τόσο θρασυδείλου όπως αυτός. Το ερώτημα είναι αν οι εκκλήσεις του θα πείσουν τους αντάρτες να καταθέσουν τα όπλα ή θα πέσουν στο κενό. Αν τελικά οι περιορισμένες μεταρρυθμίσεις για το Κουρδικό που έκανε το τουρκικό κράτος θα είναι επαρκείς για να σταματήσουν για πάντα τον αγώνα του κουρδικού λαού για αυτοδιάθεση, που συνεχίζεται ακόμα κι από μορφώματα όπως το PKK (το οποίο πλέον μόνο ενιαίο δεν είναι, καθώς από το 2003 έχει διασπαστεί σε δύο κόμματα, το PKK/KADEK και το PKK/KONGRA GEL, τα οποία οι ΗΠΑ έχουν κατατάξει στη λίστα με τις «τρομοκρατικές οργανώσεις»).

Η κατάσταση που επικρατεί στις περιοχές που ζουν οι Κούρδοι της Τουρκίας μάλλον το αντίθετο προμηνύει. Η φτώχεια, η ανεργία (που στο Ντιάρμπακιρ φτάνει το 60%!), οι άθλιες συνθήκες ζωής και εκπαίδευσης (στα δημοτικά και στα γυμνάσια στοιβάζονται 60 μαθητές ανά τάξη!) δεν είναι δυνατόν να μη φέρουν κοινωνικές εκρήξεις, κάνοντας ξανά την ένοπλη βία απαραίτητη.

ΥΓ. Αραγε, η δολοφονία τριών Κουρδισσών (η μία εκ των οποίων ήταν ιδρυτικό μέλος του PKK) στο Παρίσι, την ώρα που βρισκόταν σε εξέλιξη οι συνομιλίες Οτζαλάν-Τουρκίας για ειρήνευση, να ήταν από τουρκικές σφαίρες ή το PKK θυμήθηκε την πλούσια «δημοκρατική» του παράδοση ενόψει της ανακοίνωσης των «δέκα εντολών» από τον κούρδο «Μωυσή»;

Ο υποταγμένος «μεσσίας» παζαρεύει το τομάρι του

Ισραηλινοί μπάτσοι διέλυσαν κατασκήνωση διαμαρτυρίας εναντίον των εβραϊκών εποικισμών

Περισσότεροι από 200 πάνοπλοι ισραηλινοί μπάτσοι εισέβαλαν και διέλυσαν την κατασκήνωση διαμαρτυρίας που είχαν στήσει περίπου 50 παλαιστίνιοι διαδηλωτές εναντίον της συνεχιζόμενης επέκτασης των εβραϊκών εποικισμών στα περίχωρα της Ιερουσαλήμ, την Κυριακή 24 Μάρτη.

Πέντε διαδηλωτές συνελήφθησαν, ενώ οι υπόλοιποι οδηγήθηκαν με τη βία στις περιοχές που ελέγχει η Παλαιστινιακή Αρχή, όπου και απελευθερώθηκαν. Στους συλληφθέντες ήταν και ο παλαιστίνιος βουλευτής Μουσταφά Μπαργούθι, αντίπαλος του Αμπάς για την προεδρεία της ΠΑ στις εκλογές του 2005. Όλοι οι συλληφθέντες αφέθηκαν αργότερα ελεύθεροι αφού πλήρωσαν εγγύηση.

Ο καταυλισμός Μπαμπ Αλ Σαμς, όπως τον ονόμασαν οι διαδηλωτές, είχε στηθεί την Τετάρτη 20 Μάρτη με αφορμή την άφιξη του Ομπάμα στο Ισραήλ. Στόχος των διαδηλωτών ήταν να διαμαρτυρηθούν εναντίον της επικείμενης επέκτασης των ισραηλινών εποικισμών στην περιοχή E-1 της Ιερουσαλήμ. Η επέκταση αυτή έχει σαν στόχο να αποκοπεί εδαφικά η Ιερουσαλήμ από τη Δυτική Οχθη, ώστε κάθε προσπάθεια να δημιουργηθεί παλαιστινιακό κράτος με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ να καταστεί αδύνατη.

■ Τουρκία-Ισραήλ

Δεύτερος γάμος, μετά το διαζύγιο, με κουμπάρο τον θείο Σαμ

Τι σου είναι τελικά μια «συγγνώμη»! Αλλάζει ολόκληρη την «εξίσωση» στη γεωπολιτική σκακιέρα. Βέβαια, υπάρχει και το ρητό: «από τότε που εφευρέθηκε η συγγνώμη, χάθηκε το φιλότιμο», αλλά ποιος τα μετρά αυτά όταν ασκεί «ρεάλ πολιτικό»; Ο λόγος για την περιβόητη «συγγνώμη» που ζήτησε ο ισραηλινός πρωθυπουργός Βενιαμίν Νετανιάχου από τον τούρκο ομόλογό του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, με τη μεσολάβηση του Μπαράκ Ομπάμα. Η «συγγνώμη» αφορούσε την πειρατεία στο τουρκικό πλοίο «Μαβί Μαρμαρά», που επιχειρήσει να σπάσει τον αποκλεισμό της Γάζας το 2010, ως πλοίο του «Στολίσκου της Ελευθερίας».

Ο Ερντογάν αποδέχτηκε τη «συγγνώμη», υποστηρίζοντας ότι άλλαξε όλη την εξίσωση στην περιοχή και εκφράζοντας τη λύπη του για την προηγούμενη επιδείνωση των σχέσεων των δύο χωρών, τις οποίες περιέγραψε ως «ζωτικές και στρατηγικές για την περιφερειακή

ειρήνη και σταθερότητα». Για να βάλει το δικό του κερασάκι στην τούρτα της συμφιλίωσης, επανέλαβε την υποστήριξή του στη λύση των δύο κρατών στην Παλαιστίνη.

Ο Νετανιάχου δεν παραδέχτηκε φυσικά ότι υπήρξε πειρατεία (κάνεις δεν του το ζήτησε, άλλωστε), αλλά υποστήριξε ότι «στο φως της

ισραηλινής έρευνας για το περιστατικό που έδειξε έναν αριθμό επιχειρησιακών σφαλμάτων, ο πρωθυπουργός εξέφρασε την ισραηλινή συγγνώμη στον τουρκικό λαό για τα οποιαδήποτε λάθη που ίσως να έχουν οδηγήσει σε απώλεια ζωής ή τραυματισμούς» (από την επίσημη ανακοίνωση του πρωθυπουργικού

γραφείου, που αναδημοσίευσε η «Γεντίτ Αχρονότ» το προηγούμενο Σάββατο).

Ο Ερντογάν άδραξε την ευκαιρία για να εμφανιστεί ως νικητής στο εσωτερικό, δηλώνοντας στο τουρκικό κοινοβούλιο ότι ζήτησε επίμονα την «συγγνώμη» κι όχι τη «λύπη» που ήθελαν να εκφράσουν οι ισραηλινοί αξιωματούχοι, πράγμα που πέτυχε. Βέβαια, όπως ο ίδιος συμπλήρωσε, υπήρχαν και άλλοι δύο όροι που είχε θέσει για να βελτιωθούν οι διμερείς σχέσεις με τους Σιωνιστές. Να δοθούν αποζημιώσεις στα θύματα της επίθεσης στο «Μαβί Μαρμαρά» και να αρθεί το εμπάργκο κατά της Γάζας. Αφού όμως ο Νετανιάχου ζήτησε την πολυπόθητη «συγγνώμη» με μάρτυρα τον Ομπάμα, τα υπόλοιπα μπορούν να περιμένουν.

Ετσι, οι διπλωματικές σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών θα αποκατασταθούν πλήρως. Όσοι ήλπιζαν ότι το τουρκικό κράτος μπορεί να απο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

Διδάγματα

Πέρα από τον κυπριακό λαό, που δέχτηκε ένα ισχυρότατο πλήγμα, από το οποίο θα κάνει πολλά χρόνια να συνέλθει, ισχυρό πλήγμα δέχτηκαν και διάφορες θεωρίες του συρμού. Θεωρίες που πλασάρισαν ο ΣΥΡΙΖΑ με τον Καμμένο σύμμαχό του, αλλά και διόλου ευκαταφρόνητη μερίδα του συρφετού των αστικών ΜΜΕ, που παίζει ακόμη το «λάιτ» αντιμνημονιακό χαρτί (τόσο «λάιτ» όσο και οι «ρεαλιστικές προσαρμογές» του ΣΥΡΙΖΑ).

Με φόντο την κυπριακή τραγωδία, αναπτύσσονται στη χώρα δυο βασικές ιδεολογικές κατευθύνσεις, δίδυμες ανταγωνιστικές, στην πραγματικότητα όμως απολύτως συμπληρωματικές.

Από τη μια είναι η κατεύθυνση των μνημονιακών της συγκυβέρνησης, που έχοντας μαζί τους το σύνολο των αστικών ΜΜΕ, επαναφέρουν το «Βασίλη κάτσε φρόνιμα να γίνεις νοικοκύρης». Κι εδώ που τα λέμε, από αστική σκοπιά έχουν όλα τα δίκια. Όταν θέλεις να διαχειριστείς τον ελληνικό καπιταλισμό, να υπερασπιστείς τα συμφέροντα της ελληνικής αστικής τάξης, πρέπει να υποταχτείς στις αποφάσεις του ιμπεριαλιστικού ιερατείου της Ευρωζώνης, γιατί αυτή είναι η οικονομική-πολιτική συμμαχία που έχει επιλέξει ο ελληνικός καπιταλισμός για τη συμμετοχή του στο διεθνή καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας.

Από την άλλη είναι η κατεύθυνση του ΣΥΡΙΖΑ, που υποστηρίζει ότι μέσα σ' αυτό το ιμπεριαλιστικό σύστημα ο μέσης ανάπτυξης ελληνικός καπιταλισμός μπορεί να πει «το μεγάλο όχι», φτάνει να διαθέτει μια ηγεσία ξέχειλη από μαγκιά και τσαμπουκά. Μια τέτοια ηγεσία είναι σε θέση ν' αναγκάσει τις ιμπεριαλιστικές χώρες που κάνουν το κουμάντο να γονατίσουν. Λες και στο παζάρι οι ηγέτες των καπιταλιστικών χωρών προσέρχονται με τη μαγκιά τους και όχι με τη δύναμη του κεφαλαίου που εκπροσωπούν.

Είναι πραγματικά οδυνηρό να βλέπεις την πολιτική αντιπαράθεση να κυριαρχείται αποκλειστικά απ' αυτό τον αποπροσανατολιστικό καυγά, σπρώχνοντας τους εργαζόμενους σε μεγαλύτερη απογοήτευση. Γιατί, βέβαια, η ζωή δείχνει το «ρεαλισμό» των μνημονιακών να δικαιώνεται, έναντι της φραστικής (και μόνο) μαγκιάς των «αντιμνημονιακών».

Τι είναι αυτό που λείπει απ' αυτή την αντιπαράθεση; Λείπει η αλήθεια. Λείπει η πραγματική βάση που δεν είναι άλλη από την αντιπαράθεση ανάμεσα στον καπιταλισμό και τον κομμουνισμό. Η λογική της διαχείρισης του καπιταλισμού δικαιώνει τους μνημονιακούς, ενώ μόνο σε μια επαναστατική-κομμουνιστική προοπτική μπορεί ν' αποκτήσει πραγματική υπόσταση ο αντιμνημονιακός αγώνας.

Τα διδάγματα των τελευταίων δύο εβδομάδων είναι πολλά, αλλά θάβονται κάτω από την ψεύτικη αντιπαράθεση των δύο αστικών κατευθύνσεων. Για να αναδειχθούν αυτά τα διδάγματα θα πρέπει η εργατική τάξη, το υποκείμενο της κοινωνικής απελευθέρωσης, ν' αποκτήσει λόγο, ν' αποκτήσει φωνή, ήτοι ν' αποκτήσει πολιτική οργάνωση.

■ Δείγμα γραφής

«Υπάρχουν επίσης στην Κύπρο πόροι των ασφαλιστικών ταμείων –ευτυχώς εκεί δεν κουρεύτηκαν όπως εδώ– που θα μπορούσαν να συμβάλλουν με τον έναν ή τον άλλον τρόπο». Η πρόταση αυτή κατατέθηκε επίσημα από τον ΣΥΡΙΖΑ. Διατυπώθηκε από τον Γ. Δραγασάκη, στη συνέντευξη Τύπου της Πέμπτης 21 Μάρτη, τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ έπλεε σε πελάγη ευτυχίας για το κυπριακό «όχι» στο Eurogroup.

Την ώρα που το παζάρι βρισκόταν στο φόρτε του και από πλευράς κυπριακής αστικής τάξης έπεφτε στο τραπέζι η πρόταση να πάρουν τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων και να τα ριξουν στη «μαύρη τρύπα» των τραπεζιτών και των μαφιόζων, για να διασώσουν με τις μικρότερες απώλειες ένα παρασιτικό σύστημα «ξεπλύματος» χρήματος, ερχόταν και η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ και πρότεινε χωρίς ντροπή, με ύφος αδιαστακτου γκάνγκστερ, το ίδιο πράγμα: να χρησιμοποιηθούν τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων για την ανακεφαλαιοποίηση των κυπριακών τραπεζών! Μας έδωσε έτσι ένα καλό δείγμα γραφής για το πώς θα διαχειριστεί τον ελληνικό καπιταλισμό, εάν ποτέ αναλάβει τη διακυβέρνησή του. Σε βάρος των εργαζόμενων πάντα και με μοναδικό γνώμονα την υπεράσπιση των συμφερόντων των τραπεζιτών και των καπιταλιστών μεγαλομετόχων των τραπεζών.

■ Αληθής

Λέμε για τον Τσίπρα, αλλά ο γενικός γραμματέας του ΑΚΕΛ Αντρος Κυπριανού τον ξεπερνά σε τυχοδιωκτισμό και πολιτική αληθεία. Ο άνθρωπος που εμφανίστηκε στο πρωινάδικο της τηλεόρασης του ΣΚΑΙ στις 20 Μάρτη, υποστηρίζοντας πως η κυβέρνηση Χριστόφια δεν ήξερε τίποτα για «κούρεμα» καταθέσεων και ότι ποτέ στο τραπέζι δεν είχε τεθεί τέτοιο πράγμα, εμφανίστηκε στις 25 Μάρτη στην εκπομπή του Πρετεντεράκου, λέγοντας το ακριβώς αντίθετο. Κι

όταν ο Πρετεντεράκος του υπενθύμισε ότι ο Χριστόφιας διέψευσε τον Σόιμπλε, απάντησε απνευστί πως ζήτημα «κούρεματος» των καταθέσεων είχε τεθεί «ατύπως»!

Τον Χριστόφια, βέβαια, τον είχε ξεμπροσπάσει ο Σόιμπλε και το επιτελείο του, «σπρώχνοντας» το σχετικό έγγραφο στον Τέλογλου (είναι ο άνθρωπος τους εδώ και καιρό). Και η διάψευση Χριστόφια αφορούσε τη συμφωνία του, που επικαλούνταν το έγγραφο Σόιμπλε, και όχι το αν είχε τεθεί το ζήτημα. Εμμέσως το επιβεβαίωσε και ο Τσίπρας, λέγοντας στη συνέντευξη Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ στις 21 Μάρτη, πως ο Αναστασιάδης του είχε πει ότι «το κούρεμα καταθέσεων θα είναι το τελευταίο πράγμα που θα δεχτούμε». Από πού ήξερε ο μόλις εκλεγείς Αναστασιάδης για το «κούρεμα», αν όχι από τον προκάτοχό του;

Κι όμως, ο Κυπριανού δεν δίστασε να λείε άλλα τη μία μέρα και άλλα την άλλη. Μιλάμε για τον απόλυτο πολιτικό αμοραλισμό. Αλλά μήπως είναι καλύτερο ο Τσίπρας και η παρέα του;

■ Μισές αλήθειες

«Οι εξελίξεις στην Κύπρο, με την κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης, αποδεικνύουν για μια ακόμη φορά το μέγεθος της εξαπάτησης των λαών από εκείνες τις δυνάμεις που προπαγάνδιζαν ότι η ένταξη στην ΕΕ θα φέρει ευημερία, σύγκλιση, αλληλεγγύη προς όφελος των λαών. Αυτή είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν αλλάζει». Αυτά ανακοίνωσε με κάθε σοβαρότητα η δημογεροντία του Περισοπού, στις 21 Μάρτη.

Δε θα διαφωνήσουμε, αλλά θα περιμέναμε να μας κατονομάσουν κάποιες από «εκείνες τις δυνάμεις». Εμείς ξέρουμε πολλές αλλά θα σταθούμε σε μία.

■ Ξετσιπωτοί

Στήθηκαν κάτω από το λάβαρο και φωτογραφήθηκαν με τον Κασιδιάρη κι άλλους δύο νεοναζιστές βουλευτές. Και βέβαια, οι νεοναζί δεν είχαν κανένα δισταγμό να κάνουν βούκινο τον πρόεδρο και τον γενικό γραμματέα του μπομπολοσωματίου, Αγγελο Δεληγιόβα και Γιώργο Αρβανίτη. Ψοφάνε για «εργατική» αναγνώριση και δε θ' άφηναν την ευκαιρία να πάει χαμένη. Μπορεί να εμφανίζονται αντίθετοι «στους ξένους και τους εγχώριους νταβατζήδες, τύπου Μπόμπολα», όπως έλεγαν σε ανακοίνωσή τους στις 18 Φλεβάρη, από τη στιγμή, όμως, που ο Μπόμπολας και η Eldorado Gold τους έστειλαν τους ανθρώπους τους για μόστρα, οι νεοναζί δεν είχαν κανένα πρόβλημα να δηλώσουν «απερίφραστα την απόλυτη στήριξή τους στους εργαζόμενους και στα δικά τους» και να ξεκαθαρίσουν ότι θεωρούν μεν «πως η εκμετάλλευση του χρυσού στην Χαλκιδική γίνεται με όρους που δεν εξυπηρετούν το δημόσιο συμφέρον», όμως «η δραστηριότητα δεν πρέπει να παύσει». Αυτό ήθελαν οι χρυσοθήρες. Τα υπόλοιπα, περί «εταιρίας που θα ελέγχεται κατά πλειοψηφία από το δημόσιο, στην οποία θα έχουν μερίδιο και λόγο οι εργαζόμενοι», αποτελούν φληναφήματα χωρίς πρακτικό αντίκρισμα. Αυτή η φωτογραφία θα συνοδεύει σαν στίγμα τους συνδικαλιστές, αλλά μάλλον δεν τους νοιάζει...

«Ολοι υποσχεθήκαμε στους λαούς, και της Ελλάδας και της Κύπρου, καλύτερες μέρες εντός αυτής της Ένωσης. Και διερωτώμαι: πού είναι η αλληλεγγύη της Ένωσης; Η καταπίεση υπάρχει, η κοινωνική αδικία διευρύνεται, πληρώνει το τίμημα ο απλός άνθρωπος και κάποιοι κερδοσκοπούν». Αυτά –μεταξύ πολλών άλλων– τα είπε ο Δ. Χριστόφιας στις 12 Φλεβάρη, όταν πραγματοποίησε την αποχαιρετιστήρια επίσκεψή του στην Αθήνα ως πρόεδρος της Κύπρου.

Αυτός είναι ο

■ Για φύσιμο

«Η απόπειρα αρπαγής των καταθέσεων στην Κύπρο, το κύμα εξώσεων στην Ισπανία, οι συνεχείς μειώσεις μισθών και συντάξεων στην Ελλάδα και την Ιταλία, προκαλούν πλέον σοβαρή κοινωνική κατακραυγή και ξεσηκωμό σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Μόλις προχθές η Κύπρος είπε ένα μεγάλο ΟΧΙ απέναντι στις αυθαίρετες πολιτικές ληλασίας. Το ΟΧΙ αυτό, ανεξάρτητα από την εξέλιξη των πραγμάτων, έχει μια ιστορική αξία και σημασία.

Γιατί είναι το πρώτο ΟΧΙ στους διαρκείς εκβιασμούς, το πρώτο ΟΧΙ στη νεοφιλελεύθερη ηγεμονία της στρατηγικής της κ. Μέρκελ στην Ευρώπη. Ανοίγει τον δρόμο για την αντίσταση των κοινωνιών και των λαών. Το ΟΧΙ της Κύπρου πρέπει να στηριχτεί, να ενωθεί με άλλες φωνές αντίστασης, να γίνει υπόθεση όλων των χωρών που βρίσκονται σήμερα δεσμευμένες στα Μνημόνια λιτότητας».

Ο Τσίπρας, στο συνέδριο της Νεολαίας ΣΥΝ, την Πέμπτη 21 Μάρτη. Φλόμωνε τον κόσμο με τόσο χοντρά ψέματα, ενώ ήταν πεντακάθαρο πλέον τι παιχνίδι παίζονταν.

λόγος για τον οποίο ο Περισός λέει μισές αλήθειες. Γιατί ήταν και το ΑΚΕΛ στις δυνάμεις εκείνες που εξαπάτησαν τον κυπριακό λαό. Ξέρετε τι απαντούσε τότε η ηγεσία του Περισοού, όταν την «καρφώναμε» με την ευρωλιγούρική στάση του ΑΚΕΛ; Ότι η Κύπρος είναι μια ιδιόζουσα περίπτωση και ότι το ΑΚΕΛ θέλει την ένταξη στην ΕΕ για να ενισχύσει τον αγώνα ενάντια στη διχοτόμηση και την κατοχή. Τα σημερινά αποτελέσματα μιλούν μόνα τους.

■ Πιστό σκυλί της αστικής τάξης

Και μιας που αναφέραμε τον Χριστόφια, ας θυμηθούμε μερικά... ωραία που είπε στο γνωστό μετά δακρύων διάγγελμα που απήδυνε στον κυπριακό λαό, όταν κουβάλησε στην Κύπρο την τρούκα και έφτασε στο παραπάντε της υπογραφής του αντιλαϊκού Μνημόνιου.

«Είμαι ο τελευταίος που θα επιχειρήσει να εξιδανικεύσει το Μνημόνιο και να ωραιοποιήσει την κατάσταση. Σ' αυτό υπάρχουν πολλά μέτρα που όντως είναι επώδυνα. Υπάρχουν μέτρα που σε διαφορετικές συνθήκες δεν θα δεχόμουν καν να συζητήσω. Πάντοτε, όμως, είχα στην έγνοια μου ποια θα είναι η επόμενη μέρα. Τι θα γίνει αν καταρρεύσει το τραπεζικό σύστημα και χρεοκοπήσει η οικονομία της χώρας». Το συμφέρον του λαού στα μάτια του ΑΚΕΛ ταυτίζεται με το συμφέρον του τραπεζικού συστήματος.

«Αυτές οι στιγμές δεν προσφέρονται για λαϊκισμό και ανέξοδα λόγια. Δεν προσφέρονται, όμως, ούτε για μηδενισμό και κινδυνολογία. Ο λαϊκισμός και η κινδυνολογία προκαλούν ζημιά στον τόπο». Αν αυτή ειδικά η διατύπωση σας θυμίζει τον Παπανδρέου, τον Παπακωνσταντίνου, τον Βενιζέλο, τον Σαμαρά, τον Κουβέλη, δεν κάνετε λάθος. Όλοι τα ίδια επιχειρήματα χρησιμοποιούν. Τα ίδια λέει και τώρα ο Αναστασιάδης, στα χέρια του οποίου ο Χριστόφιας εναπόθεσε την «καυτή πατάτα» (μιμούμενος τον Καραμανλή το 2009).

■ Χωρίς σχόλια

«Ο κ. Τσίπρας ήθελε να με συναντήσει. Από την πλευρά μου, δεν είχα κανένα λόγο να μην το κάνω. Ήταν μια καλή συζήτηση. Ενθάρρυνα τον κ. Τσίπρα να υποστηρίξει τη γραμμή μεταρρυθμίσεων της κυβέρνησης Σαμαρά και διατύπωση την πεποίθησή μου ότι αυτός ο δρόμος είναι ο μόνος που διασφαλίζει την επιστροφή της Ελλάδας στην ευημερία για όλους. Δεν έμεινα με την εντύπωση ότι βλέπει την κατάσταση εντελώς διαφορετικά. Το μήνυμά του ήταν ότι βλέπει την αναγκαιότητα για μεταρρυθμίσεις σε βάθος, αλλά ότι οι μεταρρυθμίσεις αυτές θα πρέπει να υλοποιηθούν δίκαια, κάτι που κατανόω απολύτως. Απροσφαιρικά βέβαια, ήταν όπως συμβαίνει όταν συναντιούνται κάποιοι για πρώτη φορά».

Βόλφγκανγκ Σόιμπλε (συνέντευξη στα «Νέα», 26.3.13)

■ Τα καλά και συμφέροντα

Αν αναρωτιέστε πώς συνέβη και ο αρχιεπίσκοπος Κύπρου, που την περίοδο του «όχι» προπαγάνδιζε την επιστροφή «στην λίβαν», εμφανίστηκε νηφάλιος και σωτικός μετά την τελική συμφωνία, δηλώνοντας ότι η Εκκλησία θ' αντέξει, όπως άντεξε και στο παρελθόν, αποφεύγοντας οποιαδήποτε καταγγελία στην κυβέρνηση και δηλώνοντας ότι η δεύτερη απόφαση του Eurogroup είναι καλύτερη από την πρώτη (τα ίδια με τον Αναστασιάδη, δηλαδή), πρέπει να ξέρετε ότι οι παπα-μπίζνεσμαν πέτυχαν το βασικό τους στόχο που ήταν να μη διγεί η «Ελληνική Τράπεζα», της οποίας μεγαλύτερος είναι η Εκκλησία της Κύπρου.

Αφού το παπαδαριό της Κύπρου εξασφάλισε τα βασικά του συμφέροντα (τις απώλειες από τις άλλες τράπεζες τις δέχεται, όπως τις δέχεται και η υπόλοιπη αστική τάξη της Κύπρου), υπέστειλε τα λάβαρα και μπήκε στη γραμμή της κυβέρνησης. «Τα καλά και συμφέροντα ταιριάζουν ψυχαίς ημών», όπως λένε και τα κείμενα που ψέλνουν στις λειτουργίες τους.

Όταν μιλάμε για την Εκκλησία της Κύπρου, μιλάμε για έναν από τους μεγαλύτερους καπιταλιστές του νησιού. Δεν έχουν μόνο καταθέσεις, μετοχές και ομόλογα. Έχουν άπειρα ακίνητα, μεταξύ των οποίων και μερικά μεγάλα ξενοδοχεία σε περιοχές «φιλέτο», διαπραγματεύονται με το Κατάρ για να χτίσει ξενοδοχεία σε δικές τους παραλιακές εκτάσεις, ενώ έχουν πάρει άδεια για να κατασκευάσουν τον πρώτο ιδιωτικό σταθμό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας (την άδεια τους έδωσε ο... κομμουνιστής Χριστόφιας).

■ Κρυφτείτε λίγο

«Εφιάλη για το Μαξίμου» χαρακτήρισε η «Αυγούλα» το εύρημα μιας δημοσκοπήσης, σύμφωνα με το οποίο το 71,4% των ερωτηθέντων αντιμετωπίζει θετικά την προοπτική μιας «νέας συγκυβέρνησης», με τον Καραμανλή στο προεδρικό μέγαρο και τον Τσίπρα στο Μαξίμου. Χωρίς να το καταλάβουν, τα συριζάκια εκδήλωσαν τους μύχιους πόθους τους. Νομίζουν, οι αφελείς ότι ο Καραμανλής θα τους στηρίξει κόντρα στον Σαμαρά κι ότι κάτι τέτοιο θα μπορούσε να λειτουργήσει υπέρ τους, φέρνοντάς τους δεξιές ψήφους! Όταν ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός ζευγαρώνει με την πολιτική μωπία βγαίνουν... τερατάρια, σαν αυτό της «Αυγούλας».

Ο ΣΥΡΙΖΑ στηρίζει την εξάρτηση και την ταξική εκμετάλλευση

Αν φάνηκε κάτι από την πρόσφατη κυπριακή τραγωδία είναι τα αδιέξοδα κάθε διαχειριστικής λογικής και πρακτικής στο πλαίσιο του παγκόσμιου συστήματος του καπιταλισμού και της εξάρτησης. Αν πάρουμε τοις μετρητοίς το αρχικό κυπριακό «όχι», τότε μέσα σε μια βδομάδα ζήσαμε το Βατερλό μιας πολιτικής ηγεσίας η οποία προσπαθεί ν' αντισταθεί στο ιμπεριαλιστικό στάτους της Ευρωζώνης. Δεν βρήκε συμμάχους ούτε μέσα στην Ευρωζώνη ούτε έξω απ' αυτή. Αν μάλιστα συνυπολογίσουμε ότι το προηγούμενο δωδεκάμηνο ο πρώην πρόεδρος της Κύπρου Δ. Χριστόφιας έκανε τα πάντα για να εξασφαλίσει ένα δάνειο 5 δισ. ευρώ από τη Ρωσία ή την Κίνα (ποσό αστέιο για τα οικονομικά δεδομένα αυτών των δύο ιμπεριαλιστικών γιγάντων) και δεν κατάφερε τίποτα, μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε πόσο δραματικά είναι τα πράγματα μέσα στην Ευρωζώνη για οποιαδήποτε αστική ηγεσία που βρίσκεται στην ανάγκη να στηρίξει το σύστημα που διαχειρίζεται.

Μήπως, όμως, υπάρχουν δυνατότητες εκτός Ευρωζώνης; Το λένε εκ των υστέρων κάποιοι στην Κύπρο, δεν τους ακούσαμε όμως να το λένε στο δεκάμηνο που κρίνονταν τα πράγματα. Για λύση «εκτός τρούικας» και όχι «εκτός ευρώ» μιλούσε το ΑΚΕΛ, το οποίο και τώρα δεν λέει ευθέως «να φύγουμε από την Ευρωζώνη», αλλά «να συζητήσουμε ακόμη και την έξοδο από την Ευρωζώνη». Και μάλιστα, δεν το λέει επίσημα η ηγεσία του κόμματος με απόφαση της, αλλά το πετάνε διάφορα στελέχη στα τηλεοπτικά πάνελ, γεγονός που δείχνει ότι ψαρεύουν στα θολά νερά της κοινωνικής δημαγωγίας, χωρίς να έχουν καμιά θέση για έξοδο από την Ευρωζώνη. Αυτό συμβαίνει γιατί οι χώρες που εντάχθηκαν στην ΕΕ και μετά έκαναν τα πάντα για να ενταχθούν και στην Ευρωζώνη δεν το έκαναν επειδή ήρθε κάποια φαινή ιδέα στις πολιτικές τους ηγεσίες, αλλά επειδή αυτή ήταν η θέληση της αστικής τους τάξης. Για να φύγει μια καπιταλιστική χώρα από την Ευρωζώνη θα πρέπει να πάψει να είναι καπιταλιστική. Γιατί οι αστικές τάξεις στην Ευρώπη είναι συνδεδεμένες με χιλιά δυο νήματα με τις ιμπεριαλιστικές οικονομίες. Δε θα ρισκάρζαν να μπουν σε οποιαδήποτε περιπέτεια ανεξάρτητης παρουσίας στο διεθνοποιημένο καπιταλιστικό περιβάλλον, αναζητώντας βελτίωση της θέσης τους στον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας σε σύγκρουση με ηγέτριες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της περιοχής τους.

Τυχαίο είναι πως μετά τη βύθιση του ελληνικού καπιταλισμού σε βαθιά κρίση ένα σύνθημα συνήγερσε και συνένωσε ολόκληρη την αστική τάξη και το σύνολο (πλην Περισοού) των αστικών πολιτικών δυνάμεων; Το σύνθημα «πάση θυσία στο ευρώ». Σύνθημα στο οποίο παραμένει σταθερά προσηλωμένη και η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ. Σύνθημα στο οποίο είναι εγκλωβισμένη και η πλειοψηφία του ελληνικού λαού (τους λόγους δεν τους εξετάζουμε εδώ). Τυχαίο είναι πως η κυπριακή αστική τάξη, μολονότι η οικονομία της είναι καθαρά παρασιτική και στηρίζεται στη συνεργασία και με κάθε είδους ρωσικά κεφάλαια, μολονότι δέχτηκε ένα τόσο ισχυρό πλήγμα, υποτάχτηκε πλήρως;

Και όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ ξιφουλκεί ενάντια στην πραγματικότητα και προσπαθεί

—ακόμα και τώρα!— να πείσει ότι όλα είναι ζήτημα... μαγκιάς. Προσπάθησε να γεμίσει τα μυαλά των ανθρώπων με φούμαρα για ένα «όχι» που μέσα σε τρεις μέρες μετατράπηκε σε δουλικότατο «ναι». Κι όποιους τους ρωτάει για την περίφημη συμμαχία του Νότου, η οποία υποτίθεται πως θα βάλει φρένο στη γερμανική επιθετικότητα, του απαντούν ότι από τη μια είναι οι γκάνγκοτες και από την άλλη οι δειλοί και υποταγμένοι. Υποταγμένος και ο Ολάντ, ο ηγέτης μιας ιμπεριαλιστικής δύναμης χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της οποίας δεν μπορεί να παρθεί καμιά απόφαση στην ΕΕ και την Ευρωζώνη; Δεν ακούσαμε να το λένε, γιατί ο Ολάντ με τον Μοσκοβισί δεν υποτάχτηκαν, αλλά είχαν την ίδια θέση με τη Γερμανία για τον «καπιταλισμό-κάζινο» της Κύπρου και την εξέφρασαν δημόσια μάλιστα.

Τελευταίο καταφύγιο των ΣΥΡΙΖΑίων μια παπάρα που πέταξε κάποιος κύπριος πολιτικός, ότι αν η ελληνική κυβέρνηση έδινε 2 δισ. ρευστότητα στην Κύπρο, η πολιτική ηγεσία της τελευταίας θα μπορούσε ν' αντέξει. Παπάρια που δεν αντέχει ούτε σε οικονομολογική ούτε σε πολιτική κριτική, την πήραν όμως και την έκαναν σημαία τους. Στελεχος του οικονομικού επιτελείου του ΣΥΡΙΖΑ (Σ. Λαπατσιώρας) συνέγραψε μια ανάλυση-κουρελόχαρτο («Τα Νέα», 27.3.13), για ν' αποδείξει (τρομάρα του), ότι τα 2 δισ. θα μπορούσαν να δοθούν με κόλλο και να μη μπορούν να πουν τίποτα οι της ΕΚΤ και της Ευρωζώνης. Τόσο πολύ υποτιμούν τον ελληνικό λαό.

Με τον άκρατο τυχοδιωκτισμό του και τους συνεχείς σαλταδορισμούς του ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να σώσει τα ιδεολογήματά του. Αυτά τα ιδεολογήματα, όμως, έχουν συγκεκριμένο «διά ταύτα». Φουσκώνουν τα μυαλά των ανθρώπων με τα

καθεστωτικά ψεύδη, ότι τα πάντα είναι ζήτημα πολιτικής βούλησης, αποφασιστικότητας, μαγκιάς. Εξακολουθούν να επαναλαμβάνουν «στο ευρώ πάση θυσία» (ή «το ευρώ είναι το εθνικό μας νόμισμα»), όπως από αμερικανικού εδάφους διασάλπισε ο Τσίπρας) και αυτή είναι η μεγάλη προσφορά τους στο αστικό στρατόπεδο, στον ελληνικό καπιταλισμό. Ο ΣΥΡΙΖΑ στηρίζει την ιμπεριαλιστική εξάρτηση, υποστηρίζοντας ότι η Ελλάδα δεν πρέπει να φύγει ούτε από την ΕΕ ούτε από την Ευρωζώνη. Ο ΣΥΡΙΖΑ στηρίζει την ταξική εκμετάλλευση, υποστηρίζοντας ότι οι καπιταλιστικές σχέσεις δεν πρέπει να τεθούν σε κίνδυνο, αλλά στο εδαφός τους οι εργάτες και εργαζόμενοι πρέπει ν' αναζητήσουν σχετική βελτίωση της θέσης τους, σε κάποιο απροσδιόριστο μέλλον, όταν θα υπάρξει ανάπτυξη.

Όλα τα υπόλοιπα είναι πολιτική σπέκουλα, η οποία όχι μόνο δεν διασαλεύει τα θεμέλια του συστήματος, αλλά αντίθετα τα στερεώνει. Αυτή τη στιγμή ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αμυνόμενος, γιατί η προηγούμενη του για το «περήφανο όχι της Κύπρου» κατέρρευσε μέσα σε λίγες μέρες. Δεν τον βολεύει η θεωρία του «μετώπου του Νότου», γιατί τα τραύματα της Κύπρου είναι ακόμη νοπιά. Σύντομα, όμως, θα επανέλθει σ' αυτή τη θεωρία, γιατί το ερώτημα που θα του τίθεται συνεχώς από τους πολιτικούς του αντιπάλους θα είναι «με ποιους θα κυβερνήσετε στην Ελλάδα» και «με ποιους θα συμμαχήσετε στην Ευρώπη». Την επόμενη φορά που θα συγκρουστεί ο Ολάντ με τη Μέρκελ ο ΣΥΡΙΖΑ θα ξαναθυμηθεί τον «άξονα του Νότου» κι ας έχει η ίδια η ζωή κάνει συντρίμια αυτή τη θεωρία. Η μάσκα αυτών των αδιόστατων σπορτουριστών πρέπει να ξεσκιστεί. Είναι όρος για το ταξικό-επαναστατικό κίνημα.

Εξασφαλίζουν ρευστότητα από τους συνταξιούχους

Με ύφος ανθρώπων που πονάνε τον συνταξιούχο που αργεί να πάρει τη σύνταξή του εμφανίστηκαν ο Στουρνάρας με τον Σταϊκούρα, ανακοινώνοντας νομοθετική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία και οι εργαζόμενοι του δημοσίου θα παίρνουν το 50% του βασικού μισθού τους μόλις συνταξιοδοτούνται και μέχρι να υπολογιστεί το ακριβές ποσό της σύνταξης που δικαιούνται.

Αν, όμως, ενδιαφέρονται για τον εργαζόμενο που βγαίνει στη σύνταξη, γιατί κάνουν το συγκεκριμένο μέτρο υποχρεωτικό; Γιατί δεν επιτρέπουν στον φρέσκο συνταξιούχο να επιλέξει αυτός αν θέλει να κάνει χρήση του μέτρου ή όχι; Ευεργέτημα και υποχρεωτικά είναι όροι αλληλοαποκλειόμενοι.

Αυτό που θεσπίζεται είναι η εξασφάλιση ρευστότητας σε βάρος εκείνων που βγαίνουν στη σύνταξη. Αυτοί θα πρέπει ν' αρκεστούν σε ένα βοηθημα (τέτοιο είναι το 50% του τελευταίου βασικού μισθού) για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα, το οποίο θα γίνεται ολοένα και μακρύτερο.

Φυσικά, από πλευράς υπουργών ακούσαμε και πάλι ότι η σύνταξη θα βγαίνει πιο γρήγορα. Αν ήταν έτσι, τότε τι χρειαζόταν το μέτρο και προπαντός τι χρειαζόταν η υποχρεωτικότητά; Η υποχρεωτικότητα έχει ως σκοπό να υπερσκελίσει τις διαμαρτυρίες για την καθυστέρηση υπολογισμού και καταβολής της σύνταξης. Τι φωνάζετε, παίρνετε το 50% του βασικού μισθού, θα είναι αυ-

τό που θ' ακούγεται.

Και βέβαια, η σύνταξη θα υπολογίζεται με πολύ μεγαλύτερη καθυστέρηση, δεδομένου ότι το προσωπικό σε όλες τις δημόσιες υπηρεσίες μειώνεται και στόχος είναι να μειωθεί ακόμη περισσότερο. Αν σήμερα ο υπολογισμός μιας σύνταξης καθυστερεί γύρω στους επτά μήνες, στο άμεσο μέλλον θα πάει στο δωδεκάμηνο και στη συνέχεια θ' αυξηθεί κι άλλο. Σκοπός είναι να κρατάνε τα λεφτά των συνταξιούχων εξασφαλίζοντας ρευστότητα για το κράτος, αντί να τους καταβάλλουν τη σύνταξη αμέσως. Πώς θα μπορούσε να γίνει αυτό; Προσλαμβάνοντας το απαραίτητο προσωπικό, φυσικά. Οι άνθρωποι είναι αδιόστακοι και μας το δείχνουν συνεχώς.

«Ορίτζιναλ» Μπρεχτ κινηματογραφημένος

Ένα σπάνιο ντοκουμέντο
Για πρώτη φορά στην Ελλάδα

**Μπέρτολτ Μπρεχτ
ΤΑ ΝΤΟΥΦΕΚΙΑ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΡΑΡ**

Με το θίασο του «Μπερλίναρ Ανσάμπλ»

Πρωταγωνιστούν
Χελένε Βάιγκελ - Ερβίν Γκέσονεκ - Εκχαρντ Σαλ

Σάββατο 30 και Κυριακή 31 Μάρτη

Στην αίθουσα της εφημερίδας «Κόντρα»
Αγαθουπόλεως 65 και Αχαρνών

Εναρξη 8:30' - Είσοδος ελεύθερη

Μετά την προβολή θα ακολουθήσει συζήτηση

ανοικείωση
www.anokeiowse.gr

Η ανοικείωση εξασφάλισε αυτό το σπάνιο ντοκουμέντο, έκανε μια εξ ολοκλήρου νέα μετάφραση του γνωστού (και τόσο επίκαιρου) έργου του Μπρεχτ, υποτίπησε την ταινία και την παρουσιάζει. Μην τη χάσετε με τίποτα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΑΠΡΙΛΗ

**Νέος κύκλος
βιντεοπροβολών
σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη**

**ΟΛΕΣ
ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ
ΕΙΝΑΙ
ΙΔΙΕΣ!**

05/04
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΝΙΚΑΙΑ
11931 Ζαν Βιγνό

ΒΕΡΟΛΙΝΟ, ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ΜΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΗΣ
119271 Βάλτερ Ρούστριν
« Ζωντανή μουσική υπόκρουση »
Πάνος Καρακώστας & Γιάννης Σαυτίκος

12/04
ΣΗΜΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ
119571 Πάουλ φον ντερ Κόλντ

ΔΥΟ-ΤΡΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ
ΠΟΥ ΞΕΡΩ ΓΙ' ΑΥΤΗΝ
119671 Ζαν-Πολ Γκατίερ

19/04
BROADWAY BY LIGHT
119581 Γουλιέλμ Κλάιν

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
119911 Τζιμ Τζορτζ

KONTA

■ Απόφαση Eurogroup για Κύπρο

Προδιαγεγραμμένο αποτέλεσμα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

λο για την απαραξία με την οποία υποδέχτηκαν οι Γερμανοί το «όχι» της κυπριακής Βουλής και το ταξίδι του Σαρρή στη Μόσχα, το οποίο συνοδεύονταν από μια εκκωφαντική φιλολογία περί «σωτηρίας» από τη Ρωσία. Πλέον είναι γνωστό ότι ο Σαρρής ξημεροβραδιάστηκε δυο μερόνυχτα στη Μόσχα και δεν πήρε τίποτα. Αυτά τα δυο μερόνυχτα, που στην Ελλάδα και την Κύπρο παιζόταν το παιχνίδι των προσδοκιών, ο ευρωπαϊκός Τύπος ήταν γεμάτος με εκτιμήσεις ότι η Ρωσία δεν πρόκειται να διασαλεύσει τις σχέσεις της με τη Γερμανία και την Ευρωζώνη για χάρη της κυπριακής πολιτικής ηγεσίας. Κι όχι μόνο αναλύσεις, αλλά και δηλώσεις, όπως του Νταϊσελμπλουμ, που είπε ότι η Μόσχα δεν είναι διατεθειμένη να προβεί σε κινήσεις όπως η παροχή πρόσθετου δανείου στη Λευκωσία. Και ρεπορτάζ, όπως του ανταποκριτή του Spiegel στη Μόσχα, ο οποίος μετέδωσε την εξής εκπληκτική ειδήση: «Ο οικονομικός σύμβουλος του προέδρου Πούτιν Σεργκέι Γκλαζόφ πρότεινε στους Κυπρίους –προκειμένου να τους βοηθήσει η Ρωσία– να αποχωρήσουν από την ΕΕ και να ενταχθούν στην υπό την ηγεσία της Μόσχας Ευρασιατική Οικονομική Ένωση!». Ο ίδιος ο Μεντβέντεφ, όταν ρωτήθηκε για το ενδεχόμενο παραχώρησης στη Ρωσία ναυτικής βάσης στην Κύπρο, απάντησε ότι «είμαστε έτοιμοι να εξετάσουμε διάφορες εκδοχές», αλλά έσπευσε να συμπληρώσει με νόημα, ότι το πρόβλημα της Κύπρου είναι πρωτίστως κυπριακό, κατόπιν ευρωπαϊκό και στο τέλος τρίτων χωρών που έχουν συμφέροντα στην Κύπρο.

Δεν μας αρέσει να φτιάχνουμε σενάρια πολιτικής φαντασίας, όταν δεν υπάρχουν δεδομένα για να θεμελιώσουμε με επάρκεια τα όποια συμπεράσματα. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αν όντως η Ρωσία θέλησε να τραβήξει την Κύπρο στη δική της σφαίρα επιρροής. Ξέρουμε, όμως, πως η κυπριακή αστική τάξη δεν μπορούσε να κάνει αυτό το βήμα, διότι έχει επενδύσει ισχυρότατα συμφέροντα στις σχέσεις με την Ευρωζώνη. Από την άλλη, δεν μπορούμε να φανταστούμε πως η Ρωσία θα έκανε αβασάνιστα μια κίνηση που θα μπορούσε ν' αποτελέσει casus belli για τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Δύσης, που δεν συνασπίζονται μόνο στην ΕΕ και την Ευρωζώνη, αλλά και στο ΝΑΤΟ. Είναι τεράστιες οι ενεργειακές μπίζνες της Ρωσίας με τις κεντροευρωπαϊκές χώρες και ιδιαίτερα με τη Γερμανία, για να τις ρισκάρει ακόμη και στην περίπτωση που μπορούσε να μετατρέψει την Κύπρο σε δορυφόρο της. Ξέρουμε πολύ καλά, όμως, ότι εκμεταλλεύομενη την κυπριακή κρίση η Ρωσία απέκτησε ένα όπλο στο παζάρι της με τις ευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις: «ως δίνω την Κύπρο, εσείς τι θα μου δώσετε;». Και το παζάρι αυτό δεν έγινε τώρα, έγινε την εποχή που ο Χριστόφιας ζητιάνευε ένα δεύτερο δάνειο 5 δισ. πηγαίνοντας ο ίδιος ως ζητιάνος στην κατοικία του ρώσου πρέσβη στη Λευκωσία.

Εκ του αποτελέσματος –και χωρίς να γνωρίζουμε όλες τις παραμέτρους, το μουσικό παζάρι που προηγήθηκε και τις συμφωνίες ανάμεσα στις διάφορες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις– έχουμε ως δεδομένο ότι η Ρωσία «άδειασε» μεγαλοπρεπέστατα την κυπριακή πολιτική ηγεσία και την έστειλε στην αγκαλιά του Σόιμπλε και των άλλων αρπακτικών της Ευρωζώνης, χωρίς την παραμικρή διαπραγματευτική δυνατότητα πλέον. Αν αληθεύει ότι ο Αναστασιάδης απειλήσε κάποια στιγμή στο πρώτο Eurogroup ότι θα παραιτηθεί, πλέον ούτε αυτό το θέατρο μπορούσε να παίξει.

Η μοίρα του εξαρτημένου καπιταλισμού

Αν υπάρχει ένα ερώτημα είναι αν η κυπριακή πολιτική ηγεσία έτρεφε ελπίδες για βοήθεια από

τη Ρωσία. Όχι πως έχει ιδιαίτερη σημασία αυτό το ζήτημα, όμως νομίζουμε πως ακόμα και μέσα στην παραζάλη της ήταν σε θέση να εκτιμήσει πως θα «έτρωγε πόρτα» από τη Μόσχα. Επρεπε, όμως, να παίξει το παιχνίδι του «όχι», για πολλούς και διάφορους λόγους. Επρεπε να δώσει στο λαό την ψευδαίσθηση της εθνικής αντίστασης. Επρεπε ο Αναστασιάδης να μη χρεωθεί μόνος του τη συμφωνία και οι άλλοι να του τη βγαίνουν στη συνέχεια από τ' αριστερά. Επρεπε να κερδίσει μερικές μέρες καιρό, για να κάνει ένα καλύτερο παζάρι με την τρόικα, για να βολεψτούν κάποιες μερίδες της κυπριακής αστικής τάξης (η τελική ρύθμιση είναι εξίσου καταστροφική για τον κυπριακό λαό, σώζει όμως –όπως είπαμε και παραπάνω– συμφέροντα όπως της Εκκλησίας και των δύο μεγαλύτερων κομμάτων εξουσίας). Ως παράπλευρο όφελος, αυτή η καθυστέρηση μπορεί να χρησιμοποιήθηκε και για να μπορέσουν να τραβήξουν κεφάλαια μερικοί «καλοί πελάτες» των κυπριακών τραπεζών και «καλοί φίλοι» του κυπριακού πολιτικού συστήματος.

Όταν όλα ήταν έτοιμα (ο Σαρρής έφυγε από τη Μόσχα με άδεια χέρια και η ΕΚΤ έθεσε ως deadline τις 25 Μάρτη, δηλώνοντας ότι χωρίς συμφωνία στο Eurogroup θα σταματήσει να στηρίζει τις κυπριακές τράπεζες με ρευστότητα από τον ΕΛΑ), ο Αναστασιάδης με τον Σαρρή ξαναπήγαν στις Βρυξέλλες, συμφώνησαν στις απαιτήσεις των Ντράγκι-Μπαρόζο-Λαγκάρντ-Ρομπιά (με τους μεγαλο-υπάλληλους διαπραγματεύθηκαν, όχι με τον Σόιμπλε και τον Μοσκοβισί) και υπέγραψαν τη συμφωνία. **Αυτό που πρέπει να γίνει σαφές είναι πως, ανεξάρτητα από το πολιτικό παιχνίδι που παίζεται, η συμφωνία φέρει τις υπογραφές όλων των βασικών πολιτικών κομμάτων και όχι μόνον του Αναστασιάδη.** Όλοι μαζί έδωσαν εξουσιοδότηση στον υπουργό Οικονομικών να διαπραγματευθεί και να υπογράψει. Και ήταν ενήμεροι σε όλες τις φάσεις, συνεδριάζοντας διαρκώς με τη μορφή του «συμβουλίου των πολιτικών αρχηγών». Μπορεί το ΑΚΕΛ να μιλούσε για «λύση εκτός τρόικας», το πρωί της 24ης Μάρτη, όμως, ο Κυπριανού κατέβασε τους τόνους. Εμφανίστηκε σε τηλεοπτικό πρωινάδικο και αφού εξήγησε ότι ο Αναστασιάδης δεν συνοδεύεται στις Βρυξέλλες από πολιτικό αρχηγό γιατί «κρίθηκε αναγκαίο κατά την χθεσινोβραδινή σύσκεψη στο Προεδρικό όπιο ο Πρόεδρος ενημέρωσε το Εθνικό Συμβούλιο ότι θα τον συνοδεύσουν εμπειρογνώμονες», συμπλήρωσε: «Υπάρχουν πολλά να πούμε, αλλά την ώρα που ο Πρόεδρος μεταβαίνει στις Βρυξέλλες δεν πρέπει να αναλωνόμαστε σε διάλογο μεταξύ μας. Εχω έντονη άποψη, θεωρώ ότι ο Πρόεδρος μπήκε σε αδιέξοδο και μονόδρομο. Δηλώνω ξεκάθαρα ότι αυτή την δύσκολη στιγμή θα τον στηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις!»

Μετά, βέβαια, ακολούθησαν τα γνωστά. Το ΑΚΕΛ εξακολουθεί να μιλά για «λύση εκτός τρόικας» (την οποία η δική του κυβέρνηση κουβάλησε στην Κύπρο!) και για δημοψήφισμα (αλήθεια, γιατί δεν το έκανε ο Χριστόφιας;). Ο Ν. Παπαδόπουλος, μιμούμενος την τακτική του πατέρα του, βάζει πλώρη πρώτα για την προεδρία του ΔΗΚΟ και μετά για την προεδρία της Κύπρου, δηλώνοντας πως «η έξοδος από την ευρωζώνη τώρα είναι κάτι που πρέπει να διερευνησουμε». Και ο Αναστασιάδης με τους δικούς του αμύνονται με τον τρόπο που αμύνονταν ο Παπανδρέου, ο Παπακωνσταντίνου, ο Καρατζαφέρης και τώρα ο Σαμαράς, ο Βενιζέλος, ο Κουβέλης («κρατήσαμε τη χώρα στο ευρώ, αποφύγαμε τη χρεοκοπία, από τώρα και μετά περιμένουμε καλύτερες μέρες»). Ετσι παίζεται το αστικό πολιτικό παιχνίδι και εμάς τους ελλαδίτες Έλληνες δεν θα έπρεπε να μας εκπλήσσει. Να καταλάβουμε τη θέση του κάθε λαοποδύτη θα έπρεπε.

Βρομερό παρασκήνιο

Ενα-ένα τα ξεφουρνίζει ο περιβόητος Διώτης. Έκανε λάθος, λέει, την προηγούμενη φορά, όταν είπε στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, ότι το στικάκι με τη λίστα Λαγκάρντ το πήρε τον Ιούνη του 2011. «Το παρέλαβα ένα μήνα μετά, τον Ιούλη», είπε την περασμένη Τρίτη στην Προανακριτική! Δεν ξέρουμε αν τον ρώτησε κανείς «πώς το πήρες τον Ιούλιο από τον Παπακωνσταντίνου, όταν αυτός τότε είχε αλλάξει υπουργείο;», εκείνο που ξέρουμε εμείς, όμως, είναι ότι ο Παπακωνσταντίνου τον Ιούλη του 2011 ήταν υπουργός Περιβάλλοντος και επομένως δε θα έπρεπε να έχει μαζί του CD, στικάκι ή οτιδήποτε άλλο.

Αν η ηλεκτρονική αλληλογραφία που κατέθεσε ο Διώτης στην Προανακριτική είναι αληθινή (ως προς τις ημερομηνίες), τότε έχουμε ένα κουαρτέτο να ασχολείται με τη λίστα Λαγκάρντ με καθαρά εξωθεσμικό τρόπο: Παπακωνσταντίνου, Διώτης, Μπίκας (διοικητής της ΚΥΠ) και Παπανδρέου, τον οποίο ο Διώτης έβαλε επισήμως στο κάδρο. Ο μόνος που φέρεται να μην ξέρει τίποτα είναι ο νέος υπουργός Οικονομικών (και αντιπρόεδρος της κυβέρνησης) Βενιζέλος. Το ζήτημα της λίστας, σύμφωνα με όσα λέει ο Διώτης στην τελευταία του εκδοχή, το χειρίζεται αυτό το κουαρτέτο. Ένας αναρμόδιος πλέον υπουργός, ο πάντα αρμόδιος πρωθυπουργός, ο επίσης αρμόδιος επικεφαλής του ΣΔΟΕ (Διώτης) και ο εντελώς αναρμόδιος αρχιπράκτορας. Θυμίζουμε πως ο Μπίκας έχει καταθέσει στην Προανακριτική και έχει υποστηρίξει ότι είχε ανάμιξη στον ερχομό της λίστας (υποτίθεται ότι διάβασε κάτι στις ελβετικές εφημερίδες, ότι επικοινωνήσε με τους κολλητούς του στις γαλλικές μυστικές υπηρεσίες και μετά ενημέρωσε τον Παπακωνσταντίνου), αλλά μετά δεν είχε καμία εμπλοκή. Να, όμως, που είχε συνεχή εμπλοκή, όπως αποκαλύπτει τώρα ο Διώτης. Οπότε αναρωτιέται κανείς: τι δουλειά έχει η ΚΥΠ σε ζητήματα φορολογικά;

Αλήθειες δεν χρειάζεται να ψάχνουμε, όταν είναι ανακατωμένοι πράκτορες τύπου Μπίκας και Διώτη (κι αυτός στο πρακτοριόκι έδρεψε δάφνες), που συνεργάζονται με κορυφαίους πολιτικούς παράγοντες. Η υπόθεση αυτή βρομάει τόσο πολύ που αποκλείεται να μην της φέρσουν διπλό καπάκι, έστω και με μια γελοία παραπομπή του Παπακωνσταντίνου.

Στις 9 το πρωί της Τετάρτης 3 Απρίλη, στη σιδερόφραχτη δικαστική αίθουσα των φυλακών Κορυδαλλού, θα ανακοινώσει την απόφασή του το τρομοδικείο που εδώ και ενάμιση χρόνο δικάζει την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα. Τη μέρα αυτή το δικαστήριο πρέπει να βουλιάξει από κόσμο και δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε το λόγο.

Σε ό,τι αφορά την απόφαση, έχουμε γράψει αναλυτικά την άποψή μας πολλές φορές (τελευταία ήταν μετά την αγόρευση του εισαγγελέα). Το δικαστήριο ξέρει πολύ καλά τα ποινικά δεδομένα της υπόθεσης, γιατί η δίκη έγινε με πραγματικά μεγάλη άνεση. Για να φτάσει σ' αυτά, όμως, θα πρέπει ν' απαντήσει σ' ένα πολιτικό δίλημμα, το οποίο είναι το ίδιο σε όλες τις δίκες που αφορούν την πολιτική δράση ένο-

■ Όλοι την Τετάρτη στον Κορυδαλλό

Ανακοινώνεται η απόφαση για την υπόθεση του ΕΑ

πλων επαναστατικών οργανώσεων: θα δικάσει σαν πολιτικό δικαστήριο σε διατεταγμένη αποστολή ή θα δικάσει ως ποινικό δικαστήριο που μένει μόνο σ' αυτά που το αφορούν, δεδομένου ότι έχει αρνηθεί –με παρεμπόδιση απόφασή του– ότι δικάζει πολιτικά αδικήματα;

Αν δικάσει σαν πολιτικό δικαστήριο σε διατεταγμένη αποστολή, τότε όποια απόφαση κι αν πάρει, από την πιο σκληρή μέχρι την πιο ήπια, θα είναι μια απόφαση πολιτικής σκο-

πιμότητας. Αν μείνει στο ποινικό σκέλος, τότε θα απαλλάξει πανηγυρικά (πέρα από τη Μ. Μπεραχά) και τους Χ. Κορτέση, Β. Σταθόπουλο, Σ. Νικητόπουλο και Κ. Κάτσο, ενώ στους διαφεύγοντες Ν. Μαζιώτη και Π. Ρούπα και στον παρόντα Κ. Γουρνά θα επιφυλάξει μεταχείριση ανάλογη του πραγματικού ποινικού (σύμφωνα με το ισχύον αστικό δίκαιο) φορτίου που τους βαρραίνει. Δηλαδή, όχι καταδίκη με βάση την ασφαλίστικη «γουρουλιά» του «διευ-

θυντικού ρόλου» και όχι καταδίκη (οποιασδήποτε μορφής) για τις ενέργειες της οργάνωσης, για τις οποίες δεν υπάρχει ούτε η παραμικρή ένδειξη (πόσο μάλλον απόδειξη) σε βάρος τους. Κι όταν έρθει η ώρα της ποινής, θα τους αναγνωρίσει (χωρίς να το ζητήσουν) το ελαφρυντικό των μη ταπεινών αιτίων, γιατί γνωρίζει πολύ καλά το δικαστήριο, έχοντας τα μέλη του ΕΑ απέναντί του για πολλούς μήνες και ακούγοντας τις παρεμβάσεις τους, ότι τίποτα το

ιδιοτελές, τίποτα το ποταπό δεν υπήρξε στη δράση τους.

Δεν περιμένουμε από αυτό το δικαστήριο να βγει έξω από το πλαίσιο του ισχύοντος δικαίου, να λειτουργήσει σαν λαϊκό δικαστήριο. Ως ποινικό δικαστήριο ζητούμε να λειτουργήσει. Ξέρουμε την υπόθεση όσο καλά την ξέρουν και οι δικαστές. Δεν υπάρχει για κανέναν το άλλοθι της άγνοιας ή της λειψής πληροφόρησης. Μόνο η πολιτική σκοπιμότητα μπορεί ν' αλλάξει τον μονόδρομο της απόφασης, αν αυτή αντιμετωπιστεί με βάση το Ποινικό Δίκαιο. Επομένως, είτε οι δικαστές θα λειτουργήσουν ως μακρύ χέρι της Αντιτρομοκρατικής είτε θα λειτουργήσουν ως έντιμοι επαγγελματίες. Αισιόδοξοι για το δεύτερο δεν είμαστε, αλλά θα περιμένουμε την Τετάρτη για την τελική μας κρίση.

Κάτω τα χέρια από τους Χαλκιδικιώτες

Καθόλου δεν εκπλαγήκαμε όταν πληροφορηθήκαμε ότι η εισαγγελέας Χαλκιδικής άσκησε ποινική δίωξη για εφτά κακούργηματα και έντεκα πλημμελήματα (μεταξύ των οποίων σύσταση εγκληματικής οργάνωσης, απόπειρα ανθρωποκτονίας, κατοχή εκρηκτικών υλών, έκρηξη και εμπρησμός) εναντίον είκοσι κατοίκων της Ιερισσού και της Μεγάλης Παναγιάς, για την μαχητική επιχείρηση καταστροφής των παρανόμων εγκαταστάσεων της «Ελληνικός Χρυσός» στο αρχέγονο δάσος των

Σκουριών. Η εντολή είχε δοθεί προσωπικά από τον Δένδια. Μπάτσος και εισαγγελέα, αδέρφια δίδυμα της κρατικής καταστολής, ανέλαβαν απλά να την υλοποιήσουν, σε μια προσπάθεια να κάμψουν το μαχητικό πνεύμα των κατοίκων της βορειοανατολικής Χαλκιδικής, που ομόθυμα (πλην ελάχιστων... Λακεδαιμονίων) αγωνίζονται ενάντια στην καταστροφή του τόπου τους, για το μέλλον των παιδιών τους.

Από τα στοιχεία που οι ίδιοι οι μπάτσοι διέρρευσαν και έχοντας την πείρα πολλών πολι-

τικών διώξεων στο παρελθόν, μπορούμε από τώρα με απόλυτη σιγουριά να πούμε ότι **δεν έχουν απολύτως τίποτα**. Ειδικά όταν ακούμε για DNA, ξέρουμε πως δεν έχουν τίποτα. Αυτό είναι το τελευταίο καταφύγιό τους προκειμένου να σώσουν ανθρώπους στα δικαστήρια.

Ο στόχος τους είναι προφανής. Συνεχίζουν την επιχείρηση αστυνομικής τρομοκρατίας που έχουν εξαπολύσει το τελευταίο διάστημα στην περιοχή. Θέλουν να στείλουν το μήνυμα πως όποιος συνεχίζει

ν' αγωνίζεται ενάντια στους χρυσοθήρες κινδυνεύει να βρεθεί τυλιγμένος σε μια κόλλα χαρτί με τα βαρύτερα αδικήματα του Ποινικού Κώδικα, που επισύρουν ποινές φυλάκισης δεκάδων χρόνων.

Είμαστε σίγουροι ότι οι Χαλκιδικιώτες δε θα κλώσουν, όπως δεν κλώσαν και με την αστυνομοκρατία του τελευταίου διαστήματος. Ας το πάρουν αυτό καλά υπόψη τους οι δικαστικές αρχές που θα διεκπεραιώσουν την ανάκριση. Να μη τολμήσουν να προφυλάκισουν ανθρώπους, κάνο-

ντας το χατίρι του Δένδια και των χρυσοθήρων. Θα έχουν απέναντί τους μια ολόκληρη κοινωνία. Κι όχι μόνο την τοπική κοινωνία, που βρίσκεται στο δρόμο εδώ και πολύ καιρό, αλ-

λά ολόκληρο τον ελληνικό λαό. Τώρα πρέπει να δείξουμε τι σημαίνει αλληλεγγύη. Να μετατρέψουμε τις διώξεις σε οριστική ήττα κράτους και χρυσοθήρων.

Δεύτερος γάμος, μετά το διαζύγιο, με κουμπάρο τον θείο Σαμ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
τελέσει αντιβαρα τον αραβικών λαών απέναντι στην ισραηλινή επιθετικότητα δέχτηκαν ένα ηχηρό ράπισμα. Θα έπρεπε να γνωρίζουν, όμως, ότι η τουρκική πολιτική ηγεσία είναι ικανή να κάνει «τα στραβά μάτια» στη σιωνιστική επιθετικότητα, αν εξυπηρετηθούν επαρκώς τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης στην Τουρκία. Το είχε κάνει το Μάη του 2010 (λίγες βδομάδες πριν την επίθεση στο στολίσκο), όταν το Ισραήλ έγινε δεκτό στις αγκαλιές του ΟΟΣΑ (Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης), χωρίς η Τουρκία να εκφράσει ούτε καν επιφυλάξεις (πράγμα που έκαναν Νορβηγία, Ελβετία και Ιρλανδία). Το έκανε και τον περασμένο Δεκέμβριο, αίροντας τις αντιρρήσεις για τη συμμετοχή του Ισραήλ σε συνεδριάσεις και εκπαιδευτικά προγράμματα του ΝΑΤΟ (αλλά όχι σε στρατιωτικές ασκήσεις). Γιατί να μην το κάνει και από δω και πέρα; Μία εξαρτημένη από το αμερικάνικο κεφάλαιο χώρα, όπως

η Τουρκία, δε θα μπορούσε για πολύ να πάει κόντρα στο προκεχωρημένο φυλάκιο του «θείου Σαμ» στη Μέση Ανατολή.

Από τη μεριά τους οι Σιωνιστές είναι πρακτικοί άνθρωποι. Δεν ήθελαν να πουν το «συγγνώμη», αλλά δεν κόπτονται και τόσο για μια λεξούλα που τελικά δε θα τους κοστίζει και πολύ, αν την σεβρίσουν μάλιστα με τον κατάλληλο τρόπο στο ακριονισμένο σιωνιστικό ακροατήριο (όπως και έγινε, αν προσέξει κανείς την ανακοίνωση του πρωθυπουργικού γραφείου). Οσο για τα υπόλοιπα, ούτε η αποζημίωση θα αποτελέσει μεγάλο πρόβλημα για μια κρατική οντότητα που κάθε χρόνο παίρνει τρία δισεκατομμύρια δολάρια από τις ΗΠΑ ως οικονομική και στρατιωτική βοήθεια, ενώ η άρση του αποκλεισμού στη Γάζα παραπέμπεται στις ελληνικές καλένδες με τη διευκρίνιση «αν το επιτρέψουν οι συνθήκες».

Ετσι ικανοποιούνται όλοι. Ο Ερντογάν μπορεί να πανηγυρίζει στο εσωτερικό ότι ανάγκα-

σε τους Σιωνιστές να του ζητήσουν συγγνώμη και οι τελευταίοι ότι έκαναν ένα βήμα για να πετύχουν αυτό που αναφέρει η ισραηλινή εφημερίδα Χααρέτζ: «Στρατηγικά υπάρχει κάποιο όφελος στο γεγονός ότι οι Τούρκοι έκαναν την κίνησή τους παρά την ιρανική δυσανεξία. Μένει να φανεί αν η επαναπροσέγγιση (σ.σ. των δύο χωρών) θα συμβάλει στην πράξη στη μείωση του λαθρεμπορίου όπλων από το Ιράν στη λιβανέζικη Χεζμπολά, αρκετό από το οποίο γίνεται μέσω της τουρκικής επικράτειας, ή να μειώσει τη δραστηριότητα των τρομοκρατικών οργάνων, που χρησιμοποιούν το τουρκικό έδαφος ως βάση για το σχεδιασμό επιχειρήσεων κατά του Ισραήλ. Οπως επεσήμαναν πηγές από το γραφείο του πρωθυπουργού Βενιαμίν Νετανιάχου, υπάρχει τώρα μία πιθανή βάση συνεργασίας με την Αγκυρα για τη Συρία, της οποίας η επιταχυνόμενη διάλυση εγείρει παρόμοιες ανησυχίες στην Τουρκία και το Ισ-

ραήλ» (Χααρέτζ, 23/3/13). Αφήστε που οι Σιωνιστές δε θα χρειάζεται να πηγαίνουν στην Ελλάδα και τη Ρουμανία για να κάνουν τις στρατιωτικές τους ασκήσεις, ενώ ποιος ξέρει, ίσως να ξεπαγώσουν οι συμφωνίες για πωλήσεις όπλων στην Τουρκία, που είναι παγωμένες εδώ και ενάμιση χρόνο.

Ο διαμεσολαβητής Ομπάμα έχει επίσης κάθε λόγο να είναι ικανοποιημένος, μιας και έσπασε ο πάγος μεταξύ Τουρκίας και Ισραήλ, οπότε θα μπορεί καλύτερα να ελέγχει τις εξελίξεις στη Μέση Ανατολή. Οσο για τους Παλαιστίνιους, ας περιμένουν μέχρι «οι συνθήκες να το επιτρέψουν». Έχει ο... Θεός!

ΥΓ. Το περιβόητο τηλεφώνημα Νετανιάχου – Ερντογάν σίγουρα δεν ήταν καθάρωμα του Ομπάμα κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στη Μέση Ανατολή. Είχε προετοιμαστεί από καιρό. Ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Τζον Κέρι το είχε ζητήσει, άλλωστε, από τις αρχές του μήνα, όταν επισκέφτηκε την Τουρκία.

Θέλουν να μαζέψουν «όλο το χαρτί»

«Το πρόγραμμα σωτηρίας που συμφωνήθηκε για την Κύπρο χθες αποτελεί νέο πρότυπο για την αντιμετώπιση τραπεζικών προβλημάτων σε άλλες χώρες οι οποίες αναγκάζονται να αναδιαρθρώσουν τον χρηματοπιστωτικό τους κλάδο». Η δήλωση του προέδρου του Eurogroup Γερούν Ντεϊσέλμπλουμ δεν του ξέφυγε. Το ότι τη «μάζεψε» μετά το σάλο που προξένησε ήταν στοιχείο της τακτικής: θα το πω, μετά θα το «μαζέψω», αλλά το μήνυμα θα έχει σταλεί.

Δεν χρειαζόμασταν, άλλωστε, τον Ντεϊσέλμπλουμ να μας το πει. Είχε φανεί από την πρώτη κιόλας απόφαση του Eurogroup, που έσπασε ακόμη και τον κανόνα της εγγύησης των καταθέσεων μέχρι 100.000 ευρώ. Δεν έχει σημασία που ο Σόιμπλε φόρτωσε αυτή την απόφαση στον Αναστασιάδη και τον Μπαρόζο. Σημασία έχει ότι και ο ίδιος και όλοι οι άλλοι υπουργοί Οικονομικών την αποδέχτηκαν. Μετά την τελική απόφαση, που χρεοκοπεί μια τράπεζα και κάνει μια «γενναία» κατάσχεση των καταθέσεων για ποσά άνω των 100.000 ευρώ και ο Σόιμπλε είτε με άλλα λόγια το ίδιο πράγμα με τον Ντεϊσέλμπλουμ: όπως στην Ελλάδα πλήρωσαν οι μολογιοχού, έτσι και στην Κύπρο έπρεπε να πληρώσουν οι μεγαλοκαταθέτες.

Πολλοί έσπευσαν να επαναλάβουν τις γνωστές παπαριές για την καλβινιστική ηθική των Γερμανών, οι οποίοι κινούνται από ιδεοληψίες και μόνο. Επειδή, όμως, οι ηγέτες των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων κάθε άλλο παρά ιδεοληπτικοί είναι, στις δηλώσεις αυτές πρέπει να δούμε τον ανταγωνισμό ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα, που στις συνθήκες της κρίσης οξύνεται στο έπακρο. Εκείνο που με έμμεσο τρόπο είτε ο Σόιμπλε και χοντροκομμένα και απειλητικά είτε ο Νταϊσέλμπλουμ είναι πως οι τράπεζες των χωρών της ευρωπαϊκής «περιφέρειας» δεν προσφέρουν καμιά εξασφάλιση σε εκείνους που θέλουν να τοποθετήσουν τα κεφάλαιά τους. Καλά θα κάνουν, λοιπόν, ν' αρχίσουν να μεταφέρουν τις καταθέσεις τους στις τράπεζες του ευρωπαϊκού Βορρά, τις μόνες που μπορούν να τους προσφέρουν εξασφάλιση.

Και βέβαια, όταν πρόκειται για μεγαλοκαταθέτες, οι τράπεζες του Βορρά μπορούν να προσφέρουν και «ειδικά» επιτόκια και φυσικά να επιτρέψουν το «ξέπλυμα» χρήματος. Η Κύπρος, ένας από τους φορολογικούς «παράδεισους» της τελευταίας τριακονταετίας, τιμωρήθηκε σκληρά για να περάσει το μήνυμα σε όλους τους κατόχους χρήματος πως πρέπει ν' αρχίσουν να μετακινούνται προς Βορράν, έστω και με σχετικά χαμηλότερα επιτόκια.

Δυο γάιδαροι μαλώνανε σε ξένο αχυρώνα

Τι σχέση έχει με την αναγκαιότητα της ταξικής ανασυγκρότησης του κινήματος μέσα από τον επαναπροσδιορισμό της ιδεολογικής του αναφοράς, της στρατηγικής και τακτικής του, αλλά και των οργανωτικών του μορφών, ώστε να υπηρετούνται τα παραπάνω, στις συνθήκες επιβολής άγριας τρομοκρατίας από τα αφεντικά και ξεπεράσματος αδυναμιών του παρελθόντος, όπως π.χ. η ανάθεση των αποφάσεων και της διεξαγωγής των αγώνων στις μειοψηφίες κάποιων «επαϊόντων» ή και «φωτισμένων», ο σκυλοκαυγάς μεταξύ των ΣΥΡΙΖαίων και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της Διδακκαλικής Ομοσπονδίας για τη σύνθεση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ;

Απολύτως καμιά. Καθώς και οι δυο πλευρές ουδεμία σχέση έχουν με τα ταξικά συμφέροντα των εκπαιδευτικών. Ο μεν ΣΥΡΙΖΑ κάνει λόγο για μια «αριστερή» ΔΟΕ (καλεί σε εκδήλωση-συζήτηση τους εκπαιδευτικούς με θέμα: Ο υποταγμένος συνδικαλισμός και η αναγκαιότητα για ενότητα της αριστεράς στη δράση - Εμπρός για την αριστερή ΔΟΕ), αναφερόμενος σε μια αλλαγή των συσχετισμών, προφανώς με κατάληψη των καρεκλών από την αφεντομουτσουναρά του, ενόψει του συνεδρίου του καλοκαιριού (που θα είναι και εκλογικό αυτή τη χρονιά). Στο άρμα του θέλει να σύρει και κάποιους ξέμπάρκους «ανένταχτους» ή και απογοητευμένους πρώην πασόκους, τακτική που ακολουθεί σε πολιτικό-κομματικό επίπεδο. Επιθυμεί ίσως και μια συνεργασία με τις δυνάμεις της λεγόμενης «εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς», αν και αυτό μοιάζει να μην είναι πραγματοποιήσιμο σήμερα.

Από τη μεριά τους, οι δυνάμεις των ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ, που κατέχουν την πλειοψηφία στη ΔΟΕ, αποτελούν μια πετυχημένη μεταφορά της συγκυβέρνησης στο συνδικαλιστικό επίπεδο. Ποντάρουν στο γεγονός ότι δε νιώθουν στο σβέρο τους πια την καυτή ανάσα των εκπαιδευτικών της βάσης, καθώς τους έχουν οδηγήσει στην απογοήτευση και στην αποστράτευση, με τη συστημιακή και εξ επί τούτου τακτική τους να ξεπουλούν τους αγώνες, ή να κηρύσσουν την απραξία, τη στιγμή που ξεδιπλώνεται μια άνευ προηγουμένου άγρια και γενικευμένη επίθεση ενάντια στα εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά δικαιώματα, ενάντια στο δημόσιο σχολείο.

ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ λυσσάνε να κρατήσουν τις καρέκλες, αγωνιούν μη χάσουν τα πόστα, καθώς έχει γίνει ορατό πλέον ότι δεν εκφράζουν τα πραγματικά συμφέροντα των εκπαιδευτικών, πλην, όμως, εξακολουθούν να επιβιώνουν ακόμα και να ηγεμονεύουν στο γραφειοκρατικοποιημένο συνδικαλιστικό κίνημα, επειδή οι μαχόμενοι εκπαιδευτικοί της βάσης είτε έχουν οδηγηθεί ξανά «στον καναπέ», είτε δεν έχουν αντιληφθεί την ανάγκη της συγκρότησης της ταξικής οργάνωσής τους, είτε γιατί οι υπόλοιπες δυνάμεις (ΣΥΡΙΖΑ, Περισός, ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ) δεν μπορούν να πιστωθούν την ελπίδα για την έξοδο απ' τ' αδιέξοδα. ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ την «πέφτουν» στον ΣΥΡΙΖΑ, βγάζοντας μια γελοία ανακοίνωση-καταγγελία για την εκδήλωση-συζήτηση που αυτός καλεί, ακολουθώντας τα χνάρια των πολιτικών τους προϊστάμενων στη συγκυβέρνηση. Συμπεριφέρονται έτσι, φροντίζοντας να διασφαλίσουν το μέλλον τους, επειδή ανησυχούν μήπως το αποτέλεσμα των βουλευτικών εκλογών, που έφερε τον ΣΥΡΙΖΑ στην αξιωματική αντιπολίτευση, βρει την έκφρασή του και στην εκλογή των αντιπροσώπων για το εκλογικό συνέδριο της ΔΟΕ.

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να γυρίσουν την πλάτη σ' όλους τους σαλιμπάγκους, να αναζητήσουν τη διέξοδο στην πραγμάτωση των δικών τους ανεξάρτητων ταξικών συμφερόντων, που περνά μέσα και από την συγκρότηση της ταξικής τους οργάνωσης.

Γιούλα Γκεσούλη

Με διαδικασίες fast track η «Αθηνά»

Πριν δούμε τα ΠΔ, δεν έχει νόημα να σχολιάζουμε τις προσθαφαιρέσεις που κάνει συνεχώς στο σχέδιο «Αθηνά» το υπουργείο Παιδείας. Εκείνο που έγινε πλήρως κατανοητό όλες αυτές τις ημέρες είναι ότι μοναδικό κριτήριο ήταν και είναι η δραστηριότητα περικυβερτημένων. Ο Αρβανιτόπουλος, διά της τακτικής του φρόντισε ο ίδιος πολύ γρήγορα να κουρελιάσει το επιχείρημα που επιστράτευσε, ότι ο Προκρούστης της «Αθηνάς» υπακούει δήθεν σε ακαδημαϊκά κριτήρια.

Την προηγούμενη εβδομάδα δε, προχώρησε στη δημοσιοποίηση του νέου μηχανογραφικού, πριν ακόμα βγουν τα ΠΔ, που βρίσκονται προς επεξεργασία στο ΣτΕ. 405 είναι τα Τμήματα των ΑΕΙ-ΤΕΙ που περιλαμβάνονται σ' αυτό, ενώ 26 και όχι 28, όπως αναφέρονταν στο «τελικό» σχέδιο «Αθηνά», είναι τα Τμήματα των ΤΕΙ που μπαίνουν σε μεταβατική διαδικασία ως το 2018 (παύουν δηλαδή να δέχονται εισακτέους και λειτουργούν ως το 2018, ώστε να απο-

φοιτήσουν οι εισακτέοι του 2012-2013). Ετσι κόβονται συνολικά 129 Τμήματα από τα 534 που ιδρύθηκαν αρχικά και 76 από το περσινό μηχανογραφικό, που περιελάμβανε 481 Τμήματα.

Σημασία έχει, όπως έχουμε ξαναπεί, ότι έχει αρχίσει να ξηλώνεται το πουλόβερ της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Συνέχεια θα υπάρξει, όπως διαβεβαιώνει και ο υπουργός Παιδείας, με ολέθριες συνέπειες για τον αριθμό των εισακτέων. Παράλληλα, εδραιώνεται η αντίληψη ότι δικαίωμα ύπαρξης έχουν μόνο εκείνα τα Τμήματα, που τα γνωστικά τους αντικείμενα έχουν ευθεία συνάφεια με τις περιστασιακές ανάγκες της αγοράς.

Τα παραπάνω είναι το «ζουμί», ο πυρήνας του σχεδίου «Αθηνά» και αυτά υλοποιούνται χωρίς να έρθουν τα πάνω-κάτω από τη μοναδική δύναμη, που θα μπορούσε να τα ανατρέψει, ένα ρωμαλέο, μαζικό, ανατρεπτικό φοιτητικό κίνημα, που δεν θα τρώει το κουτόχορτο της τα-

κτικής της «σαλαμοποίησης», που ακολουθεί το υπουργείο Παιδείας.

ΥΓ1: Η ΔΗΜΑΡ συνεχίζει τις κλάψες ως απατημένη σύζυγος, κατηγορώντας το υπουργείο Παιδείας ότι δίνοντας στη δημοσιότητα το μηχανογραφικό, κατόπιν προσθαφαιρέσης Τμημάτων, ακύρωσε «για άλλη μια φορά την αναγκαία αναδιάρθρωση των ΑΕΙ» «υπακούοντας σε λογικές μη ακαδημαϊκές». Την ουσία, την καρατόμηση Τμημάτων, τη δραστηριότητα του αριθμού των εισακτέων και την πλήρη υποταγή στην αγορά, ουδόλως την αμφισβητεί, αφού προτείνει μέτρα πολύ πιο «προχωρημένα» από αυτά του Αρβανιτόπουλου, τον οποίο κατηγορεί ότι δεν τα υιοθετεί άμεσα. Θυμίζουμε ότι η ΔΗΜΑΡ προτείνει το άμεσο λουκέτο στα Τμήματα «με ποσοστό φοιτητών κάτω από τη βάση του 10, μεγαλύτερο του 50%», «τη δημιουργία κοινοπραξιών πανεπιστημίων, τεχνολογικών ιδρυμάτων και ερευνητικών κέντρων ανά περιφέρεια για τον χωρο-

ταξικό και επιστημονικό εξορθολογισμό τους» και «την επικαιροποίηση γνωστικών αντικειμένων». Τα ευαίσθητα «αριστερά» δεκαδικά της μνημονιακής συγκυβέρνησης θήγονται μόνο γιατί ο Αρβανιτόπουλος δεν τήρησε με ευλάβεια τις «αναγκαίες διαδικασίες» των νόμων Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου (Ν. 4009/2011 και 4076/2012), που προβλέπουν έκφραση γνώμης από την ΑΔΙΠ και τα κακόφημα Συμβούλια διοίκησης των ΑΕΙ-ΤΕΙ και δεν επέδειξε τον αρμόζοντα για την περίπτωση «σεβασμό» στην κοινοβουλευτική διαδικασία και «την αναγκαία σοβαρότητα».

ΥΓ2: Έχει αξία να σημειώσουμε ότι με τη «μεταβατικότητα» ως το 2018, που προβλέπει η «Αθηνά» για τα 26 Τμήματα των ΤΕΙ, τίθεται σε εφαρμογή για πρώτη φορά η διάταξη του νόμου Διαμαντοπούλου για τους «αιώνιους» φοιτητές. Ο νόμος θεσπίζει ανώτατο όριο φοίτησης τα v+2 έτη (όπου v τα έτη που απαιτούνται από το ενδεικτικό πρόγραμμα σπουδών).

Παράδειγμα επιχειρηματικού πανεπιστήμιου

Το κακόφημο Διεθνές Πανεπιστήμιο, με έδρα τη Θέρμη Θεσσαλονίκης, που αποτελεί προπομπό των ιδιωτικών πανεπιστημίων, παράδειγμα ιδιωτικοποίησης και επιχειρηματικής λειτουργίας του δημόσιου πανεπιστημίου και όχημα της φωροκώστανας για διεύθυνση στις παρευξινικές χώρες και τις χώρες της βαλκανικής (το τελευταίο, αποτελούσε στόχο κυρίως στην περίοδο της «ισχυρής Ελλάδας»), διοργανώνει την «Εβδομάδα Διεθνούς Πανεπιστημίου», με στόχο «την προσέγγιση της κοινωνίας», όπως μας πληροφορεί το σχετικό δελτίο Τύπου.

Κατά τη διάρκεια της διοργάνωσης θα συζητηθούν θέματα «που άπτονται της οικονομίας, του δικαίου, του περιβάλλοντος, της ενέργειας και της τέχνης». Αυτοί δε που θα αναλάβουν να μας δώσουν «τα φώτα τους» (ή να «μας αλλάξουν τα φώτα») για το πώς πρέπει να είναι η «Ελλάδα του μέλλοντος», τι περιεχόμενο πρέπει να έχει η «καινοτομία στην Ευρωπαϊκή Ένωση», ποιος πρέπει να είναι ο «περιβαλλοντικός σχεδιασμός» και να μας μιλήσουν σε θέματα «τέχνης», «δικαίου» και «επιχειρήσεων»,

είναι όλα τα φυντάνια του αστικού φάσματος. Το Διεθνές Πανεπιστήμιο, μας δίνει ένα ακόμη λαμπρό παράδειγμα της φιλοσοφίας κάτω απ' την οποία οφείλει να λειτουργεί και δραστηριοποιείται το «πανεπιστήμιο του μέλλοντος».

Ιδού αυτοί που θα παρλάσουν από το βήμα (χωρίς σχολία):

Προκλήσεις και Προοπτικές

- ◆ Α. Παπαδημητρίου, Πρόεδρος Ιδρύματος Ωνάση
- ◆ Α. Παπαχελάς, Διευθυντής Καθημερινής
- ◆ Α. Τουρκοκιάς, Διευθύνων Σύμβουλος Ομίλου ΕΤΕ
- ◆ Ε. Χριστοδούλου, Πρόεδρος Eurobank
- ◆ Ενέργεια
- ◆ Καθ. Α. Καΐσης, Μέλος της Δ.Ε. Διεθνούς Πανεπιστημίου της Ελλάδος
- ◆ Γ. Κωστόπουλος, Διευθύνων Σύμβουλος των Ελληνικών Πετρελαίων ΑΕ
- ◆ Θ. Μαρτίνος, Διευθύνων Σύμβουλος Eastern Mediterranean Maritime
- ◆ Α. Παπαδημητρίου, Πρόεδρος Ιδρύματος Ωνάση
- ◆ Α. Τουρκοκιάς, Διευθύνων Σύμβουλος Ομίλου ΕΤΕ

Εκπαιδευτικοί, μόνιμοι και αναπληρωτές στον Καιάδα

Απαντώντας σε αίτημα του Πανελληνίου Συλλόγου Αναπληρωτών Φιλολόγων, το υπουργείο Παιδείας κάνει γνωστό ότι «η διαδικασία των διορισμών έπεται της διαδικασίας των μεταθέσεων, της ρύθμισης τυχόν υπεραριθμιών και των αποσπάσεων των μόνιμων εκπαιδευτικών». Και υπογραμμίζει ότι «ο καθορισμός των περιοχών διορισμού γίνεται με βάση τις υφιστάμενες, κάθε φορά εκπαιδευτικές ανάγκες».

Είναι γνωστό, ότι σύμφωνα με τα νέα δεδομένα και τις συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολικών μονάδων και τη δημιουργία πολυπληθών τμημάτων, οι εκπαιδευτικοί που θα κρίνονται «πλεονάζοντες» και «υπεράριθμοι» θα τοποθετούνται υποχρεωτικά σε όλο το μήκος και πλάτος της επικράτειας, ανάλογα με τις «ανάγκες της εθνικής οικονομίας». Παράλληλα με τις υποχρεωτικές μετατάξεις, προβλέπονται υποχρεωτικές μετατάξεις εκπαιδευτικών από τη δευτεροβάθμια στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ενώ από το Μεσοπρόθεσμο προβλέπεται και αύξηση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών.

Στο έγγραφο επισημαίνεται επίσης ότι με βάση το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 από την 1η Ιανουαρίου 2011 και μέχρι

την 31η Δεκεμβρίου 2016 «ο αριθμός των ετήσιων προσλήψεων και διορισμών του μόνιμου προσωπικού και του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στους φορείς της παρ.1 του άρθρου 1 του ν. 3812/2009 δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος συνολικά από το λόγο

ένα προς πέντε (μία πρόσληψη ανά πέντε αποχωρήσεις) στο σύνολο των φορέων».

Κατόπιν τούτων, το υπουργείο αναφέρει ότι για το σχολικό έτος 2013-2014 «εγκρίθηκε η πρόσληψη δύο χιλιάδων (2.000 X 10 μήνες=20.000 ανθρωπομήνες) Αναπληρωτών και Ωρομισθίων Εκπαιδευτικών στην Α/θμια και Β/θμια Εκπαίδευση, ΕΠΑΛ, ΕΠΑΣ, Μουσικά Σχολεία, Καλλιτεχνικά Σχολεία, ΣΜΕΑ, ΚΕΑΔΥ, Ξένα και Μειονοτικά, 2ο Γυμνάσιο Αυλώνα και Λυκειακές Τάξεις αυτού, Σιβιτανίδειος Σχολή, Σχολείο Αρμενικού Κυανού Σταυρού και Ελληνικό Γυμνάσιο-Λύκειο του Λονδίνου».

Κοντολογίς, για την επόμενη σχολική χρονιά οι εκπαιδευτικοί, μόνιμοι, αδιόριστοι, αναπληρωτές και ωρομίσθιοι θα ριχτούν στον Καιάδα. Σ' ένα αβέβαιο μέλλον, με ελάχιστες έως ανύπαρκτες ελπίδες διορισμού οι αδιόριστοι και υπό συνθήκες άγριας πείνας και εργασιακής ανασφάλειας οι μόνιμοι.

Βιομηχανία συλλήψεων τούρκων και κούρδων πολιτικών προσφύγων

Τούρκοι και κούρδοι πολιτικοί πρόσφυγες, που ζουν εδώ και πολλά χρόνια στην Ελλάδα και έχουν πολιτικό άσυλο, συλλαμβάνονται όλο και πιο συχνά το τελευταίο χρονικό διάστημα. Το γεγονός αποκαλύπτει στενή συνεργασία ανάμεσα στις ελληνικές και τουρκικές μυστικές υπηρεσίες, η οποία έγινε πιο στενή μετά την τελευταία επίσκεψη του Σαμαρά στην Αγκυρα. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι μόλις κάποια τουρκική φυλλάδα γράφει για «τρομοκράτες» που εκπαιδεύονται στην Ελλάδα, αμέσως εξαπολύεται πογκρόμ «προσαγωγών» τούρκων και κούρδων πολιτικών προσφύγων.

Φυσικά, τα περί «στρατοπέδων εκπαίδευσης» είναι ανυπόστατα κι αυτό αποδεικνύεται από το ότι εδώ και δεκαετίες η τουρκική προπαγάνδα βαρτίζει «στρατόπεδο εκπαίδευσης» το Κέντρο Αλλοδαπών του Λαυρίου, συγκρότημα που βρίσκεται στο κέντρο της πόλης, παρακολουθείται στενά από την αστυνομία και κατοικείται από κούρδους και τούρκους

πολιτικούς πρόσφυγες από τη δεκαετία του '80, όταν χιλιάδες απ' αυτούς κατέφυγαν στην Ελλάδα κυνηγημένοι από τη χούντα του Εβρέν.

Η κυβέρνηση Ερντογάν εφαρμόζει μια καινούργια τακτική, εκδίδοντας διεθνή εντάλματα σύλληψης και βάζοντας μπροστά την Ιντερπόλ. Και οι ελληνικές αρχές, διαγράφοντας μια πορεία δεκαετιών ασύλου στους πολιτικούς πρόσφυγες από την Τουρκία (Τούρκους και Κούρδους), ενισχύοντας και τη γενικότερη κατασταλτική πολιτική της, σπεύδει να υλοποιήσει αυτά τα κάλπικα εντάλματα, συλλαμβάνοντας αγωνιστές και αγωνίστριες.

Τελευταίο κρούσμα ήταν η σύλληψη της Gonul Yilmaz, αγωνίστριας που ζει στην Ελλάδα τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια και έχει πάρει πολιτικό άσυλο. Η σύλληψή της θύμιζε γκαγκοτερική απαγωγή. Το απόγευμα της Πέμπτης 21 Μάρτη, την ώρα που έφευγε από τη δουλειά της, στο κέντρο της Αθήνας, περικυκλώθηκε ξαφνικά από ασφραλίτες, οι οποίοι την άρπαξαν,

της έκλεισαν το στόμα για να μη μπορεί να φωνάξει, την πέταξαν σ' ένα αυτοκίνητο και τη μετέφεραν στη ΓΑΔΑ. Από εκεί μεταφέρθηκε με συνοπτικές διαδικασίες στη Θεσσαλονίκη, όπου προφυλακίστηκε στην απομόνωση των φυλακών, επειδή αρνήθηκε την εξευτελιστική σωματική έρευνα.

Ο ΔΗΜΑΡίτης υπουργός Δικαιοσύνης Α. Ρουπακιάς θα πρέπει να σταματήσει να κρύβεται και να πάρει θέση. Δεν είναι δυνατόν αγωνιστές της ελευθερίας να αντιμετωπίζονται με τέτοιο τρόπο και να μεθοδεύονται απελάσεις με τα γνωστά κατασκευασμένα στοιχεία της τουρκικής Ασφάλειας. Ήδη, δεκάδες πολιτικές και κοινωνικές οργανώσεις έχουν υπογράψει κείμενο, με το οποίο ζητούν την άμεση απελευθέρωση όλων των πολιτικών προσφύγων που κρατούνται και τη λήξη των διώξεών τους. Ζητούν επίσης την άμεση απελευθέρωση της Gonul Yilmaz και το σταμάτημα της εξελισσόμενης βιομηχανίας διώξεων, που προσθέτει μια ακόμη πράξη υποτέλειας στις ξένες επεμβάσεις.

Μηνύματα αντίστασης

Μπορεί να μην είχαν τη μαζικότητα της 28ης Οκτώβρη του 2011, όμως η αστυνομοκρατία δεν μπόρεσε να σταματήσει τις εκδηλώσεις διαμαρτυρίας κατά τις παρελάσεις της 25ης Μάρτη σε διάφορες πόλεις της χώρας. Μπάτσοι με γκλομπ και χημικά επιστρατεύτηκαν είτε για να εμποδίσουν διαδηλωτές να κάνουν τη δική τους παρέλαση (αφορούσε κυρίως διαμαρτυρίες για το σχέδιο «Αθηνά») είτε για να προστατεύσουν τους νεοναζί που όπου προσπάθησαν να καταθέσουν στεφάνια έγι-

ναν δεκτοί με αποδοκιμασίες και επιθέσεις εναντίον τους.

τά όχι μόνο οι τσάτσοι του Μπόμπολα, αλλά και οι κάθε είδους προσκυνημένοι.

Εκεί, όμως, που κανένας μπάτσος και καμιά αρχή δεν μπορούσε να κάνει τίποτα ήταν η Ιερισσός. Οι μαθητές από όλα τα σχολεία της περιοχής παρέλασαν με υψωμένες γροθιές, με μαύρες κορδέλες, με μπλουζάκια ενάντια στην εγκατάσταση της μεταλλουργίας χρυσού και στην αστυνομοκρατία. Σημάδι της ασίγαστης διάθεσης του λαού της περιοχής να συνεχίσει τον αγώνα μέχρι τη νίκη. Ας τα βλέπουν αυ-

Πέντε μήνες και δέκα μέρες φυλακή στους τέσσερις αλληλέγγυους

Μετά από μια διαδικασία που κράτησε σχεδόν έξι ώρες, το Β' Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθήνας καταδίκασε για «απειθεία» τους τέσσερις αγωνιστές που είχαν συλληφθεί την 1η του περασμένου Οκτώβρη, μετά την επίθεση των ΜΑΤ στους αλληλέγγυους στους συλληφθέντες της αντιφασιστικής μοτοπορείας. Η ποινή που επιβλήθηκε ήταν η ελάχιστη για να μπορέσουν να ασκήσουν έφεση και να δικαστούν σε δεύτερο βαθμό. Όπως εξήγησε η πρόεδρος, θα έδιναν και ελαφρυντικά, αλλά τότε η ποινή θα έπεφτε χαμηλά και δε θα μπορούσαν να ασκήσουν έφεση.

Με την απόφασή του το δικαστήριο αναγνώρισε, εμμέσως

πλην σαφώς, ότι οι μπάτσοι έστησαν μια υπόθεση ενάντια σε αγωνιστές που συνελaban μέσα σ' ένα φιλικατζιδικο στην Κυψέλη. Δεν είχε, όμως, το θάρρος να φτάσει μέχρι το τέλος, να απαλλάξει τους κατηγορούμενους απ' όλες τις καταγγελίες. Τους απαλλάξε απ' όλες τις βαρύτερες ποινές (αντίσταση, σκοπούμενη σωματική βλάβη, εξύβριση) και άφησε την ελαφρύτερη, η οποία όμως ήταν και η πιο γελοία. Διότι οι ίδιοι οι μπάτσοι είχαν καταθέσει ότι πήραν τα στοιχεία των κατηγορούμενων, οπότε απειθεία δεν υπήρχε.

Έπρεπε, όμως, να υπάρξει και ένα άλλοθι για τους μπάτσους. Όπως δήλωσε και η εισαγγελέας, της οποίας η πρό-

ταση έγινε δεκτή από το δικαστήριο, δεν μπορεί να καταλήξει σε συμπέρασμα αν όντως υπήρξε αντίσταση ή εξύβριση, γιατί η κάθε πλευρά (μπάτσοι και κατηγορούμενοι) δίνει τη δική της εκδοχή. Είναι όμως σίγουρη ότι οι μπάτσοι φώναξαν στους κατηγορούμενους να βγουν έξω από το φιλικατζιδικο για να τους ελέγξουν, έστω και με βρισιές. Οπότε, υπήρξε απειθεία. Εισαγγελέας και δικαστήριο κατάλαβαν πολύ καλά τι συνέβη, γι' αυτό και απαλλάξαν τους αλληλέγγυους από τις βαριές κατηγορίες, «αδειάζοντας» τους μπάτσους, δεν τόλμησαν όμως να φτάσουν μέχρι το τέλος. Βλέπετε, οι κατηγορούμενοι υπερασπίστηκαν την παρουσία τους στη συγκε-

ντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια, οπότε κάτι έπρεπε να «ρίξουν» σ' αυτούς τους «ταραξίες».

Από την καθαρά απολογητική αγόρευση της εισαγγελέας, που φλυαρώντας αφόρητα προσπάθησε ν' αποδείξει ότι δεν παίρνει γραμμή από τον Δένδια, αλλά και από τον τρόπο με τον οποίο ανακοίνωσε η πρόεδρος την απόφαση, φάνηκε σαν να ελεغان στους κατηγορούμενους: «Πηγαίνατε στο εφετείο να απαλλαγείτε και από την τελευταία κατηγορία». Ο απολογητικός τόνος ήταν ολοφάνερος.

Η ποινή είναι μετριή αναστολή, διότι όλοι οι κατηγορούμενοι έχουν λευκό ποινικό μητρώο.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ανθ' ημών Γεώργιος Σουρής με ένα απάνθισμα από τον «Φασουλή» του, αφού η λαϊκή μούσα βρίσκεται κληνήρης συνεπεία της ανοιξιάτικης γύρεως που μέσω αερίων μαζών μεταφέρεται ως την Κύπρο:

Πενήντα χρόνια πέρασαν ως σήμερα σωστά
αφότου στου συντάγματος το μάγκανο γυρίζομε
και τώρα την κοιλίτσα του καθένας μας βαστά
κι όλοι μας για το σύνταγμα φαιδρά πανηγυρίζομε.
Πενήντα χρόνια πέρασαν καλά κι ευτυχισμένα
που Φασουλήδες οι Ρωμιοί γινήκαν' σαν κι εμένα
που φύλλα του συντάγματος καθένας εματσούλιζε
που βάλαμε πουκάμισα κολλαριστά με βόρακα
που βγάλανε για λευθερίες οι ρήτορες τον κόρακα
και το κρασί της λευτεριάς μας έχει κάνει τάπα.
Πενήντα χρόνια πέρασαν με λούσα μοσχομάγκικα
πενήντα χρόνια πέρασαν που δεν φορούμε κάππα
πενήντα χρόνια πέρασαν που κλέβομε με φράγκικα.

Κι εκεί που βλέπεις πως και σε δεν σε ψηφρά κανείς
ας γίνω, λες καθ' εαυτόν, και λίγο ευγενής.
Κι εκεί που μήτε σώβρακο δεν έχεις να φορέσεις
ας βάλω, λες, μεταξωτό να θαμβωθούν τα πλήθη
Κι εκεί που μόνος δεν μπορείς στην τρύπα να χωρέσεις
ας σύρω, λες, σπίσω μου αυτό το κολοκύθι.

Πενήντα χρόνια πέρασαν Ελλάς μου ζωοδότειρα
και χοίροι πίνουνε νερό μές' από δισκοπότηρα
κι όλοι τα νύχια ξύνομε στη σάπια σου κουφάλα
και λέγει κάθε γάιδαρς τον πετεινό κεφάλια
κι όλα τα πολιτεύματα μανέστρα κι ανακάτωμα
και λογοδιάρροι' αγιάτρευτη και γενικό ξεπάτωμα.

Μα ελα τέλος πάντων, βουλή αγαπημένη
Να δούμε εις το κράτος τι διάβολο θα γένει.
Απ' την αυλή σου έξω το πνεύμα μου γυρίζει
Κατάκλειστη σε βλέπω και όλο ξεροβήχω
Ακόμα η σημαία ψηλά δεν κυματίζει
Και πάω προς νερού μου στον πλαινό σου τοίχο
Και δος του στην αυλή σου ξαναγυρίζω πάλι
Με χέρια σταυρωμένα και με σκυφτό κεφάλι.

Θελα προστάτης να 'μια της εργαζομένης σφαιράς
Και να γίνομαι το θέμα της νυκτός και της ημέρας.
Θελα προστάτης να 'μια του λαού του φουκαρά

Κι ο λαός μου μια χαρά
Να με κάνει δυνατό
Κι ειδωλό του λατρευτό.
Ενα φρόβητρο να γένω
Σε παράθυρα να βγαίνω
Σε ταρατσες και μπαλκόνια
Για τη φτώχεια να μιλώ
Και να κεραυνοβολώ
Τα χορτάτα τα κωθόνια.
Όλους τους κεφαλαιούχους
Στου διαβόλου τα τεφτέρια
Να τους γράφω κάθε τόσο
Κι από τα δικά των χέρια
Τους εργάτας να γλιτώσω.

Σ' ουρείς

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωθούμε
ή τζάμπα θα χαθούμε;

Στο Περιστέρι μαύρου χρώματος σημαιοφόρος μαθητής, στη Χαλκιδική μαθητές με μαύρα μπλουζάκια κατά της καταστολής που υπερασπίζεται το χρυσό, μαύρα τα μαντάτα για τις παρελάσεις... Λέτε να το σκεφτούν σοβαρά και να τις καταργήσουν από μόνοι τους τελικά; Βολεύει, γιατί η κοινωνία φαίνεται αδύναμη να κατακτήσει το παραμικρό πια και απλά παρακολουθεί και περιμένει...

«Καμιά επανάσταση δεν μπορεί να γίνει μέσο απελευθέρωσης για τον άνθρωπο, αν τα μέσα που χρησιμοποιούνται για να την προωθήσουν δεν είναι ταυτόσημα στο πνεύμα και στην προοπτική με τους σκοπούς που θέλουν να επιτύχουν. Η επανάσταση είναι πρώτα και πάνω απ' όλα τ' άλλα η επανεκτίμηση και ο φορέας νέων αξιών. Είναι ο μεγάλος δάσκαλος της νέας ηθικής που εμπνέει τους ανθρώπους μ' ένα καινούργιο νόημα για τη ζωή και τις εκδηλώσεις της, ενώ στις κοινωνικές σχέσεις είναι ο διανοητικός και πνευματικός αναπλάστης» (Emma Goldman).

Απλοϊκή η ερώτηση, άλλωστε δεν αντέχει σε φιλοτιμίες: Εσύ δεν αφιέρωσες επιθετικούς στίχους κατά του Χατζηνικολάου; Τώρα πώς μοιράζεις το cd σου από την εφημερίδα του; Τζιμή Πανούση, στον αιώνα σου πες μας τι βλέπεις;

Ας σπεύσουμε όλοι να βάλουμε την υπογραφή μας για την Κύπρο στο facebook και σε όλες τις άλλες μ@λ@κίες που διοργανώνει η ανημποριά. Ας αναρτήσουμε και οι ίδιοι τις παπάρες μας, καθένας το μακρύ και το κοντό του για να εκτονωθούμε και να κάνουμε το «χρέος» μας.

«Η Χρυσή Αυγή απέδειξε ότι η χυδαιότητα και η γελοιότητα δεν έχουν πλέον όρια», δήλωσε ο Σίμος Κεδικόγλου για την επίθεση με ταραμά (γιατί τέτοια δαπάνη!), βρισιές και βουλευτικές διουρήσεις στο «Mega channel». Μέχρι εκεί τα κυβερνητικά σχόλια, παρακάτω δεν αφήνει ο αρχηγός...

«Το νεαρό άτομο προέρχεται από μια παραπαιούσα οικογένεια, συγχάζει ή και όχι σ' ένα σχολείο που το βλέπει σαν αγγαρεία, βρίσκεται τέλος μπροστά σε μια κοινωνία στην οποία όλες οι αξίες και οι νόρμες έχουν λίγο πολύ αντικατασταθεί από το βιοτικό επίπεδο, την οικονομική επιφάνεια, τις ανέσεις και την κατανάλωση. Ούτε θρησκεία ούτε πολιτικές ιδέες ούτε κοινωνική αλληλεγγύη με κάποια τοπική ή εργασιακή κοινότητα, με κάποιους ταξικούς συντρόφους. Αν δεν περιωριποιηθεί (ναρκωτικά, εγκληματικότητα, χαρακτηριστικά ασάθια), του μένει η βασική οδός της ιδιότητας που μπορεί αν θέλει να την εμπλουτίσει με μια ή περισσότερες προσωπικές μανιές. Ζούμε στην κοινωνία των λόμπι και των χόμπι» (Κορνήλιος Καστοριάδης).

Αναζωπυρώνεται από τον Γιάννη Μπουτάρη και τους συν αυτώ η φιλολογία για τραμ στη Θεσσαλονίκη. Αλήθεια, εκείνος ο συγκοινωνιολόγος εραστής του μέσου σταθερής τροχιάς με την ασταθή πορεία, ο εραστής γενικώς και ευέλκτως ποιητής της αριστεράς και της προόδου, ο Βούγιας ντε, που χάθηκε;

«Σε δραματικές εξελίξεις οδηγεί την Κύπρο η απόφαση του Ευρογρουπ», τόνισε η Αλέκα Παπαρήγα μετά την «ουσιαστική» –όπως την χαρακτήρισε– ενημέρωσή της από τον Γιάννη Στουρνάρα. Οχι, δεν είπε τίποτε για τον σύντροφο Χριστόφια και όσα ακούστηκαν από τον Σόιμπλε...

Κρέας αλόγου κατά 95,8% είχε ένα από τα σαλάμια που απέσυρε την Τρίτη ο ΕΦΕΤ των αργών ανακλαστικών! Δεν θα σχολιάσουμε τίποτε γιατί χάνουν το νόημά τους και οι λέξεις μπροστά στην καπιταλιστική ασυδοσία. Αλλωστε έχουν γραφεί τόσο πολλά και τόσο διαφωτιστικά από αυτή την εφημερίδα...

Ενημερώνουμε τα εκλεκτά μέλη του κλαμπ ιδιωτικών παρελάσεων ότι η επόμενη έχει προγραμματιστεί για τις 28 Οκτωβρίου. Παράλληλα ενημερώνουμε ότι (για να το λέει ο «Economist» έτσι θα 'ναι) κάθε Έλληνας πολίτης οφείλει στους δανειστές 21.657 ευρώ, κάθε Κύπριος 12.500 ευρώ, κάθε Ισπανός 2.170 ευρώ, κάθε Πορτογάλος 7.306 ευρώ και κάθε Ιρλανδός 14.989 ευρώ. Παρακαλούμε για την άμεση τακτοποίηση του χρέους, ώστε να διευκολυνθεί η διαδικασία έκδοσης των νέων χρεογράφων...

Όταν πεθαίνει ένας μητροπολίτης, τα μέσα μαζικής εξημέρωσης γράφουν ότι «εκοιμήθη!» Όταν πεθαίνει κανένας φτωχοδιάβολος προλετάριος, μόνο που δεν λένε ότι «ψόφησε»...

Από άρθρο στον αυτοαποκαλούμενο «Ριζοσπάστη», χωρίς κανένα σχόλιο: «Πιστεύω πως το Κόμμα μας (σο. έτσι, με κεφαλαίο το κόμμα! Και τέσσερα κόμματα σε μια φράση γιατί το άσθμα είναι της μόδας) έχει κάνει σημαντικά βήματα, χωρίς υπερβολή θα μπορούσα να τα χαρακτηρίσω άλματα, στην κομμουνιστική σκέψη και δράση, όχι μόνο στο δικό μας, μα και στο παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα».

«Η μειοψηφία μπορεί και να έχει δίκιο. Η πλειοψηφία έχει πάντα λάθος» (Erik Ibsen).

Κοκκινουσκουφίτσα

34η συνεδρίαση Πέμπτη, 21.3.13

Η 34η συνεδρίαση της δίκης έφερε την κατάρρευση του μεγαλοστελέχους της Αντιτρομοκρατικής Ε. Χαρδαλιά. Κατάρρευση την οποία πιστώνεται ο συνηγορος υπεράσπισης Φρ. Ραγκούσης. Ο Χαρδαλιάς είχε εξεταστεί κατά την 31η και την 33η συνεδρίαση (η 32η συνεδρίαση ήταν πολύ σύντομη, γιατί ο Χαρδαλιάς είχε πάρει αναρωτική άδεια από τα εξωτερικά Ιατρεία του 401 ΣΝ). Στις δύο προηγούμενες συνεδριάσεις αισθανόταν άνετος και χαμογελούσε συνεχώς. Έτσι όπως στεκόταν με την πλάτη προς το ακροατήριο και το πρόσωπο προς την έδρα φαινόταν σα να λέει ότι παίζει στο δικό του γήπεδο κι ότι ματαιοπονούν οι συνηγοροί που προσπαθούσαν να τον στριμώξουν με τις ερωτήσεις τους. Στην 31η συνεδρίαση, απαντώντας σε ερώτηση της προέδρου, δήλωσε έτοιμος να απαντήσει σε όλες τις ερωτήσεις, ενώ δήλωσε με καμάρι ότι αυτός σχεδίασε και οργάνωσε όλες τις έρευνες και τις παρακολουθήσεις, χωρίς να συμμετέχει στις τελευταίες. Στην 33η συνεδρίαση είπε το περιβόητο «Όλοι είμαστε ύποπτοι μέχρι να αποδειχτεί ότι είμαστε αθώοι», στη διάρκεια της εξέτασής του από τον συνηγόρο Ν. Σωτηρίου. Μετά το σφυροκόπημά του, όμως, από τον Φρ. Ραγκούση, μεταξύ άλλων και για τις σχέσεις του με τον Χρυσόχοιδη και για τη δίωξη που του ασκήθηκε για διαρροή εγγράφων της Αντιτρομοκρατικής (αφορούσαν στοχοποίηση προσωπών από ένοπλες οργανώσεις), θυμήθηκε ότι υπήρχε και το τεκμήριο της αθωότητας, αναφερόμενος φυσικά στον εαυτό του!

Είχε προηγηθεί το δικό μας ρεπορτάζ για τη φράση «Όλοι είμαστε ύποπτοι μέχρι να αποδειχτεί ότι είμαστε αθώοι», το οποίο έδωσε τροφή στους άσπονδους «φιλους» του στο ευαγές ίδρυμα της μπποσαρίας (εκεί η μια κλίκα υπονομεύει την άλλη) και μια σειρά ερωτήσεων του Φρ. Ραγκούσης, με τις οποίες η αυτοπεποίθησή του ασφαλήτη θρυμματίστηκε. Τον ρώτησε ο συνηγόρος:

- Πώς έμαθε τους τρεις αριθμούς των τηλεφώνων, από τα οποία υποτίθεται ότι τηλεφώνησε η Ολγα Οικονομίδου κατά τη διάρκεια της παρακολούθησής της, δεδομένου ότι ο ΟΤΕ έχει βάλει απόκρυψη σε όλα τα καρτοτηλέφωνα των θαλάμων, ενώ για να δώσει τα νούμερα για παρακολούθηση πρέπει να υπάρχει έγκριση του εισαγγελέα για άρση απορρήτου;

- Υπάρχουν μηχανήματα που κάνουν αναγνώριση τηλεφώνων;

- Δεν αφήνετε κατά μέρος την άποψη, ότι είχατε ανώνυμες πληροφορίες από άγνωστο τηλέφωνο για τις κινήσεις των τριών μελών της ΣΠΦ, για τα οποία είχαν εκδοθεί εντάλματα σύλληψης, ενώ για τους Γ. Πολύδωρο και Ολγα Οικονομίδου δεν είχατε στοιχεία;

- Δεν μάθατε όλα αυτά τα στοιχεία μετά τη σύλληψη του Μ. Νικολόπουλου, που του κατασχέσατε μεταξύ των άλλων και ένα στυλό κάμερα;

Οι απαντήσεις του Χαρδαλιά, ότι η υπηρεσία του δεν κάνει αναγνώριση αριθμών τηλεφώνων και δεν έχει υποβάλει αίτημα στον εισαγγελέα ή στον ΟΤΕ για άρση απορρήτου σε καρτοτηλέφωνα θαλάμων του ΟΤΕ, αλλά παρολαυτά έμαθε μόνο αυτά τα τρία νούμερα, προκάλεσαν γέλιο. Και ο ίδιος καταλάβαινε ότι αυτά τα ψέματά του δεν μπορούν να γίνουν πιστευτά. Γιατί, όπως προαναφέραμε, ο ΟΤΕ έχει βάλει απόκρυψη σε όλα τα καρτοτηλέφωνα των θαλάμων και μόνο σε καρτοτηλέφωνα που έχουν βλάβες γίνεται αναγνώριση αριθμών. Αν δεν υποβλήθει νομότυπα στον εισαγγελέα ή παράτυπα στον ίδιο τον ΟΤΕ αίτημα για άρση του απορρήτου, ο ΟΤΕ δεν δίνει τα νούμερα των τηλεφώνων, κάτι που είναι ευρύτατα γνωστό. Όπως επίσης έγινε ευρύτατα γνωστό πρόσφατο αίτημα της αστυνομίας για άρση του απορρήτου σε καρτοτηλέφωνα θαλάμων του ΟΤΕ, γεγονός που επιβεβαίωσε τον Φρ. Ραγκούση.

Ο συνηγόρος δε διάταξε να πει ευθέως στον Χαρδαλιά ότι ψεύδεται και ότι κατασκευάζει ενόχους, γεγονός που επέτεινε τον εκνευρισμό του ασφαλήτη. Του είπε ακόμη ότι είναι παραμύθια τα λεγόμενά του, ότι δήθεν οι παρακολουθήσεις άρχισαν να γίνονται μετά από ανώνυμο τηλεφώνημα και ότι όλα τα έμαθαν μετά

3η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

τη σύλληψη του Μ. Νικολόπουλου στις 26 Γενάρη του 2011. Έτσι, ο Χαρδαλιάς συνειδητοποίησε ότι σφίγγει ο κλοιός γύρω του και ότι δε θα μπορέσει να αποφύγει την κατάδειξη του ως ψευδομάρτυρα. Ιδιαίτερα μετά τις πιεστικές ερωτήσεις του Φρ. Ραγκούση για την προστασία που του πρόσφερε ο πολιτικός του φίλος Μ. Χρυσόχοιδης, ερωτήσεις που συνδυάζονταν με ανήγνωση αποσπασμάτων από συνέντευξή του, και για την ποινική δίωξη που του ασκήθηκε για διαρροή απόρρητων εγγράφων της Αντιτρομοκρατικής σε εφημερίδα του συγκροτήματος Ψυχάρη, ο Χαρδαλιάς, που τις προηγούμενες συνεδριάσεις «δεν πατούσε στο χώμα», άρχισε να αισθάνεται ότι το έδαφος φεύγει κάτω από τα πόδια του.

Λίγο πριν την απολογητική δήλωσή του, ότι υπάρχει και το τεκμήριο αθωότητας, άρχισε να παραμύθια, λέγοντας διαδοχικά:

- Ο,τι και αν επιωθεί από τους συνηγόρους και άλλους παραγοντες της δίκης, δε θα στραφώ εναντίον κανενός.

- Η δίκη καταγράφεται και όπως καταγράφεται στοχοποιούμαι εγώ και η οικογένειά μου!

- Υπάρχει ένα απαίσιο δημοσίευμα του περιοδικού «Επίκαιρα».

- Θέλω αντίγραφο των πρακτικών για να τα χρησιμοποιήσω στην αγωγή μου.

- Έχω πάει σε δίκη και έχω αθωωθεί.

- Θέλω αντίγραφο των πρακτικών για να τα χρησιμοποιήσω.

Προφανώς το τελευταίο αίτημα δεν το υπέβαλε για να χρησιμοποιήσει τα πρακτικά μόνο εναντίον του περιοδικού «Επίκαιρα».

Η πρόεδρος του τρομοδικείου Μ. Τζανακάκη, όταν διαπίστωσε ότι ο Χαρδαλιάς κατέρρευσε και «ρετάρει», παρενέβη για να τον βοηθήσει με διακοπή της συνεδρίασης. Μετά το διάλειμμα, που έγινε μόνο και μόνο για να ανασυγκροτηθεί ο βασικός αυτός μάρτυρας κατηγορίας, ο Φρ. Ραγκούσης συνέχισε τις ερωτήσεις, αφού πρώτα δήλωσε ότι δεν πρόκειται να υποβάλει ερωτήσεις για τη δίωξη που ασκήθηκε στην πεθερά του Σταματίνα Μαντέλη, για την τροποποίηση του νόμου προς ευνοϊκότερη μεταχείριση της Σταματινίας Μαντέλη (στέλεχος του υπουργείου Γεωργίας, που κατηγορήθηκε για συμμετοχή στο σκάνδαλο του Βατοπεδίου και η υπόθεσή της εκκρεμεί στο Συμβούλιο Εφετών, όπως όλων των διωκόμενων γι' αυτό το σκάνδαλο, με την πρόταση του εισαγγελέα να είναι απαλλακτική γι' αυτήν) και για τη ριζική αλλαγή της προσέγγισής της σχετικά με το ποιο είναι ο βασικός υπεύθυνος του σκανδάλου. Ρώτησε ο συνηγόρος: Για ποιο λόγο κάνατε διαρροή εγγράφων; Υπήρξε διαρροή από εσάς, που προκάλεσε δυσάρεσκα στον αναπληρωτή υπουργό Δημόσιας Τάξης Χρ. Μαρκογιαννάκη; Παρεμβαίνοντας η πρόεδρος είπε επιτακτικά στον μάρτυρα να μην απαντήσει κι αυτός, που σε προηγούμενη συνεδρίαση δήλωνε με στόμφο ότι έχει απαντήσεις για όλες τις ερωτήσεις, συντάχθηκε ασμένως με την πρόεδρο και δήλωσε ότι δε θ' απαντήσει. Για ποιο λόγο κάνατε διαρροή εγγράφων; επέμεινε ο συνηγόρος, εκνευρίζοντας τόσο τον Χαρδαλιά που βγήκε εκτός εαυτού, δηλώνοντας ότι θα πρέπει να επιφυλαχθεί από εδώ και πέρα! Ο συνηγόρος δεν πτοήθηκε και συνέχισε να ρωτάει τον Χαρδαλιά, αναφερόμενος σε στοιχεία από την σε βάρος του δίωξη, γνωρίζοντας φυσικά ότι έχει αθωωθεί. Δεν θα απαντήσω σε ερωτήσεις που μπαίνουν από μια επιλεκτική ανήγνωση μερικών σειρών, όταν η δικογραφία ξεπερνάει τις 700 σελίδες, ήταν η απάντησή του Χαρδαλιά.

Ο Φρ. Ραγκούσης υπέβαλε πολλές ακόμη ερωτήσεις, όπως για τα πληροφοριακά σημειώματα και για την επικοινωνία των διάφορων τμημάτων της Αντιτρομοκρατικής, ενώ στάθηκε ιδιαίτερα στη σύλληψη του Μ. Νικολόπουλου, ρωτώντας με επίταση τον Χαρδαλιά για όλες τις λεπτομέρειες, για το εάν ήξερε τότε έγινε η σύλληψη και ποιο αντικείμενα κατασχέθηκαν από τον Μ. Νικολόπουλο. Για να στηρίξει την αρχική του τοποθέτηση, ότι δηλαδή πήρε στην αρχή ένα ανώνυμο τηλεφώνημα και μετά άρχισε τις παρακολουθήσεις που οδήγησαν στη σύλληψη αρκετών μελών της ΣΠΦ, ο Χαρδαλιάς απάντησε ότι δεν γνώριζε τι κατασχέθηκε από τον Μ. Νικολόπουλο! Ποιον να πείσει, όμως, ότι αυτός ο βασικός οργανωτής και σχεδιαστής της παρακολούθησης των

αγωνιστών της ΣΠΦ (ιδιαίτερα για τις υποθέσεις που εκδικάζονται σ' αυτή τη δίκη) δεν γνώριζε τι κατασχέθηκε από τον Μ. Νικολόπουλο; Γνώριζε τα πάντα και η ιστορία με τον ανώνυμο τηλεφώνημα με τις πληροφορίες είναι καθαρά κατασκευασμένη.

Ο συνηγόρος υπέβαλε αίτημα κλήτευσης των Χρυσόχοιδη, Παπαθανασάκη και Κανέλου (οι δύο τελευταίοι ήταν τότε προϊστάμενοι των 3ου και 1ου τμήματος της Αντιτρομοκρατικής) για να εξεταστούν κατ' αντιπαράσταση με τον Χαρδαλιά και αίτημα να προσκομιστούν και να προβληθούν τα βίντεο που κατασχέθηκαν από τον Μ. Νικολόπουλο. Εισαγγελέας και πρόεδρος επιφυλάχτηκαν να απαντήσουν αργότερα επί των αιτημάτων που υπέβαλε ο συνηγόρος.

Ερωτήσεις υπέβαλαν ακόμη οι συνηγοροί Θ. Μαντάς (υπεράσπιση Κ. Παπαδόπουλου), Σ. Φυτράκης (υπεράσπιση Χ. Χατζημιχαλάκη) και Δ. Κατσαρής (υπεράσπιση Γ. Καραγιαννίδη).

Ο Θ. Μαντάς υπέβαλε πολλές ερωτήσεις στον Χαρδαλιά. Στις περισσότερες αυτές απάντησε ότι δεν γνωρίζει, για να ενισχύσει έμμεσα το σαθρό κατηγορητήριο, όταν σε άλλες ήταν σαφώς ενοχοποιητικός. Όταν για παράδειγμα ρωτήθηκε πότε εισόδους είχε το σπίτι που νοίκιαζε ο Κ. Παπαδόπουλος, εάν είχε μόνο μια κεντρική είσοδο ενώ στο πίσω μέρος του σπιτιού είχε μια σιδερένια σκάλα που οδηγούσε στο δάμα, ο Χαρδαλιάς απάντησε ότι δεν γνωρίζει, ενώ γνωρίζει πολύ καλά. Το έκανε για ν' αφήσει να αρωρείται κάτι που ενισχύει το σαθρό κατηγορητήριο κατά του Κ. Παπαδόπουλου. Όταν ρωτήθηκε εάν οι κοινωνικές σχέσεις είναι από μόνες τους επιλήψιμες και εάν γνώριζε τις επαφές του Παπαδόπουλου με τον συμφοιτητή του Χ. Χατζημιχαλάκη, απάντησε ότι δεν τις γνώριζε και ότι άκουσε για πρώτη φορά γι' αυτές στο δικαστήριο. Ο Θ. Μαντάς διάβασε έγγραφο της Αντιτρομοκρατικής, που ανέφερε ότι βρέθηκαν δύο παντελόνια και ρώτησε αν είναι επιλήψιμη η αγορά παντελονιών από το κατάστημα του Μπατζί. Ο Χαρδαλιάς απάντησε ότι ποτέ δεν έχει εισέλθει σε σπίτια και ότι δεν έχει λάβει γνώση των εγγράφων που του διάβαζε ο συνηγόρος, κάνοντας φανερό το στόχο του να ενοχοποιήσει έμμεσα τον Κ. Παπαδόπουλο. Όταν ξαναρωτήθηκε από τον συνηγόρο, ο οποίος του ζήτησε να πάρει ως δεδομένα αυτά που λέγονται στα έγγραφα, ο Χαρδαλιάς απάντησε ότι από τη στιγμή που ο Γ. Πολύδωρος και η Ολγα Οικονομίδου κοιμήθηκαν στο σπίτι του Κ. Παπαδόπουλου, δεν μπορεί να αποκλείσει ότι αυτοί άφησαν χειροπέδες και αστυνομικά καπέλα, δεδομένου μάλιστα ότι στο σπίτι του Βόλου βρέθηκε σημείωμα στο οποίο καταγραφόταν σχέδιο διάπραξης ληστειών.

Όταν ρωτήθηκε, γιατί απ' όλα τα βιβλία που ήταν στην βιβλιοθήκη του σπιτιού του Παπαδόπουλου επιλέχτηκε μόνο το βιβλίο «Η κοινωνική ληστεία στην Ελλάδα», ένα βιβλίο καθαρά ιστορικό, που αναφέρεται στους λησταρχούς που έδρασαν σε διάφορες περιοχές, ο Χαρδαλιάς τα μασούσε και δεν απαντούσε. Εσπευσε να απαντήσει η πρόεδρος, ότι σ' αυτές τις ηλικίες διάβαζε κι αυτή τέτοια βιβλία! Για την περίπτωση του Κ. Παπαδόπουλου αυτά τα δήθεν στοιχεία δεν στοιχειοθετούν ούτε ενδείξεις για παραπομπή, η οποία έγινε για να ενοχοποιηθούν οι κοινωνικές σχέσεις.

Ο Σ. Φυτράκης υπέβαλε στον Χαρδαλιά μια σειρά ερωτήσεις για την κατηγορία του «διευθυντή» που έβαλαν στον εντολέα του Χ. Χατζημιχαλάκη, προκειμένου να αυξήσουν τις ποινές που θα του επιβλήθούν. Ο συνηγόρος απέδειξε με στοιχεία, ότι αυτή η κατηγορία είναι διάτρητη, ενώ ο Χαρδαλιάς απάντησε ότι δεν γνωρίζει με ποια στοιχεία ο ανακριτής πρότεινε τη διευκρίνηση των κατηγοριών.

Τέλος, ο Δ. Κατσαρής ζήτησε από τον Χαρδαλιά να απαντήσει πώς βρήκαν τα νούμερα των καρτοτηλεφώνων.

35η συνεδρίαση

Παρασκευή, 22.3.13

Η πρόεδρος του τρομοδικείου Μ. Τζανακάκη, φοβημένη ότι ο τμηματάρχης της Αντιτρομοκρατικής Ε. Χαρδαλιάς μπορεί να πάθει το παταράκι της προηγούμενης συνεδρίασης, τον πήρε υπό την προστασία της κατά την κατάθεσή του για την υπόθεση που αφορά τους Α. Μητρούσια, Γ. Καραγιαννίδη και Κ. Σακκά.

«Μην ξεχνάτε ότι ο ΠΑΟΚ είναι μάχη και θυσία. Πάντοτε στη ζωή θα είμαι ΠΑΟΚ. Στο θάνατο και στη ζωή»

Την προηγούμενη βδομάδα αναφερθήκαμε στην αποχώρηση του Πάμπλο Γκαρσία από τον ΠΑΟΚ. Ο ουρουγουανός άσος είναι αναμφισβήτητα μια ποδοσφαιρική προσωπικότητα που άφησε το στίγμα της στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Από την πρώτη στιγμή που φόρεσε τη φανέλα του ΠΑΟΚ, κατάφερε να βρει κώδικα επικοινωνίας με τους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας και να γίνει ένας απ' αυτών. Όσο και αν ακουστεί παράξενο από κάποιους, μ' αυτά που είπε στη συνέντευξη Τύπου για να εξηγήσει τους λόγους της αποχώρησής του από την ομάδα απέδειξε για μια ακόμη φορά ότι είναι περισσότερο ΠΑΟΚ από πολλούς παράγοντες που δηλώνουν αιώνια πίστη και ορκίζονται στο όνομα του Δικεφάλου. Σε μια κρίσιμη αγωνιστική καμπή του πρωταθλήματος, που παίζονται οι κόποι μιας ολόκληρης χρονιάς, ο Γκαρσία βρήκε τον τρόπο να πει αυτά που ήθελε, χωρίς να ρίξει λάδι στη φωτιά και να κάνει ακόμα πιο εκρηκτική την κατάσταση. Ταυτόχρονα, έστειλε το μήνυμά προς τους οπαδούς της ομάδας, ότι πρέπει να σταθούν πλάι της και να τη βοηθήσουν να πετύχει τους στόχους της.

Στην αίθουσα του ξενοδοχείου Hayatt εκατοντάδες οπαδοί του ΠΑΟΚ τον υποδέχτηκαν με το σύνθημα «Πάμπλο, θρησκεία, τρομοκρατία» και έδειξαν ότι περιμένουν ένα σινιάλο απ' αυτόν για να ξεκαθαρίσουν μια και καλή με τον προπονητή της ομάδας Γιώργο Δώνη, που θεωρείται υπαίτιος για την αποχώρησή του. Είχαν προηγηθεί τα γεγονότα έξω από το γήπεδο της Τούμπας και στο προπονητικό κέντρο της Μεσημβρίας, μετά το ντέρμπι με τον Παναθηναϊκό, όταν παρά τη νίκη του ΠΑΟΚ αρκετοί οπαδοί του έμειναν έξω από τα αποδυτήρια και προπηλάκισαν τον Δώνη για την απόφασή του ν' αφήσει εκτός ομάδας τον Γκαρσία το τελευταίο χρονικό διάστημα και ουσιαστικά να του δείξει

την πόρτα της εξόδου. Την επόμενη μέρα, μετά την ανακοίνωση από την πλευρά του Γκαρσία ότι αποχωρεί από την ομάδα, δεκάδες οπαδοί πολιορκήσαν το προπονητικό κέντρο με σκοπό να τα «ψάλλουν» στον Δώνη, ο οποίος φυγαδεύτηκε για να γλυτώσει τα χειρότερα.

Μέσα σ' αυτό το σκηνικό θα ακούσε μια σπίθα από την πλευρά του παίχτη για να πιναχτεί η ομάδα στον αέρα. Εχοντας καταφέρει να «δεθεί» με τους οργανωμένους οπαδούς του ΠΑΟΚ, ο Γκαρσία κατάλαβε την κρίσιμότητα της κατάστασης και αποφάσισε να λειτουργήσει με ψυχραιμία και αγάπη για την ομάδα του. Είπε αυτά που αφορούσαν τον εαυτό του και τη σχέση του με την ομάδα, χωρίς όμως να κάνει ονομαστική αναφορά στον Δώνη και τους παράγοντες της ομάδας που τον οδήγησαν στην έξοδο. Με μια άκρως συναισθηματική ομιλία, που έκλεισε με τον τίτλο της στήλης, εξήγησε γιατί φεύγει και εξέφρασε την πικρία του για τον τρόπο που αντιμετωπίστηκε από τον επίσημο ΠΑΟΚ. «Ποτέ δεν ήταν ειλικρινείς μαζί μου. Ήταν δύσκολο να είχα ένα παιχνίδι αποχαιρετισμού; Το είχα πει: όταν δεν με θέλετε, πείτε το μου και θα φύγω. Εγώ προτιμώ να χάσω με διαφάνεια και όχι να κερδίσω με άλλους τρόπους», είπε σ' ένα σημείο της ομιλίας του, το μοναδικό ίσως που έριξε το γάντι και «προκάλεσε» τη διοίκηση του ΠΑΟΚ.

Σε αντίθεση με την ΠΑΟΚ-τζιδική στάση του Γκαρσία, η ανακοίνωση που βγήκε από τον επίσημο ΠΑΟΚ για το θέμα δείχνει ότι δεν υπάρχει ισχυρή διοίκηση στην ομάδα και ότι οι άνθρωποι που βρίσκονται σήμερα σ' αυτή έχουν ως στόχο να διατηρήσουν τη θέση τους και να είναι αρεστοί στο χρηματοδοτή της ομάδας Ιβάν Σαββίδη και όχι να δουν τι πραγματικά συμφέρει την ομάδα. Σε μια προσπάθεια να κατευνάσουν τον κόσμο του ΠΑΟΚ, αρχικά χαρακτήρισαν τον παίχτη «φυσικό ηγέτη της ομάδας» και «ισχυρή και μαχητική προσωπικότητα που ενέπνευσε συμπαίχτες και φι-

λάθλους», δήλωσαν ότι σκόπευαν να τον αποχαιρετίσουν ως ποδοσφαιρική στο τέλος της χρονιάς και να του προσφέρουν μια άλλη θέση στην ομάδα (κάτι που δεν το πιστεύει κανένας, αφού όλο το προηγούμενο διάστημα αδιαφορούσαν για την κόντρα του με τον Δώνη και στήριζαν τον προπονητή) και φτάνοντας στο «διά ταύτα» τόνισαν ότι «το συμφέρον του ΠΑΟΚ θα παραμείνει πάντα πιο πάνω απ' το συμφέρον οποιουδήποτε ποδοσφαιριστή. Οντας επαγγελματικός σύλλογος ο ΠΑΟΚ δεν δύναται να εγγυηθεί σε κανένα ποδοσφαιριστή μόνιμη θέση στην ενδεκάδα, ακόμη και αν πρόκειται για τον πλέον διακεκριμένο».

Αν και δεν μας αφορούν τα «οικογενειακά» του ΠΑΟΚ, σχολιάζουμε την υπόθεση Γκαρσία για να τονίσουμε ότι και στην εποχή του ακραίου επαγγελματισμού, που όλα μετριούνται με τα φράγκα και το κέρδος, υπάρχουν εξαιρέσεις που βάζουν πάνω απ' όλα την αξιοπρέπεια και την υπερηφάνεια. Ο Πάμπλο Γκαρσία απέδειξε ότι είναι μια τέτοια περίπτωση και μεγάλος παίχτης εντός και εκτός γηπέδων. Επιβεβαίωσε με τη στάση του αυτό που είχε καταλάβει από την πρώτη στιγμή, ο κόσμος του ΠΑΟΚ, ο οποίος «έδεσε» μαζί του και δημιούργησε μια τόσο δυνατή σχέση. Εχουμε γράψει και άλλες φορές, ότι το ποδόσφαιρο, όσο και αν το έχει παραμορφώσει η επαγγελματική του μορφή, ήταν, είναι και θα είναι το πιο δημοφιλές και το πιο λαϊκό άθλημα, γιατί μπορεί να «γεννάει» παίχτες σαν το Πάμπλο Γκαρσία. Παίχτες που «δένονται» με τον κόσμο, που δείχνουν ότι το ποδόσφαιρο είναι άθλημα που πρέπει πρώτα απ' όλα να μπορείς να το χαρείς και ότι τα φράγκα και τα σύμβολα δεν είναι το παν. Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι διοικήσεις δεν μπορούν να διαχειριστούν τέτοιες καταστάσεις, αφού η αγάπη και το «δέσιμο» με τον κόσμο της ομάδας δεν μπορούν να μετρηθούν με φράγκα και κέρδη, με αποτέλεσμα να έρχονται σε σύγκρουση με το λαϊκό έρεισμα.

Το πιο πιθανό είναι κάτι ανάλογο να συμβεί και στην περίπτωση του ΠΑΟΚ. Ο

ΚΟΡΑΚΙ

Ιβάν Σαββίδης είναι φανερό ότι ασχολήθηκε με τον ΠΑΟΚ και επεδίωξε να πάρει με το μέρος του τη δυναμική που έχει ο κόσμος της ομάδας, προκειμένου να ενταχθεί στην οικονομική ελίτ της χώρας και –γιατί όχι;– να δοκιμάσει την τύχη του και στην πολιτική. Μόνο τυχαίες δεν πρέπει να θεωρούνται οι συχνές συναντήσεις του με τον Σαμαρά, με το πρόσχημα ότι θέλει να διευθετήσει το θέμα των χρεών της ΠΑΕ ΠΑΟΚ προς το δημόσιο. Αν απλά ήθελε ν' ασχοληθεί με το ποδόσφαιρο και να κάνει μπίζνες, πιο συμφέρον θα ήταν ν' ασχοληθεί με τον Απόλλωνα Καλαμαριάς, που εκφράζει και το ποντιακό στοιχείο. Επειδή όμως η αλαζονεία, η ματαιοδοξία και ο ξερολισιμός είναι χαρακτηριστικό της συντριπτικής πλειοψηφίας των καπιταλιστών, ο Σαββίδης έκανε ένα μεγάλο λάθος που μπορεί να του δημιουργήσει και μεγάλα προβλήματα. Προσέβαλε το «θέλω» των οπαδών της ομάδας του και πλέον θα πρέπει να βάλει βαθιά το χέρι στην τσέπη για να κερδίσει την υποστήριξή τους, αποδεικνύοντας ότι τον ενδιαφέρει η ομάδα και όχι η προσωπική του προβολή και η προώθηση των επενδυτικών του σχεδίων. Κάτι που, δυστυχώς γι' αυτόν και τους υπόλοιπους παράγοντες του ΠΑΟΚ, το έχει καταφέρει ο Πάμπλο Γκαρσία.

Κος Πάππιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Μετά από απαίτηση του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου (ΤΑΙΠΕΔ), που κατέχει ποσοστό 33% του μετοχικού πακέτου της ΟΠΑΠ ΑΕ, αναβλήθηκε η έκτακτη Γενική Συνέλευση της εταιρίας για το Σάββατο 6 Απριλίου. Το παζάρι για τον καπιταλιστή που θ' αποκτήσει την ΟΠΑΠ ΑΕ συνεχίζεται και μέχρι να υπάρξει τελική συμφωνία «η μπάλα θα πηγαίνει στην εξέδρα».

■ ΤΣΑΝ-ΓΟΥΚ ΠΑΡΚ

Stoker

Η πρώτη ταινία του νοτιοκορεάτη σκηνοθέτη («Old boy») στο Χόλιγουντ. Πρόκειται για ένα ψυχολογικό θρίλερ. Η ιστορία ενηλικίωσης της νεαρής Ιντσια που ερωτεύεται τον άγνωστο μέχρι τότε θείο της, όμως η ασταθής ψυχολογία μητέρα της τον διεκδικεί κι εκείνη.

Ιδιαίτερα ερωτικά φορτισμένη ατμόσφαιρα (τουλάχιστον στο πρώτο μισό της ταινίας), αρκετά βίαιες συνθήκες (ιδίως στο δεύτερο μέρος), μη αναμενόμενες γωνίες λήψης, μουσική που καρφώνεται στο μυαλό και φωτογραφία εξαιρετική, είναι μερικά από τα χαρακτηριστικά που συναντάμε στο έργο του σκηνοθέτη. Αν μη τι άλλο, ο Παρκ ξέρει να δημιουργεί ιδιαίτερη ατμόσφαιρα. Πέραν τούτου όμως ουδέν. Άλλο ένα θρίλερ, που σκοπό έχει να τέρψει μέσω της αγωνίας και των ανατροπών.

■ ΠΑΜΠΛΟ ΜΠΕΡΓΚΕΡ

Blancanieves/Χιονάτη

Ο ισπανός σκηνοθέτης-σεναριογράφος μεταφέρει το γνωστό παραμύθι της Χιονάτης στη Σεβίλλη του 1920. Φλαμένκο, ταυρομαχίες, δαντέλες και πολλά άλλα τέτοια στοιχεία αποτελούν το περιβάλλον του παραμυθιού. Η μικρή Κάρμεν υποφέρει από τη μητριά της, καταλήγει μακριά από το σπίτι της με συντροφιά επτά νάνους ταυρομάχους και το τέλος μπορείτε να το μαντέψετε.

Η ταινία είναι ασπρόμαυρη και βουβή. Αυτό της προσδίδει μια γοητεία, μεγάλο μέρος της οποίας οφείλεται στην ιδιαίτερη μουσική της. Ο σκηνοθέτης καταφέρνει με την ταινία του να μεταφέρει το θεατή σε μίαν άλλη εποχή, την οποία προσεγγίζει με αρκετή νοσταλγία. Η ταινία σάρωσε στα ισπανικά βραβεία «Γκόγια». Όσοι αγαπούν το κλασικό παραμύθι, είναι μια ευκαιρία να το δουν υπό νέο πρίσμα...

■ ΑΛΕΞΗ ΠΟΝΣΕ – ΚΩΣΤΑ ΠΛΙΑΚΟΥ

Welcome to the show – Η μουσική κληρονομιά του Παύλου Σιδηρόπουλου

Μουσικό ντοκιμαντέρ που ασχολείται με το έργο του Παύλου Σιδηρόπουλου, του «Πρίγκιπα της Ροκ», μιας εξέχουσας μορφής της ελληνικής ροκ μουσικής τις περασμένες δεκαετίες. Αρχαιακό υλικό, ποιήματα, ακόμα και animation, και φυσικά αφηγήσεις από κοντινούς του ανθρώπους και συνεργάτες συνθέτουν το παζλ της ταινίας.

Δυστυχώς, το αποτέλεσμα της προσπάθειας δεν είναι το αναμενόμενο. Σε τέτοιες περιστάσεις δεν αρκεί να πλέξει κανείς το εγκώμιο του πρωταγωνιστή του και να προβάλλει αρχαιακό υλικό. Δεν αρκεί να επαφίεται στις καλές του προθέσεις και στη δεδομένη δημοφιλία του θέματός του. Χρειάζεται μια ενδελεχής έρευνα για τον ήρωα, αλλά και για το κοινωνικό και πολιτικό περιβάλλον στο οποίο έδρασε και αναπτύχθηκε. Επιπλέον, ένα ντοκιμαντέρ δεν κρίνεται μόνο από τον τρόπο προσέγγισης του θέματός του αλλά και από τον τρόπο που το παρουσιάζει και το προβάλλει. Και σ' αυτή τη δουλειά η αμηχανία είναι εμφανής.

Ελένη Π.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ευρωπαϊκή Ένωση: Σχέδιο Α, σχέδιο Β, σχέδιο γάμα...

YA BASTA(rds)!

Στις φράμπρικες της Γερμανίας και του Βελγίου τις στοές

Κάτω τα ξερά σας απ' την Gonul Yilmaz!

Όποιο ναζιστικό χέρι σηκώνεται, κόβεται!

Εκκλησία της Ελλάδος: από το φωτοστέφανο στο φωτοβολταϊκό

Τι να σου πουν/ και τούτοι δα/ οι ποιητές,/ Μπουκωμένοι λελέδες/ από τις ευγενικές χορηγίες/ λίπος στάζει ο στήχος τους/ και πάντα/ βλέμμα ευθύ/ ως στρουθοκάμηλοι.

♦ Θαυμάσαμε τους υπαλλήλους του Αλαφούζου Γ. Τράγκα και Π. Παπακωνσταντίνου στον «Ελεύθερο σκοπευτή» στις 24-3-13...

♦ Αν δεν κάνουμε λάθος το παρατεθέν απόσπασμα του Σοπενάουερ (KONTA, 22-3-13) παραπέμπει στην πραγματεία του Μποεσί «Περί εθελοδοουλείας».

♦ Αυτό που ΔΕΝ μας λέει ο Γ. Μαρίνος (μέλος του ΠΓ της ΚΕ του Περιεσού) στο άρθρο του (Ριζοσπάστης, 23-24/3/13) «Το ΚΚΕ εμπλουτίζει τη στρατηγική του και την τακτική του, συνεχίζει τον επαναστατικό του δρόμο» είναι το αν στο συνέδριο του Περιεσού έχουν προσκληθεί το «Κ» Κίνιας, το ΑΚΕΛ, το «Κ» Κ Ιράκ και άλλα τέτοια αστέρια... (συν το «ΚΚΡΟ»).

♦ Ε, όχι και να δίνεται βήμα στον Ψαριανό. Γαμώτο!

♦ Μια φωτογραφία με έναν Οτζαλάν λάβρο (Εφημ. Συντακτών, 22-23-24/3/13), που όμως καλεί τους Κούρδους να γίνουν «ειρηνικοί»...

♦ Πάρτυ ΓΣΕΕ στην Αλεξανδρούπολη: πήγαν, έφαγαν, ήπιαν, ψήφισαν, έκαναν τουρισμό και... έφυγαν.

♦ «...Ο Σλοβένος (:Σλαβό Ζίεκ) με την περιέργη αγγλική προφορά μιλά απερίφραστα για τον κομμουνισμό» (ΠΙΝ, 23-3-13). Μήπως είναι και μαρξιστής;

♦ Αρραβωνίζεται ο δούλος του Θεού Τσίπρας τον δούλο του Θε-

ού Καμμένο.

♦ Η κοινωνία που οραματίζεται η κ. Κωνσταντίνια Βούλγαρη (συνέντευξη στην Εφημ. Συντακτών, 22-23-24/3/13), χαρακτηρίζεται από καλές προθέσεις. Και ξέρουμε που οδηγούν αυτές (μέχρι και σε «ψυχή βαθιά»).

♦ «Πράγματι ο κ. Προυντόν πασχίζει ν' αποδείξει πως ο εργάσιμος χρόνος που απαιτείται για να παραχθεί ένα προϊόν εκφράζει τη σωστή του αναλογία προς τις ανάγκες, έτσι που τα αντικείμενα, για την παραγωγή των οποίων απαιτείται λιγότερος χρόνος, είναι εκείνα που έχουν την αμεσότερη χρησιμότητα και συνεχίζει έτσι με την ίδια σειρά. Η παραγωγή έστω και ενός μόνο αντικειμένου πολυτελείας αποδείχνει ήδη, σύμφωνα με τη θεωρία αυτή, πως η κοινωνία διαθέτει περίσσιο χρόνο, που της επιτρέπει να ικανοποιεί μια ορισμένη ανάγκη πολυτελείας. Όσο για την ίδια την απόδειξη του ισχυρισμού του, ο κ. Προυντόν τη βρίσκει στο ότι, κατά τις δικές του παρατηρήσεις, τα πιο χρήσιμα πράγματα απαιτούν τον λιγότερο χρόνο παραγωγής, κι ότι κατόπιν η κοινωνία σιγά-σιγά "περνάει στην παραγωγή αντικειμένων που κοστίζουν περισσότερο εργάσιμο χρόνο και αντιστοιχούν σε ανάγκες υψηλότερης στάθμης". Ο κ. Προυντόν δαίνει από τον κ. Dupoyet το παράδειγμα της βιομηχανίας

εφοδισμού -συγκομιδή καρπών, βοσκή, κυνήγι, αλιεία κλπ- που είναι η πιο απλή, η λιγότερο δαπανηρή βιομηχανία, με την οποία ο άνθρωπος άρχισε "την πρώτη μέρα της δεύτερης δημιουργίας του". Η πρώτη μέρα της πρώτης δημιουργίας του περιγράφεται στη Γένεση, όπου ο Θεός απεικονίζεται σαν ο πρώτος βιομήχανος στον κόσμο. Τα πράγματα συντελούνται τελείως διαφορετικά απ' ό,τι νομίζει ο κ. Προυντόν. Από τότε που αρχίζει ο πολιτισμός, η παραγωγή αρχίζει να βασίζεται πάνω στον ανταγωνισμό των αξιωμάτων, των τάξεων, στον ανταγωνισμό, τέλος, μεταξύ συσσωρευμένης εργασίας και άμεσης εργασίας. Χωρίς ανταγωνισμό δεν υπάρχει πρόδος. Τέτοιους είναι ο νόμος στον οποίο ίσαμε σήμερα είναι υποταγμένος ο πολιτισμός. Ως τώρα, οι παραγωγικές δυνάμεις αναπτύχθηκαν χάρη σε τούτο το καθεστώς του ανταγωνισμού των τάξεων. Το να ισχυρίζεται κανείς ότι οι άνθρωποι μπήρσαν να καταπινασθούν με τη δημιουργία προϊόντων υψηλότερης στάθμης, με πιο περίπλοκους κλάδους παραγωγής, διότι ικανοποιήθηκαν οι ανάγκες των εργατών, είναι σα να κάνει αφάριση του ανταγωνισμού των τάξεων και να παρουσιάζει με ανεστραμμένη μορφή την πορεία της ιστορικής εξέλιξης. Είναι το ίδιο σα να ήθελε να πει κανείς ότι επειδή στα χρόνια των ρωμαίων

αυτοκρατόρων έτρεφαν σμέρνες σε κάποιες τεχνητές λίμνες, μπορούσε να υπάρξει άφθονη τροφή για όλο το ρωμαϊκό πληθυσμό. Ενώ συνέβαινε ακριβώς το αντίθετο: απ' το ρωμαϊκό λαό έλλειπαν και τα πιο αναγκαία μέσα για να αγοράσει ψωμί, ενώ οι ρωμαίοι αριστοκράτες δεν είχαν έλλειψη σκλάβων για να τους ρίχνουν τροφή στις σμέρνες» (Καρλ Μαρξ: «Η αθλιότητα της φιλοσοφίας»).

♦ 1-4-1939: Τέλος πολέμου δημοκρατικών-φασιστών στην Ισπανία.

♦ Ο δαιμονισμένος δαίμων χτύπησε: τη σορό της «Μάνας-Αγώνων» την έκανε σωρό.

♦ Αφού βγήκαν «ενισχυμένες οι δυνάμεις της ΔΑΣ στη νέα Διοίκηση» της ΓΣΕΕ (Ριζοσπάστης, 27-3-13), τα πράγματα πάνε καλά...

♦ Κι όμως υπάρχει: η «Πρωτοβουλία για έναν επαναστατικό Σύριζα»...

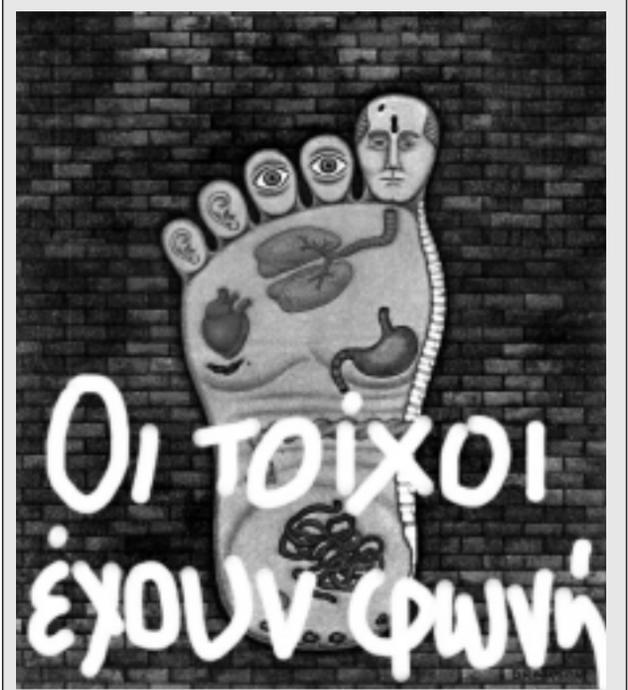
♦ Οι Καμμένοι μαζί με τον Σύριζα.

♦ Στο πλάι των εργατών της ΒΙΟΜΕΤ και ο... μεγαλομπίζνεσμαν Α. Μητρόπουλος (avgι.gr, 24-3-13).

♦ Χαρισματικός πολιτικός ο Τσίπρας κατά τον Guardian. Χάρισμά τους...

♦ Φ.Π.Α: Φόρος Προσπιθέμενου Αλγους.

Βασίλης

Είναι τόσο αδίστακτοι πολιτικά-νηδες που έβγαλαν και αφίσα και φυλλάδιο! Δεν ξέρουμε τι ακριβώς σκέφτηκαν, πώς τα υπολόγισαν, τι προσδοκούσαν. Και δεν μας απασχολεί το «Βατερλό» που υπέστησαν. Δεν είναι η πρώτη φορά, άλλωστε που ποντάρουν σε λάθος άλλογο ή που διεκδικούν εντυπώσεις της στιγμής. Τι να πρωτοθυμηθούμε; Τους ύμνους που έψαλλε ο Τσίπρας στον «ισπανό Σαμαρά», τον Ραχόι, που υποτίθεται ότι ύψωσε ανίστημα στο διευθυντήριο των Βρυξελλών και του Βερολίνου; Τους παιάνες για τον «νέο άνεμο» που άρχισε να φυσάει στην ΕΕ, μετά την εκλογική νίκη του Ολάντ; Τα θριαμβευτικά σχόλια για τη «μεγάλη νίκη του Νότου», από την οποία δεν απέμεινε τίποτα; Ή μήπως να θυμηθούμε την αμφισβήτηση του Τσίπρα από το βήμα της Βουλής για το ότι ο Χριστόφιας θα υπέγραφε Μνημόνιο (το οποίο μια χαρά το ετοίμασε ο πρώην πρόεδρος που κουβάλησε και την τρόικα στην Κύπρο) ή τα ειρωνικά σχόλια στον Σαμαρά, ότι δεν πρόκειται να πάρει τη δόση (που την πήρε);

Είναι πάγια τακτική του ΣΥΡΙΖΑ ν' αρπάζεται από συγυριακές εξελίξεις, να διαστρέψει την πραγματική σημασία και το πραγματικό περιεχόμενο τους και να προσπαθεί να δρέψει τους καρπούς πρόσκαιρων εντυπώσεων. Κάποιος μπορεί να μιλούσε για γκάφες. Μια τέτοια κριτική, όμως, ανήκει στη σφαίρα της κριτικής και του ανταγωνισμού των πολιτικών δυνάμεων μέσα στο αστικό φάσμα. Και πράγματι, σαν γκάφες αντιμετωπίζονται μια σειρά τέτοιες ενέργειες του ΣΥΡΙΖΑ από την κυβερνητική προπαγάνδα και από εκείνα τα ΜΜΕ που στηρίζουν τη συγκυβέρνηση των Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη.

Πρέπει, όμως, να διεισδύσουμε βαθύτερα σ' αυτή την τακτική του ΣΥΡΙΖΑ, στον αμοραλισμό και τον πολιτικό τυχοδιωκτισμό που αυτή αποκαλύπτει. Είναι τόσο ανίκανοι, τόσο γκαφατζήδες, που δεν μπορούν να δουν για παράδειγμα ότι η πολιτική ηγεσία μιας εξαρτημένης καπιταλιστικής χώρας με το μέγεθος της Κύπρου δεν μπορεί να επιβάλει όρους στις ηγέτριες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Ευρωζώνης, εκτός κι αν έχει αποφασίσει ν' αλλάξει σφαίρα επιρροής (που κι αυτό δεν γίνεται εν μιά νυκτί); Σίγουρα, στο επιτελείο του ΣΥΡΙΖΑ δεν παρεπιδημούν μαρξιστές, αλλά μαρξίζοντες οικονομολόγοι με καθαρά αστική μόρφωση, παιδιά του LSE και άλλων αστικών οικονομικών πανεπιστημίων. Εκτός από την αδυναμία ακριβούς πρόβλεψης, όμως, υπάρχει και η αδιαφορία για κάτι τέτοιο. Υπάρχει η προσηλωση στις εντυπώσεις της στιγμής, που μπορούν να δώσουν έναν μικρό αέρα στις επόμενες δημοσκοπήσεις. Αντιμετωπίζουν τον ελληνικό λαό σαν αντικείμενο προς απόκτηση. Επιτείνουν τη σύγχυση και τη θολούρα, δίδοντας κάθε ιδέα πραγματικής γνώσης, γιατί μόνο έτσι μπορούν οι ίδιοι να νικήσουν εκλογικά.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

τησε από τις 13 μέχρι τις 15 Νοέμβρη, ενώ η άρση του απορρήτου στο τηλεφώνό του είχε γίνει στις 5 Νοέμβρη του 2010! Είπε, λοιπόν: Η συγκατοίκηση από μόνη της δεν έχει κανένα ποινικό ενδιαφέρον, δεν γνωρίζω ότι επισκεπτόταν τους δικούς του, δεν γνωρίζω πώς βρέθηκε το τηλεφώνό του, γιατί μ' αυτά ασχολείται η τεχνική υπηρεσία κτλ.

Στη συνέχεια η Μ. Δαλιάνη υπέβαλε μια σειρά ερωτήσεις σχετικά με τα αποτελέσματα της επιτήρησης του Κ. Σακκά και των ανθρώπων που αυτός συναντούσε. Ενώ ήδη είχε γίνει φανερό, μετά τις ερωτήσεις της συνηγόρου του Α. Μητρούσια Α. Παπαρούσου, ποια ήταν τα αποτελέσματα όσον αφορά την ταυτότητα των αγωνιστών που παρακολουθούνταν και των δυσκολιών ή μη που αντιμετώπιζαν οι ασφαλίτες, ο Χαρδαλιάς επανέλαβε τα ίδια πράγματα. Η Μ. Δαλιάνη αμφισβήτησε ευθέως τους ισχυρισμούς του ότι δήθεν δεν μπορούσαν ν' αναγνωρίσουν τους καταδικωμένους Α. Μητρούσια και Γ. Καραγιαννίδη, γιατί έπαιρναν αυστηρά μέτρα και ακύρωναν την επιτήρησή τους. Η συνηγόρος επέδειξε στον ασφαλίτη και στο τρομοδικείο φωτογραφίες του Α. Μητρούσια (δεν είναι ο εντολέας της), που υπάρχουν στη δικογραφία, για να ενισχύσει την άποψή της ότι οι αντιπρομοκρατικοί είχαν αναγνωρίσει και τους δύο αγωνιστές και ότι ο ισχυρισμός του Χαρδαλιά ότι αυτοί έπαιρναν αυστηρά μέτρα αντιπαρακολούθησης είναι ψευδίστατος και προβάλλεται για να καλυφθούν έναντι του εισαγγελέα, επειδή δεν προχώρησαν άμεσα στην εκτέλεση των ενταλμάτων σύλληψης.

Στη συνέχεια, τον ασφαλίτη εξέτασε ο συ-

νήγορος του Γ. Καραγιαννίδη Δημήτρης Καταράης, ο οποίος επίσης υπέβαλε πολλές ερωτήσεις, στις περισσότερες από τις οποίες ο Χαρδαλιάς δήλωνε άγνοια. Ο συνηγόρος επεσήμανε ότι η μόνη σύνδεση των κατηγορούμενων με τη ΣΠΦ είναι τα σε βάρος τους εντάλματα. Στη συνέχεια τον ρώτησε αν γνωρίζει το περιεχόμενο της προανάκρισης και της ανάκρισης και εάν σε μια περίοδο που διεξάγεται τακτική ανάκριση έχει το δικαίωμα η Αντιπρομοκρατική να διεξάγει δήθεν αστυνομική έρευνα. Εκέισε με ερωτήσεις που αφορούσαν τον εντολέα του Γ. Καραγιαννίδη.

Το λόγο πήραν στη συνέχεια οι Γ. Καραγιαννίδη, Α. Μητρούσια και Κ. Σακκάς. Πρώτος ξεκίνησε τις ερωταπαντήσεις ο Γ. Καραγιαννίδη. Λέμε ερωταπαντήσεις, γιατί ο ασφαλίτης δεν απαντούσε. Τι να απαντήσει, όταν όλη η κατάθεσή του ήταν δομημένη πάνω σε κατασκευές δικές του και της υπηρεσίας του. - Πώς από την πρώτη στιγμή της σύλληψής μου οι αξιωματικοί γνώριζαν το όνομά μου και με προσφωνούσαν, ενώ δεν μου είχατε πάρει αποτυπώματα ή DNA και εγώ δεν είχα δώσει κανένα δικό μου στοιχείο; ρωτούσε ο Καραγιαννίδη. Καμιά εξήγηση από τον ασφαλίτη (προφανώς τον είχαν αναγνωρίσει από παλιότερες «προσαγωγές», τον είχαν φακελωμένο). - Την 1η Δεκεμβρη κάπιοι στο Αγρίνιο μου ζήτησαν να τους βοηθήσω να σύρουν ένα αυτοκίνητο. Προφανώς αυτοί που τους είχε «χαλάσει» το αυτοκίνητο ήθελαν να μου πάρουν τα αποτυπώματα. Αυτή δεν είναι μία από τις τεχνικές που διαθέτετε προκειμένου να μας αναγνωρίσετε; - Όσο καιρό μας παρακολουθούσατε είπατε ότι δεν είδατε επαφές δικές μας με μέλη της ΣΠΦ. Στα μέσα του Μάρτη του 2011 άλ-

λαξε το κατηγορητήριο και μας εντάξατε όλους στην ΣΠΦ. Τι άλλαξε και αλλάξατε το κατηγορητήριο; - Δεν εκδόθηκαν συλλήβων πολλά εντάλματα για αγωνιστές και στη συνέχεια πολλοί απ' αυτούς απαλλάχθηκαν; - Τι στοιχεία επιλήψιμα υπήρχαν για τις κατηγορίες που απαγγέλθηκαν στον Χ. Πολίτη; Ο Χαρδαλιάς... δεν ήξερε. Κάθε φορά, που ζοριζόταν, αυτός ο... παντογνώστης κατέφευγε στην ίδια στερεότυπη απάντηση.

Ακολούθησε ο Α. Μητρούσιας, που επεσήμανε στην αρχή ότι η ηγεσία της Αντιπρομοκρατικής δεν στέλνει στο δικαστήριο 15 απ' αυτούς που έκαναν τις παρακολουθήσεις, γιατί φοβάται ότι θα ξεσκεπαστούν. Στέλνει τον Χαρδαλιά που δεν συμμετείχε στις παρακολουθήσεις, γιατί έχει μια ευλογηττία. Στη συνέχεια απέρρασε σε ερωτήσεις:

- Όταν με έπιασαν, με παρέπεμψαν αρχικά για διακεκριμένη οπλοκατοχή. Πότε, πού και ποιος προμηθεύσαμε με όπλα;

- Στάθηκε ο άγνωστος δίπλα στην μπαγκαζιέρα. Ποια μέτρα αντιπαρακολούθησης πήρε ο άγνωστος τριαντάρης, που τώρα τον παρουσιάζετε ως Τ. Θεοφίλου, μέσα σ' ένα σταθμό που φυροκοποιείται από τις κάμερες; Συνάδουν τα μέτρα αντιπαρακολούθησης με την κατάσταση που επικρατούσε στο σταθμό των ΚΤΕΛ; Τα σοβαρά αυτά ερωτήματα έμειναν αναπάντητα από τον ασφαλίτη, που την πρώτη μέρα της κατάθεσής του δήλωνε με στόμφο ότι έχει απαντήσεις για όλα τα ερωτήματα.

Τελευταίος ρώτησε ο Κ. Σακκάς, που ανάμεσα σ' άλλα επεσήμανε πολλά από τα ψέματα που κατέθεσε ο Χαρδαλιάς στην προανακριτική του κατάθεση.

Οικονομική Εξόρμηση

Η οικονομική
εξόρμηση
παρατείνεται

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Και ξαφνικά, την ώρα που το προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας» ταξίδευε από το τυπογραφείο προς το πρακτορείο διανομής, ο ΕΦΕΤ εξέδωσε το πρώτο –από τότε που ξέσπασε το σκάνδαλο με το αλογίσιο κρέας– δελτίο Τύπου, στο οποίο ανέφερε και το ποσοστό της νοθείας. Σε τι ποσοστό, δηλαδή, ήταν το αλογίσιο κρέας στα προϊόντα που χαρακτηρί-

θίσει στην ιδέα για τη νοθεία με αλογίσιο κρέας σε μια σειρά προϊόντα που του τα πουλούσαν σαν βοδινά, οπότε μάλλον δε θ' ασχοληθεί με τα ποσοστά, δεδομένου ότι δεν έχει καλή ενημέρωση για τη φαινολοβουταζόνη και την επικινδυνότητά της.

Την ίδια στιγμή, όμως, ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ υψώνει ασπίδα προστασίας γύρω από τις

ελληνικές εταιρίες που πιάστηκαν με μικρή ή μεγάλη νοθεία με αλογίσιο κρέας. Είναι χαρακτηριστικό ότι, μολοντί έχουν βρεθεί θετικά σε αλογίσιο κρέας και μάλιστα με τεράστια ποσοστά νοθείας σε ορισμένες περιπτώσεις, δεκάδες προϊόντα ελληνικής παρασκευής, ο ΕΦΕΤ έχει στείλει στο RASFF (ευρωπαϊκό σύστημα άμεσης προειδοποίησης) σή-

ματα μόνο για πέντε προϊόντα εισαγωγής (τρία ρουμάνικα, ένα λετονικό και ένα γαλλικό). Κανένα για ελληνική εταιρία. Έτσι, δημιουργείται η ψεύτικη εικόνα πως στην ελληνική παραγωγή δεν υπάρχει πρόβλημα. Πρόβλημα υπάρχει μόνο με προϊόντα εισαγωγής.

Ο ΕΦΕΤ κάνει επίσης πλάτες στους καπιταλιστές που ισχυρίζονται ότι εξαπατήθηκαν. Σε

■ Σκάνδαλο αλογίσιου κρέατος

Υποβαθμίζουν και συγκαλύπτουν

ζονταν ως βοδινά (πλέον έχουν βρεθεί ακόμα και... κοτομπουκιές με αλογίσιο κρέας). Το ίδιο έκανε και στο επόμενο δελτίο, που εξέδωσε την Τρίτη 26/3.

Μην βιαστείτε να μιλήσετε για θετική εξέλιξη. Ο ΔΗΜΑΡίτης πρόεδρος του ΕΦΕΤ Γ. Τσιάλτας, που έχει πάρει πάνω του την υπόθεση της υποβάθμισης και της συγκαλύψης ενός σκανδαλού που δεν είναι μόνο σκάνδαλο απάτης, αλλά και σκάνδαλο υγείας, αναγκάστηκε να δώσει και τα ποσοστά της νοθείας με αλογίσιο κρέας, μετά από «βομβαρδισμό» τριών εβδομάδων, που έγινε από μας και γνώρισε μεγάλη διάδοση στο Διαδίκτυο. Το έκανε σε μια χρονική στιγμή που άρχισε ν' ασχολείται και ο αστικός Τύπος (επιφανειακά και χωρίς καμιά έρευνα και τεκμηρίωση, όπως πάντα), μετά από καταγγελίες για εργολάβο του Δήμου Θεσσαλονίκης που πιάστηκε με νοθευμένα μπιφτέκια, υπόθεση για την οποία υπήρξε αναγκαστικά και εισαγγελική παρέμβαση. Θέλοντας να προλάβει τα χειρότερα και προκειμένου να αυτοπροστατευθεί, ο Γ. Τσιάλτας άρχισε να ανακοινώνει τα ποσοστά της νοθείας. Έκανε και τον κουτοπόνηρο υπολογισμό, ότι πλέον ο κόσμος έχει συνη-

Προκαλούν κιόλας!

Με μια προκλητική ανακοίνωση, ο όμιλος Φουρλή που αντιπροσωπεύει στην Ελλάδα τη σουδική ΙΚΕΑ, ισχυρίζεται πως «μετά την ολοκλήρωση των σχετικών ελέγχων από τον ΕΦΕΤ στο προϊόν κεφτεδάκια διαπιστώθηκε ότι όλα τα δείγματα βρέθηκαν αρνητικά σε ίχνη κρέατος αλόγου και ασφαλή για κατανάλωση».

Μιλάμε για πρόκληση, γιατί στην ιστοσελίδα του RASFF εξακολουθεί στην πρώτη σελίδα να φιγουράρει η προειδοποίηση υπ' αριθμόν 2013.0245, με τελευταία ενημέρωση στις 27 Μάρτη (μια μέρα πριν την προκλητική ανακοίνωση της ΙΚΕΑ δηλαδή). Στις λεπτομέρειες αυτής της ανακοίνωσης διαβάζουμε ότι τα κατεψυγμένα σουηδικά κεφτεδάκια, που πιάστηκαν στην Τσεχία και στα οποία ανιχνεύτηκε κρέας αλόγου σε ποσοστά από 60% μέχρι 90%, διενεμήθηκαν στο Βέλγιο, την Τσεχία, τη Δανία, τη Γαλλία, την Ελλάδα, την Ιταλία, την Ολλανδία, την Ισπανία, τη Σουηδία και τη Βρετανία.

Επειδή, λοιπόν, σύμφωνα με την επίσημη ιστοσελίδα ενός ευρωπαϊκού οργανισμού, κεφτεδάκια με τόσο μεγάλη περιεκτικότητα σε αλογίσιο κρέας διανεμήθηκαν και στην Ελλάδα, τρία τινά μπορούν να συμβαίνουν. Ή η ΙΚΕΑ τα είχε πουλήσει όλα (πράγμα μάλλον απίθανο) ή η εταιρία πρόλαβε και έκρυψε από τον ΕΦΕΤ τις συγκεκριμένες παρτίδες (πράγμα καθόλου απίθανο, δεδομένου ότι ο ΕΦΕΤ πήγε και πήρε δείγματα αφότου η εταιρία είχε ανακοινώσει ότι αποσύρει τα κεφτεδάκια) ή υπήρξε συμπαγνία ΕΦΕΤ και εταιρίας.

Εμείς δε θα κάνουμε τους ντετέκτιβ. Έχουμε δύο δεδομένα. Πρώτο, ότι τα κεφτεδάκια δεν παρασκευάζονταν στην Ελλάδα, αλλά παρασκευάζονταν και καταψύχονταν στη σουηδική μητρική και από εκεί διανεμόνταν σε όλη την Ευρώπη. Δεύτερο, ότι σε παρτίδα που πιάστηκε στην Τσεχία βρέθηκε τόσο μεγάλη νοθεία με αλογίσιο κρέας. Απαντήσεις δεν περιμένουμε να δώσει η εταιρία που κοιτάζει να παραμυθιάσει τον κόσμο για να ξανακαθίσει στα τραπέζια των μαγαζιών της, αλλά από τον ΕΦΕΤ (ρητορικά το λέμε, όπως καταλαβαίνετε).

ποιον τα πουλάνε αυτά; Τυχαίο είναι ότι το αλογίσιο κρέας βρίσκεται μόνο σε κιμάδες και αλλαντικά; Εκεί μόνο μπορούν να το χάσουν ανακατεμένο με βοδινό, χοιρινό, ακόμα και κρέας κοτόπουλου! Αυτοί δεν αγοράζουν κιμά από τους εμπόρους, μπάλες κρέατος αγοράζουν και όλοι ξέρουν καλά τι κάνουν. Αντί να τους ξεμπροστιάσει ο ΕΦΕΤ και να σφραγίσει εργοστάσια και αποθήκες, αντί να καταγγείλουν τις συμβάσεις τροφοδοσίας οι κρατικοί οργανισμοί, σφυρίζουν αδιάφορα.

Τέλος, ο Γ. Τσιάλτας κάνει παιχνιδι με τις αναλύσεις του Γενικού Χημείου του Κράτους, διαφημίζοντας ότι μέχρι στιγμής δεν έχει βρεθεί σε κανένα δείγμα φαινολοβουταζόνη. Καλά θα κάνει ο ΕΦΕΤ να δώσει στη δημοσιότητα τα δεδομένα των αναλύσεων του ΓΧΚ, για να μπορούμε να τις ψάξουμε μόνοι μας, και όχι να εκδίδει καθησυχαστικές ανακοινώσεις. Προς το παρόν δεν λέμε τίποτ' άλλο. Να ξέρει, όμως, ο Γ. Τσιάλτας ότι και σ' αυτό το επίπεδο θα ψάξουμε το θέμα μέχρι το τέλος και θ' αναγκαστεί και τις εκθέσεις του ΓΧΚ να δώσει στη δημοσιότητα, όπως έκανε και με τα ποσοστά της νοθείας που πριν τα έκρυβε.

Κατάρρευση μύθων

Η ανακοίνωση που εξέδωσε το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ ανήμερα 25 Μάρτη, όταν είχε γίνει γνωστή η τελική συμφωνία στο Ευρογκρουπ για την περίπτωση της Κύπρου, αποκάλυπτε πανικό. Είχε καταρρεύσει η συριζική προπαγάνδα των προηγούμενων ημερών, είχε αποδειχτεί ότι η Ευρωζώνη είναι ένα σφαγείο κι αυτοί έψαχναν ενόχους στον Αναστασιάδη και στον Σαμαρά που «αρνήθηκε να δώσει στη Κύπρο, 2 μόνο δισ. από τα 50 της ανακεφαλαιοποίησης των ελληνικών τραπεζών, όταν το ελληνικό PSI κόστισε 4,5 δισ στις κυπριακές τράπεζες». Λες και έχει την παραμικρή δυνατότητα ο Σαμαράς να διαχειριστεί τα δάνεια της τρόικας ή λες και αν έδινε 2 δισ. ο Σόιμπλε και οι άλλοι ιμπεριαλιστές υπουργοί θα έκλειναν τα μάτια και θα έκαναν πίσω.

Μια σειρά μύθοι κατέρρευσαν μέσα σε μια βδομάδα, αλλά οι πολιτικοί απατεώνες του ΣΥΡΙΖΑ καταβάλλουν προσπάθειες να τους αναστηλώσουν, γιατί σ' αυτούς τους μύθους στηρίζουν την πολιτική τους επιβίωση.

Κατέρρευσε ο μύθος των διαπραγματευτικών δυνατοτήτων μιας εξαρτημένης χώρας μέσα στην ΕΕ. Κούνησαν τον κώλο τους οι κύπριοι πολιτικοί, έφτασαν μέχρι την αυλή του Πούτιν, αλλά επέστρεψαν άπρακτοι, όπως είχε επιστρέψει και ο Χριστόφιας πριν από μερικούς μήνες, όταν έριχνε τα μούτρα του και επισκεπτόταν αυτός τον ρώσο πρέσβη στη Λευκωσία, ως ταπεινός ικέτης για ένα δάνειο 5 δισ. ευρώ. Τα ιμπεριαλιστικά διαβούλια γίνονται αλλού, εκεί μοιράζεται η λεία και οι εξαρτημένες χώρες ούτε παρίστανται ούτε ερωτώνται.

Κατέρρευσε ο μύθος της συμμαχίας του Νότου. Ακούσατε τίποτα από τον Ολάντ ή τον Μοσκοβισί αυτές τις μέρες; Ακούσατε τίποτα από τον Ραχόι ή τον Δε Γκίντος; Από τους Πορτογάλους ή τους Ιρλανδούς; Ο Τσίπρας, όμως, είχε την απάντηση και γι' αυτό: «Για να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους οι μισοί είναι γκάνγκστερς, οι άλλοι μισοί, δηλαδή οι εκπρόσωποι των χωρών του ευρωπαϊκού Νότου, είναι φοβισμένοι και παραδομένοι». Με ποιους, όμως, θα κάνεις συμμαχία ενάντια στον «Βορρά», αγόρι μου; Αυτοί είναι. Ή μας «ψήνεις» από τώρα πως αναγκαστικά θα πρέπει να περιμένουμε μέχρι ν' αλλάξουν οι κυβερνήσεις σε όλες τις χώρες του Νότου και να εκλεγούν μάγκες και καραμouzουκλήδες σαν του λόγου σου;

Κατέρρευσε, όμως, και ο μύθος των δήθεν αριστερών δυνάμεων που θα συνεργαστούν και θα δώσουν άλλο χαρακτήρα στην Ευρωζώνη. Ο γάλλος Μελανσόν κάτι ψέλλισε ενάντια στη συμπεριφορά του Μοσκοβισί («δεν σκέπτεται πια στα γαλλικά, αλλά στη γλώσσα του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος»), όμως οι... σύντροφοι του Die Linke εμφανίστηκαν σύμμαχοι της Μέρκελ και τον Σόιμπλε, απαιτώντας στην ουσία το «τελείωμα» της κυπριακής οικονομίας του «ξεπλύματος βρόμικου χρήματος» (ακόμα πιο οξεία ήταν η στάση των σοσιαλδημοκρατών του SPD).

Δεν πρόκειται για γκάνγκστερ από τη μια και δειλούς από την άλλη. Αν χρησιμοποιούσαμε ηθικούς προσδιορισμούς, θα λέγαμε ότι γκάνγκστερ είναι όλοι τους, αφού εκπροσωπούν αστικές τάξεις αρπακτικές, αγριανθρωπικές, βάρβαρες. Μόνο που άλλοι είναι «κάπο» και άλλοι απλοί «καλντεριμιτζήδες». Κι όπως καταλαβαίνετε, ποτέ δεν μπορεί να είναι ισότιμος ένας μαφιόζος αρχηγός μ' έναν γκάνγκστερ που απλά μαζεύει τις εισπράξεις.

Ο Λένιν μας είχε προειδοποιήσει, πριν από έναν αιώνα: στον καπιταλισμό δεν υπάρχει άλλος τρόπος μοιρασιός, εκτός από τη δύναμη του χρηματιστικού κεφαλαίου. Δεν είναι ζήτημα πολιτικής βούλησης, αλλά ζήτημα δύναμης του κεφαλαίου που εκπροσωπείς.

Π.Γ.

Γραφτείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»

Συνδρομές

Ετήσια 85 ευρώ
Εξάμηνη 45 ευρώ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65. ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΙΣΤΕΛΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898
<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 81 - ΑΘΗΝΑ